

II.ஸ்ரீ:

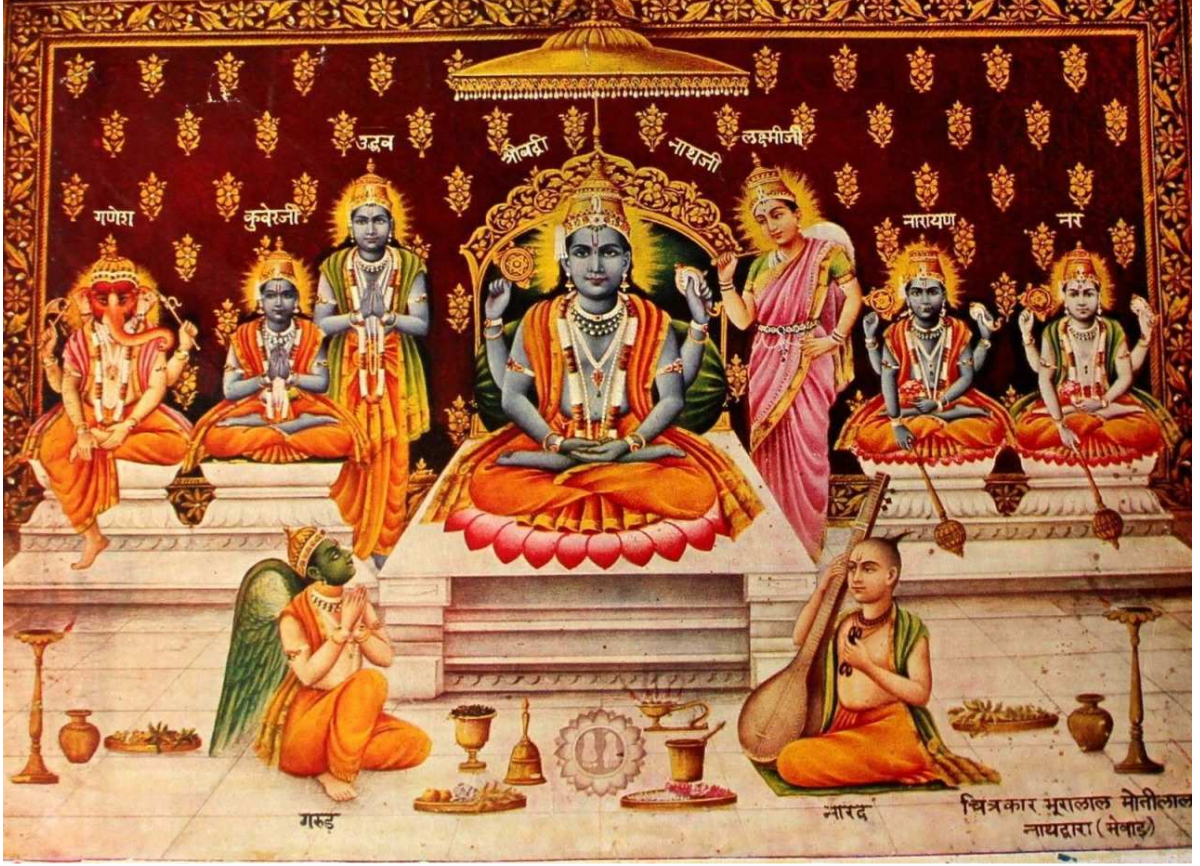
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீபத்மாவதி ஸமேத ஸ்ரீஸ்ரீநிவாஸ பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீஅரவிந்தவல்லி ஸமேத ஸ்ரீபத்ரிநாராயண பரப்ரஹ்மணே நம:

க்ருஷ்ணா! குருவாயூரப்பா!

ஸ்ரீஸ்கந்தபுராணம் வைஷ்ணவகாண்டத்தில் உள்ள

ஸ்ரீபதரிகாச்ரம மாஹாத்ம்யம்

(மூலமும் உரையும்)

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்

ஸ்ரீ அஹோபில தாஸன் க. ஸ்ரீதரன்

(Email: sridharan_book@yahoo.co.in)

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே இராமாநுசாய நம:

முதல் அத்யாயம்
அனைத்து தீர்த்தங்களைக் காட்டிலும் பதரிகாச்ரமத்திற்கு உள்ள மேன்மை

சௌநக உவாச:-

1. ஸுதஸுத மஹாபாக! ஸர்வதர்ம விதாம்பர!

ஸர்வ சாஸ்த்ரார்த்த தத்த்வஜ்ஞ! புராணே பரிநிஷ்டதி!

பொருள் – (சௌநக ரிஷி ஸுதரிடம் கேட்கத் தொடங்கினார்) ஸுத பகவானே! ஸுத பகவானே! அனைத்து தர்மங்களையும் நன்றாக அறிந்தவர்களில் மேன்மையானவரே! அனைத்து சாஸ்த்ரங்களையும், அவற்றில் கூறப்பட்டவற்றையும் முழுமையாக அறிந்தவரே! புராணங்களின் கரைகண்டவரே!

2. வ்யாஸ: ஸத்யவதீ புத்ரோ பகவாந் விஷ்ணுரவ்யய:

தஸ்ய யத் ப்ரிய சிஷ்யஸ்த்வம் த்வத்தோ வேத்தாநகச்சந

பொருள் – ஸத்யவதியின் புத்திரராகிய வ்யாஸர் (க்ருஷ்ண த்வைபாயனர்), எப்போதும் நிலையாக உள்ள விஷ்ணுவே ஆவார். நீவிர் அவருக்கு மிகவும் ப்ரியமான சிஷ்யன் என்பதால், உம்மை விட அனைத்தையும் நன்கு அறிந்தவர்கள் யாரும் இல்லை.

3. ப்ராப்தோ கலியுகே கோரே ஸர்வதர்ம பஹிஷ்க்ருதே

ஜநா வை துஷ்டகர்மண: ஸர்வதர்ம விவர்ஜிதா:

பொருள் – அனைத்து தர்மங்களும் விலகப்பெற்றதான கோரமான கலியுகம் வந்தவுடன், அனைவரும் தீய கர்மங்களில் மட்டுமே இழிகிறார்கள். அனைத்து தர்மங்களையும் மனிதர்கள் கைவிடுகிறார்கள்.

4. ஸுத்ராயுஷ: ஸுத்ர ப்ராண பல வீர்ய தப: க்ரியா:

அதர்ம நிரதா: ஸர்வே வேதசாஸ்த்ர விவர்ஜிதா:

பொருள் – மனிதர்களுடைய ஆயுள்காலம் மிகவும் குறைவாகும். அவர்களுடைய ப்ராணன், பலம், வீர்யம், தவங்கள் போன்ற அனைத்தும் குறைவாகவே உள்ளன. அவர்கள் முறையற்ற செயல்களில் ஈடுபட்டபடி உள்ளனர். அனைத்து வேத சாஸ்த்ரங்களையும் கைவிட்டவர்களாகவே உள்ளனர்.

5. தீர்த்தாடந தபோ தாந ஹரிபக்தி விவர்ஜிதா:

கதமேஷாம் அல்பகாநாம் உத்தாரோ அல்ப ப்ரயத்தநத:

பொருள் – புண்ணிய சேஷத்ரங்களுக்குச் செல்லுதல், தவம் இயற்றுதல், தானம் செய்தல், ஸ்ரீஹரியிடம் பக்தியுடன் இருத்தல் போன்றவற்றைத் துறந்தவர்களாக உள்ளனர். இவ்விதம் தாழ்ந்த பிறவிகளாகிவிட்ட இவர்களை, மிகவும் சிறிய முயற்சிகள் எவ்விதம் உயர்த்த இயலும்?

6. தீர்த்தாநாம் உத்தமம் தீர்த்தம் சேஷத்ராணாம் உத்தமம் ததா

முமுஷுணாம் குத: ஸித்தி: குத்ர வாக்ருஷி ஸஞ்சய:

பொருள் – தீர்த்தங்களில் மிகவும் உத்தமமான தீர்த்தம் எது? சேஷத்ரங்களில் மிகவும் மேன்மையானது எது? மோசஷத்தில் விருப்பம் கொண்டவர்கள் மோசஷம் அடைய எதுவான இடம் எது? உன்னதமான வாக்குகள் நிறைந்த ரிஷிகள் ஸஞ்சரிப்பது எங்கு?

7. குத்ர வா அல்ப ப்ரயத்நேந தபோ மந்த்ராச்ச ஸித்திதா:

குத்ர வா வஸதி ஸ்ரீமாந் ஜகதாமீச்வரேச்வர:

பக்தாநாம் அநுரக்தாநாம் அநுக்ரஹ க்ருபாலய:

பொருள் – மிகவும் குறைந்த முயற்சியால் செய்யப்படும் தவமும், உச்சரிக்கப்படும் மந்த்ரங்களும் கூட முழுமையான பலன் அளிக்கும் இடம் எது? அனைத்து லோகங்களின் நாயகனும், ஸர்வேச்வரனும், அனைத்து ஐச்வர்யங்களும் நிரம்பியவனும், பக்தர்களுக்கு அளவில்லாத அநுக்ரஹத்தை அளிப்பவனும், க்ருபையின் இருப்பிடமும் ஆகிய ஜகந்நாதன் வசிக்கும் இடம் எது?

8. ஏதத் அந்யச்ச ஸர்வம் மே பரார்த்தைக ப்ரயோஜநம்
ப்ரூஹி பத்ராய லோகாநாம் அநுக்ரஹ விசக்ஷண

பொருள் – உயர்ந்த ரிஷியே! நான் கேட்ட பலவற்றுக்குமான விடையை இந்த உலகின் நன்மைக்காக அருளிச்செய்யவேண்டும். இது மட்டும் அல்லாது, இந்த உலகில் உள்ளவர்களுக்கு அநுக்ரஹமான விஷயங்களையும் கூறவேண்டும்.

ஸூத்ர உவாச:-

9. ஸாதுஸாது மஹாபாக! பவாந் பரஹிதே ரத:
ஹரிபக்தி க்ருதாஸக்தி ப்ரக்ஷாலித மநோமல:

பொருள் – (ஸூத்ரரிஷி செளநகரிடம் பதில் கூறத் தொடங்குகிறார்) சிறந்தவரே! மிகவும் நன்று, மிகவும் நன்று. தாங்கள் மற்றவர்களுடைய நலனில் அக்கறை கொண்டவர் ஆவீர். உம்முடைய மனதில் உள்ள களங்கங்கள் அனைத்தையும் ஸ்ரீஹரி மீது நீவிர் கொண்டுள்ள பக்தியால் நீக்கிவிட்டீர்.

10. அத மே தேவகீ புத்ரோ ஹ்ருத்பத்மம் அதிரோஹதி
ப்ரஸங்காத்தவ விப்ரர்ஷே! துர்ல்லப: ஸாது ஸங்கம:

பொருள் – சிறந்த அந்தணரே! உம்முடைய ஸம்பந்தம் காரணமாகவே என்னுடைய இதயத்தாமரையில் தேவகியின் புத்திரனாகிய க்ருஷ்ணன் நிலையாக உள்ளான் என்று தோன்றுகிறது. இது போன்ற ஸாதுக்களின் தொடர்பு கிடைத்தல் மிகவும் அரிதாகும்.

11. ஹரதி துஷ்க்ருத ஸஞ்சயம் உத்தமாம் கதிமலம் தநுதே தநுமாநிநாம்
அதிக புண்ய வசாத வசாத்மநாம் ஜகதி துர்லப ஸாது ஸமாகம:

பொருள் – இந்த உலகில் ஸாதுக்களுடைய ஸம்பந்தம் கிட்டுதல் மிகவும் அரிதாகும். அத்தகைய ஸம்பந்தமானது, இதுவரை சேர்க்கப்பட்ட தீயவினைகளை அழிக்கிறது. (அந்த ஸம்பந்தம்) தங்களுடைய சரீரத்தில் பற்றுதல் வைக்காமல் உள்ளவர்களுக்கு உயர்ந்த கதியையும், தங்களுடைய புலன்களை வசப்படுத்தாமல் உள்ளவர்களுக்குக் கூட புண்ணியத்தையும் அளிக்கவல்லதாகும்.

12. ஹரதி ஹ்ருதய பந்தம் கர்மபாசார்த்திதாநாம்
விதரதி பதம் உச்சைரல்ப ஜல்பைக பாஜாம்
ஜநந மரண கர்ம ச்ராந்த விச்ராந்தி ஹேதுஸ்
த்ரிஜகதி மநுஜாநாம் துர்ல்லப: ஸத் ப்ரஸங்க:

பொருள் - மூன்று லோகங்களில் உள்ள மனிதர்களுக்கு, ஸாதுக்களுடைய தொடர்பு கிட்டுதல் மிகவும் கடினமாகும். (அத்தகைய ஸம்பந்தமானது) கர்மவசப்பட்டு நிற்பவர்களுடைய இதயத்திலிருந்து கர்மபந்தங்களை நீக்குகிறது; தாழ்ந்தவற்றையே நாடிச் செல்பவர்களுக்கு, உயர்ந்த இடத்தைக் காண்பிக்கிறது; ஜனனம், மரணம், கர்மம் என்று உழன்றபடி களைத்தவர்களுக்கு, அவர்களுடைய களைப்பை நீக்குகிறது.

13. அயம் ப்ரசந்: புரா ஸாதோ! ஸ்கந்தேநா அகாரி ஸர்வத:
கைலாச சிகரே ரம்யம் ருஷீணாம் பரிச்ச்ருண்வதாம்
புரதோ கிரிஜா பர்த்து: கர்த்தும் நி:ச்ரேயஸம் ஸதாம்

பொருள் - செளநக ரிஷியே! இந்தக் கேள்வியை (அடுத்த இரண்டு ச்லோகங்களில் உள்ளது), மலைகளின் புத்ரியுடைய கணவனிடம் (சிவபெருமான்), ஸ்கந்தன் முன்பு ஒருமுறை கேட்டான். இதனைக் கேட்ட இடமானது மிகவும் அழகான கைலாயமாகும். இதனைக் கேட்டபோது, அங்கிருந்த ரிஷிகள் அனைவரும் இதனைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தனர். இது அனைவருடைய நன்மையைக் கருத்தில் கொண்டு கேட்கப்பட்டதாகும்.

ஸ்கந்த உவாச:-

14. பகவந் ஸர்வலோகாநாம் கர்த்தா ஹர்த்தா பிதா குரு:
கேஷமாய ஸர்வஜந்தூநாம் தபஸே க்ருத நிச்சய:
15. கலிகாலே ஹ்யநுப்ராப்தே வேதசாஸ்த்ர விவர்ஜிதே
குத்ர வா வஸதி ஸ்ரீமாந் பகவாந் ஸாத்வதாம்பதி:

பொருள் - (ஸ்கந்தன் சிவனிடம் கேட்டான்) அனைத்து லோகங்களையும் படைத்து, ப்ரளயத்தின்போது தன்னில் லயிக்கும்படிச் செய்பவனும், அனைத்திற்கும் தந்தையாகவும் குருவாகவும் உள்ளவனும் ஆகிய பகவான் (நாராயணன்), அனைத்து உயிர்களின்

நன்மைக்காக தவம் இயற்றுவதாகத் தீர்மானித்தான் அல்லவோ? வேதசாஸ்த்ரங்களை முற்றிலுமாகத் துறந்து நிற்கும் இந்தக் கலிகாலத்தில், மஹாலக்ஷ்மியின் நாயகனான அவன் எங்கு உள்ளான்?

16. சேஷத்ராணி காநி புண்யாநி தீர்த்தாநி ஸரிதஸ்ததா

கேந வா ப்ராப்யதே ஸாக்ஷாத் பகவாந் மதுஸூதந:

சீர்த்ததாநாய பகவந் க்ருபயா வத மே பித:

பொருள் - சேஷத்ரங்களில் புண்ணியம் நிறைந்தவை எவை? தீர்த்தங்களில் தூய்மையானவை எவை? மது என்னும் அஸுரனை அழித்த பகவான் யாரால் அடையப்படுகிறான்? தந்தையே! இவை அனைத்தையும் சிரத்தையுடன் கேட்கும் ஆவல் கொண்ட எனக்கு இவற்றைக் கூறவேண்டும்.

ஸ்ரீமஹாதேவ உவாச:-

17. பஹூநி ஸந்தி தீர்த்தாணி சேஷத்ராணி ச ஷடாநந!

ஹரி வாஸ நிவாஸைக புராணி பரமார்த்திதாந்

18. காம்யாநி காநிசித்ஸந்தி காநிசிந்முக்திதாந்யபி

இஹா அமுத்ரார்த்ததாந்யேவ பஹு புண்ய ப்ரதாநி வை

பொருள் - (சிவபெருமான் கூறத் தொடங்குதல்) ஆறுமுனே! ஸ்ரீஹரி மிகவும் உகப்புடன் வசிக்கும் பல புண்ணிய தீர்த்தங்களும், சேஷத்ரங்களும் உலகில் உள்ளன. அவற்றில் சில, தத்துவங்களை மட்டுமே நாடுபவர்களுக்கு அவர்களுடைய விருப்பங்களை நிறைவேற்றுகின்றன. சில, முக்தியை நாடுபவர்களுக்கு அவர்களுடைய விருப்பங்களை நிறைவேற்றுகின்றன. சில, இம்மையிலும் மறுமையிலும் மிகுந்த புண்ணியத்தை அளிப்பவையாக உள்ளன.

19. கங்கா கோதாவரீ ரேவா தபதீ யமுநா ஸரித்

க்ஷிப்ரா ஸரஸ்வதீ புண்யா கௌதமீ கௌசிகீ ததா

20. காவேரீ தாம்ரபர்ணீ ச சந்த்ரபாகா மஹேந்த்ரஜா

சித்ரோத்பலா வேத்ரவதீ ஸரயூ: புண்யவாஹிநீ

21. சர்மண்வதி சதத்ருச்ச பயஸ்விந்யத்ரிஸம்பவா

கண்டிகா பாஹுதா ஸர்வா: புண்யா: ஸிந்து: ஸரஸ்வதீ

22-1. பக்தி முக்தி ப்ரதாச்சைதா: ஸேவ்யமாநா முஹூர்முஹூ:

பொருள் – தங்களுக்கு எப்போதும் ஸேவைகள் செய்தபடி உள்ளவர்களுக்கு பக்தியையும், முக்திக்கான வழியையும் அளிக்கின்ற புண்ணிய நதிகள் – கங்கை, கோதாவரீ, ரேவா (நர்மதா), தபதீ, யமுனை, க்ஷிப்ரா, ஸரஸ்வதீ, புண்ணியம் நிறைந்த கௌதமீ (கோதாவரீ), கௌசிகீ (கோசீ), காவேரி, தாமிரபரணி, சந்த்ரபாகா (சௌபம்), மஹேந்த்ரஜா, சித்ரோத்பலா (மஹாநதி), வேத்ரவதீ (பேட்வா), புண்ணியம் நிறைந்த ஸரயூ, சர்மண்வதி (சம்பல்), சதத்ரு (சட்லஜ்), பயஸ்விநி (பைசுநீ), அத்ரிஸம்பவா, கண்டிகா (கண்டக்), பாஹுதா (துமேலா), ஸிந்து மற்றும் ஸரஸ்வதீ – ஆகியவை ஆகும்.

22-2. அயோத்யா த்வாரிகா காசீ மதுரா அவந்திகா ததா

23. குருக்ஷேத்ரம் ராமதீர்த்தம் காஞ்சி ச புருஷோத்தமம்

புஷ்கரம் தர்த்துரம் க்ஷேத்ரம் வாரஹம் விதி நிர்மிதம்

பதர்யாக்யம் மஹாபுண்யம் க்ஷேத்ரம் ஸர்வார்த்த ஸாதநம்

பொருள் – அயோத்தி, த்வாரகை, காசி, மதுரா, அவந்திகா, குருக்ஷேத்ரம், ராமதீர்த்தம் (விழியநகரத்தில் உள்ள இடம்), காஞ்சீபுரம், புருஷோத்தமம் (பூரி), புஷ்கரம், தர்த்துரம் (இமயமலையில் உள்ள நீலகண்ட்), வராஹ க்ஷேத்ரம் (காஷ்மீரில் உள்ள பரமுல்லா என்னும் இடம்), பதரிகாசர்மம் போன்றவை அனைத்து புருஷார்த்தங்களையும் அடையவைக்கும் புண்ணிய இடங்களாகும்.

24. அயோத்யாம் மஹாபுண்யம் க்ஷேத்ரம் ஸர்வார்த்த ஸாதநம்

ஸர்வபாப விநிர்முக்தா: புரீம் முக்த்யேக ஸாதநீம்

பொருள் – மிகவும் புண்ணியம் நிறைந்ததான அயோத்தி க்ஷேத்ரமானது அனைத்து புருஷார்த்தங்களை அளிக்கும் ஸாதநம் ஆகும். அங்கு செல்பவர்கள் தங்களுடைய அனைத்து பாபங்களிலிருந்தும் விடுதலை அடைந்தவர்களாக, முக்தியை அளிக்கவல்லதான பரமபதம் செல்கிறார்கள்.

25. விவித விஷ்ணு நிஷேவண பூர்வகாசரித பூஜந நர்த்தந கீர்த்தநா:

க்ருஹம் அபாஸ்ய ஹரேர் அநுசிந்தநாஜ்ஜித க்ருஹார்ஜித ம்ருத்யு பராக்ரம:

பொருள் - தங்களுடைய இல்லங்களை விட்டு அயோத்திக்குச் செல்கிறார்கள். மஹாவிஷ்ணு இராமனாக அவதரித்துச் ஸஞ்சாரம் செய்த இடங்களுக்குச் செல்லும் அவர்கள், அங்கு அவன் வசித்த இடங்களைப் பூஜித்தும், அவனைக் குறித்து பாடியும் ஆடியும் செய்கிறார்கள். இவ்விதம் ஸ்ரீஹரியைக் குறித்து மட்டுமே சிந்தித்தபடி உள்ளதால் அவர்கள் யமனுடைய பராக்ரமத்தையும் வெல்கிறார்கள் (மரணத்தை வென்று மோசடிச் செல்கிறார்கள் என்று கருத்து).

26. ஸ்வர்க்கத்வாரே நர: ஸ்நாத்வா தூஷ்ட்வா ராமாலயம் சுசி:

ந தஸ்ய க்ருத்யம் பச்யாமி க்ருதக்ருத்யோபவேத்யத:

பொருள் - ஸ்வர்க்கத்திற்கு இட்டுச் செல்லும் வழியான அயோத்தியில் ஒருவன் நீராடி, இராமனுடைய இருப்பிடத்திற்கு தூய்மையுடன் சென்று தரிசித்தால், அவன் தான் செய்யவேண்டிய அனைத்தையும் செய்தவன் ஆகிறான். அதன் பின்னர் அவன் தன்னுடைய முக்திக்காகச் செய்யவேண்டிய வேறு எதனையும் என்னால் காண இயலவில்லை.

27. த்வாரிகாயாம் ஹரி: ஸாசுஷாத் ஸ்வாலயம் நைவ முஞ்சதி

அத்யாபி பவநம் கைச்சித் புண்யவத்பி: ப்ரத்ருச்யதே

பொருள் - தன்னுடைய இருப்பிடமாகிய த்வாரைகையை விட்டு ஸ்ரீஹரி அகலுவதே இல்லை. அவனுடைய அந்த இடத்தில் புண்ணியம் நிறைந்தவர்களை எப்போதும் காணலாம்.

28. கோமத்யாம் து நர: ஸ்நாத்வா த்ருஷ்டா க்ருஷ்ண முகாம்புஜம்

முக்தி: ப்ரஜாயதே பும்ஸோ விநா ஸாங்க்யம் ஷடாநந

பொருள் – ஆறுமுகனே! கோமதியில் (இது த்வாரகையில் உள்ள நதியாகும்) ஒருவன் நீராடிய பின்னர், க்ருஷ்ணனுடைய தாமரை போன்ற திருமுகத்தைத் தரிசித்தான் என்றால், அவன் எந்தவிதமான ஞானம் அற்றவனாக உள்ளபோதிலும், முக்தி அடைகிறான்.

29. அஸீவருணயோர் மத்யே பஞ்ச க்ரோச்யாம் மஹாபலம்

அமரா ம்ருத்யும் இச்சந்தி காகதா இதரே ஜநா:

பொருள் – அஸீ மற்றும் வருணா ஆகிய இரண்டு நதிகளுக்கு நடுவில் உள்ளதும், ஐந்து க்ரோசங்கள் பரப்பளவு உள்ளதும் ஆகிய (ஒரு க்ரோசம் = 3.66 கிலோமீட்டர்கள்) இடத்தில் (இது வாரணாஸீ எனப்படும் காசி) தங்களுடைய மரணம் நிகழவேண்டும் என்று தேவர்கள் கூட விரும்புகிறார்கள். இவ்விதம் உள்ளபோது மனிதர்கள் குறித்து என்ன கூற உள்ளது?

30. மணிகர்ண்யாம் ஜ்ஞாநவாப்யாம் விஷ்ணுபாதோதகேததா

ஹ்ருதே பஞ்சநதே ஸ்நாத்வாநமாது: ஸ்தநபோபவேத்

பொருள் – மணிகர்ணீ, ஞானவாபீ, விஷ்ணுபாதோதகம் (கங்கை), பஞ்சநதம் ஆகியவற்றில் நீராடுபவர்கள், மீண்டும் தாய்ப்பாலை பருகுவதில்லை (மீண்டும் பிறவி எடுப்பதில்லை என்று கருத்து). [மணிகர்ணீ என்பது காசியில் தகனம் செய்யப்படும் படித்துறை ஆகும். ஞானவாபி என்பது காசி விச்வநாதர் ஆலயத்தில் உள்ள கிணறாகும். பஞ்சநதம் என்பது காசியில் உள்ள ஒரு படித்துறை ஆகும்; இது பஞ்சகங்கா என்றும் அழைக்கப்படுகிறது].

31. ப்ரஸங்கேநாபி விச்வேசம் த்ருஷ்டா காச்யாம் ஷ்டாநந

முக்தி: ப்ரஜாயதே பும்ஸாம் ஜநம் ம்ருத்யு விவர்ஜிதா

32-1. பஹுநா கிமிஹோக்தேந நைதத் சேஷத்ர ஸமம் கச்சித்

பொருள் – ஆறுமுகனே! காசிக்கு ஒருவன் தற்செயலாகச் சென்றாலும், அவனுக்கு பிறப்பு – மரணம் நீங்கப் பெற்று, முக்தியும் கிட்டுகிறது. மீண்டும் மீண்டும் பலமுறை கூற என்ன உள்ளது? காசிக்கு நிகரான சேஷத்ரம் வேறு இல்லை.

32-2. தப உபவாஸ நிரதோ மதுராயாம் ஷடாநந

ஜநம் ஸ்தாநம் ஸமாஸாத்ய ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யதே

பொருள் – க்ருஷ்ணனுடைய அவதார பூமியான மதுராவில் ஒருவன் தவமோ அல்லது உபவாஸமோ செய்தால், அவன் தன்னுடைய அனைத்து பாபங்களும் நீங்கப் பெறுகிறான்.

33. விசுராந்தி தீர்த்தே விதிவத் ஸநாத்வா க்ருத்வா திலோதகம்

பித்ருநுத்க்ருத்ய நரகாத் விஷ்ணுலோகம் ப்ரகச்சதி

பொருள் – விசுராந்தி தீர்த்தத்தில் (இது மதுராவில் உள்ள “விசுராம் காட்” எனப்படும் யமுனைப் படித்துறையாகும். கம்ஸனை வதைத்த பின்னர் க்ருஷ்ணன் இங்கு வந்து ஓய்வு எடுத்ததாகக் கூறுவர்) தகுந்த விதிகளைக் கடைப்பிடித்து நீராடி, பித்ருக்களுக்காக எள் தானம் செய்பவன் நரகத்திலிருந்து பரமபதம் செல்வான் (அல்லது நரகத்தில் தனது பித்ருக்கள் இருந்தால், அவர்களைப் பரமபதம் சேர்ப்பான்).

34. யதி குர்யாத் ப்ரமாதேந பாதகம் தத்ர மாநவ:

விசுராந்தி ஸநாநம் அஸாத்யபஸ்மீ பவதி தத் சூஷணாத்

பொருள் – ஒருவன் அறியாமல் செய்த தவறுகளால் உண்டாகும் பாபங்கள் அனைத்தும், விசுராந்தி தீர்த்தத்தில் நீராடும்போது, அந்த நொடியிலேயே சாம்பலாகின்றன.

35. அவந்த்யாம் விதிவத் ஸநாத்வா சிப்ரயாம் மாதவே நரா:

பிசாசத்வம் ந பச்யந்தி ஜந்மாதர சதைரபி

பொருள் – அவந்தியில் உள்ள சிப்ரா நதியில் தகுந்த விதிகளைக் கடைப்பிடித்து நீராடும் ஒருவன், நூறு பிறவிகள் எடுத்தாலும், பிசாசு ரூபம் எடுக்கமாட்டான்.

36. கோடி தீர்த்தே நர: ஸ்நாத்வா போஜயித்வா த்விஜோத்தமாந்

மஹாகாலம் ஹரம் த்ருஷ்ட்வா ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யதே

37. முக்தி சேஷத்ரம் இதம் ஸாஷாந் மம லோகைக ஸாதநம்

தாநாத் தரித்ரதா ஹாநிர் இஹ லோகே பரத்ர ச

பொருள் – உஜ்ஜையினியில் உள்ள கோடி தீர்த்தத்தில் நீராடி, அங்குள்ள மஹாகாலன் என்னும் சிவனைத் தரிசித்து, அந்தணர்களில் சிறந்தவர்களுக்கு உணவளித்தால், அனைத்து பாபங்களும் விலகும். இது முக்தி அளிக்கும் சேஷத்ரமாகும். என்னுடைய இருப்பிடத்தை அடையவைக்கும் இடமாகும். இங்கு தானம் செய்தால், தரித்ரம் விலகி, எப்போதும் இன்பமே விளையும்.

38. குருசேஷத்ரே ராமதீர்த்தே ஸ்வர்ணம் தத்த்வா ஸ்வசக்தித:

ஸூர்யோபராகே விதிவத்ஸ நரோ முக்தி பாக்பவேத்

39. யே தத்ர ப்ரதி க்ருண்ஹந்தி நரா லோபவசங்கதா:

புருஷத்வம் ந தேஷாம் வைகல்ப கோடி சதைரபி

40. ஹரி சேஷத்ரே ஹரிம் த்ருஷ்ட்வா ஸ்நாத்வா பாதோதகே ஜந:

ஸர்வபாப விநிர்முக்தோ ஹரிணா ஸஹ மோததே

41. கக கணா விவிதா நிவஸந்த்யஹோ ருஷிகணா: பல மூல தலாசநா:

பவந ஸம்யமந க்ரம நிர்ஜிதேந்த்ரிய பராக்ரமணா முநயஸ்த்வஹ

பொருள் – சூரிய க்ரஹணத்தின்போது குருசேஷத்ரத்திலும் ராமதீர்த்தத்திலும் உள்ள அந்தணர்களுக்குத் தங்களுடைய சக்திக்கு ஏற்றபடி தங்கத்தைத் தானம் செய்பவர்கள், முக்தி பெறுவர். இவற்றை எந்தவிதமான அஹங்காரமும் இன்றி பெற்றுக் கொள்பவர்கள், நூறு கோடி கல்பங்கள் ஆனாலும், மீண்டும் பிறவி எடுக்க மாட்டனர். ஸ்ரீஹரியின் சேஷத்ரத்தில், அவனுடைய திருவடிகளை நனைத்த நீரில் (கங்கை) நீராடி, ஸ்ரீஹரியைத் தரிசிப்பவர்கள் தங்களுடைய அனைத்து பாபங்களும் நீங்கப்பெற்று, ஸ்ரீஹரியுடன் இன்பமாக இருப்பர். ஆகாயமார்க்கமாகச் செல்லும் பலரும் (தேவர்கள்) இங்கு வந்து வசிக்கிறார்கள். இங்குள்ள பல ரிஷிகள் பழங்களையும், கிழங்குகளையும், இலைகளையும் உட்கொண்டு வாழ்கிறார்கள். முனிவர்கள் தங்களுடைய ப்ராணவாயுவின் ஓட்டத்தைச் சீராக்கி, இந்த்ரியங்களை வென்றபடி உள்ளனர்.

42. விஷ்ணுகாஞ்ச்யாம் ஹரி: ஸாஷாந் சிவகாஞ்ச்யாம் சிவ: ஸ்வயம்

அபேதாத் உபயோர் பத்தயா முக்தி: கரதலே ஸ்திதா

விபேத ஜநநாத் பும்ஸாம் ஜாயதே குத்ஸிதா கதி:

பொருள் – காஞ்சீபுரத்தில் உள்ள விஷ்ணுகாஞ்சி பகுதியில் ஸ்ரீஹரியும், சிவகாஞ்சி பகுதியில் சிவனும் உள்ளனர். இவர்கள் இருவரும் முக்திக்கான உபாயமாக இருப்பதில் எந்தவிதமான வேறுபாடும் இல்லை என்பதால், இவர்களை அண்டினால் முக்தியானது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியாகிறது. இவர்களிடம் வேறுபாடு காண்பவர்கள் தாழ்ந்த கதியை அடைகிறார்கள்.

43. ஸக்ருத் த்ருஷ்ட்வா ஜகந்நாதம் மார்க்கண்டேய ஹ்ருதே ப்லுத:

விநாஜ்ஞானேந யோகேந ந மாது: ஸ்தநபோ பவேத்

பொருள் – பூரியில் உள்ள மார்க்கண்டேய ஸரோவரில் நீராடி, அங்குள்ள ஜகந்நாதனை தரிசிக்கும் ஒருவன், ஞானயோகம் அற்றவனாக உள்ளபோதிலும், மீண்டும் தாய்ப்பால் பருகாத நிலையை அடைகிறான் (அதாவது மீண்டும் பிறவி எடுத்தல் என்பது இல்லை என்று கருத்து).

44. ரோஹிண்யாம் உததை ஸ்நாத்வா இந்த்ரத்யும்ந ஹ்ருதே ததா

முக்த்வா நிவேதிதம் விஷ்ணோ வைகுண்டே வஸதீம் லபேத்

பொருள் – ரோஹிணி நஷைத்திரத்தன்று, பூரியில் உள்ள இந்த்ரத்யும்ன ஸரோவரில் நீராடி, மஹாவிஷ்ணுவாகிய ஜகந்நாதனுக்கு அளிக்கப்படும் ப்ரஸாதத்தை உட்கொள்ளும் ஒருவன், ஸ்ரீவைகுண்ட வாஸம் பெறுகிறான்.

45. தச யோஜந விஸ்தீர்ணம் சேஷத்ரம் சங்கோபரி ஸ்திதம்

சதுர்புஜத்வம் அயாந்தி கீடா அபி ந ஸம்சய:

பொருள் – அந்தப் பூரி சேஷத்ரம் பத்து யோஜனை பரப்பளவு கொண்டதாகும். அது சங்கு போன்ற அமைப்பைக் கொண்டதாக உள்ளது. அங்குள்ள புழுக்கள் கூட நான்கு

கைகளுடன் காணப்படும் (ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் உள்ள அனைவரும் பகவானைப் போன்றே நான்கு கரங்களுடன் இருப்பர். இதே போன்று பூரியிலும் உள்ளது என்று கருத்து).

46. கார்த்திக்யாம் புஷ்கரே ஸ்நாத்வா ச்ராத்தம் க்ருத்வா ஸதக்ஷிணம்

போஜயித்வா த்விஜாந் பக்த்யா ப்ரஹ்மலோகே மஹீயதே

47. ஸக்ருத் ஸ்நாத்வாஹ்ருதே தஸ்மிந் யூபம் த்ருஷ்ட்வா ஸமாஹித:

ஸர்வபாப விநிர்முக்தோஜாயதே த்விஜ ஸத்தம:

பொருள் - கார்த்திகை மாதத்தில் புஷ்கரத்தில் நீராடி, ச்ராத்தம் செய்து, அதற்கான தக்ஷிணை, உணவு போன்றவற்றை ஸ்ரீஹரியின் பக்தர்களாக உள்ள அந்தணர்களுக்கு அளிப்பவர்கள், ப்ரஹ்மலோகம் செல்வர். அங்குள்ள குளத்தில் நீராடிய பின்னர், மிகுந்த ச்ரத்தையுடன் அங்குள்ள யூபஸ்தம்பத்தைக் காணும் ஒருவன் தனது பாபங்கள் அனைத்தும் நீங்கப்பெற்று, அந்தணனாகப் பிறக்கிறான்.

48. ஷக்ஷிவர்ஷ ஸஹஸ்ராணி யோகாப்யாலேந யத்பலம்

ஸௌகரே விதிவத் ஸ்நாத்வா பூஜயித்வா ஹரிம் சுசி:

49-1. ஸப்த ஜந்ம க்ருதம் பாபம் தத் க்ஷணாதேவ நச்யதி

பொருள் - அறுபது ஆண்டுகள் யோகாப்யாஸம் செய்வதன் பலனை ஒருவன் ஸௌகர தீர்த்தத்தில் நீராடி, ஸ்ரீஹரியை பூஜிப்பதன் மூலமே பெற்றுவிடுகிறான். ஏழு பிறவிகளில் அவன் செய்த அனைத்து பாபங்களும் அந்த நொடியிலேயே அழிகின்றன.

49-2. தீர்த்தராஜம் மஹாபுண்யம் ஸர்வதீர்த்த நிஷேவிதம்

50. காமிநாம் ஸர்வ ஜந்தாநாமீப்ஸிதம் கர்மபிர்பவேத்

வேண்யாம் ஸ்நாத்வா சுசிர்பூத்வா க்ருத்வா மாதவ தர்சநம்

புக்த்வா புண்யவதாம் போகாயந்தே மாதவதாம் வ்ரஜேத்

பொருள் - தீர்த்தங்களின் அரசன் என்று போற்றப்படும் ப்ரயாகையில் நீராடுவது மிகுந்த புண்ணியத்தை அளிக்கும். அங்கு அனைத்து தீர்த்தங்களும் கூடுகின்றன. அங்கு புண்ணிய கர்மங்களை இயற்றுவதன் மூலம் அனைத்து உயிர்களுடைய அனைத்து விருப்பங்களும்

நிறைவேறுகின்றன. த்ரிவேணி ஸங்கமத்தில் (கங்கை, யமுனை மற்றும் ஸரஸ்வதி) நீராடுவதன் மூலம் ஒருவன் தூய்மை அடைந்து, மாதவனை தரிசிக்கவேண்டும். அதன் பின்னர் புண்ணியங்கள் நிறைந்தவர்கள் அடையும் இன்பங்களை அனுபவித்து மாதவனுடைய இடத்தை அடைகிறார்கள்.

51. மாகே மாஸி நர: ஸ்நாத்வா த்ரிவேண்யாம் பக்தி பாவித:

பதரீ கீர்த்தநாத் புண்யம் தத் ஸமாப்நோதி மாநவ:

52. தசாச்வமேதிகம் தீர்த்தம் தச யஜ்ஞ பல ப்ரதம்

ஸங்க்ஷேபாத் கதிதம் புத்ர கிம் பூய: ச்ரோதும் இச்சஸி

பொருள் – மாக மாதம் (தை மாதம் சுக்ல பக்ஷ ப்ரதமை முதல் மாசி மாதம் அமாவாஸை வரையுள்ள நாட்களே மாக மாதம் எனப்படும்) முழுவதும் த்ரிவேணி ஸங்கமத்தில் பக்தியுடன் நீராடுவதன் மூலம் ஒருவன் அடையும் புண்ணியம் அனைத்தும், “பதரி (பத்ரி)” என்று உச்சரித்தாலே கிட்டுகிறது. பத்து யஜ்ஞங்கள் செய்த பலனை, (காசியில் உள்ள) தசாச்வமேதிகக் கரையில் நீராடுதலே அளித்துவிடுகிறது. புத்திரனே! இப்படியாகப் பல தீர்த்தங்களைக் குறித்து கூறியாகிவிட்டது. நீ மேலும் எதனைக் குறித்துக் கேட்க விரும்புகிறாய்?

53. பதர்யாக்யம் ஹரே: ச்ஷேத்ரம் த்ருஷு லோகேஷு துர்லபம்

ச்ஷேத்ரஸ்ய ஸ்மரணாத் ஏவ மஹாபாதகிநோ நரா:

விமுக்த கில்பிஷா: ஸத்யோ மரணாந் முக்தி பாகிந:

பொருள் – ஸ்ரீஹரியின் ச்ஷேத்ரமான பதரி (பத்ரிநாத்) என்பது மூன்று லோகங்களில் உள்ள அனைத்து இடங்களைக் காட்டிலும் அடைவதற்கு மிகவும் அரிதாகும். அந்த ச்ஷேத்ரத்தை நினைத்தபடி இருந்தால், எத்தனை பெரிய பாபமும் மனிதனுக்கு அழியும். அங்கு மரணம் அடைபவர்கள் முக்தி பெறுவது ஸத்யம் ஆகும்.

54. அந்யதீர்த்தே க்ருதம் யேந தப: பரமதாருணம்

தத் ஸமா பதரீ யாத்ரா மநஸோபி ப்ரஜாயதே

பொருள் – அனைத்து தீர்த்தங்களிலும் செய்யும் தவங்களின் பலம் முழுவதும், மனதளவில் பதரி சேஷத்ரத்திற்குச் செல்வதாக எண்ணுவதன் மூலமே கிட்டிவிடுகிறது.

55. பஹூநி ஸந்தி தீர்த்தாநி விதி பூமௌ ரஸாதலே
பதரீ ஸத்ருசம் தீர்த்தம் ந பூதம் நபவிஷ்யதி

பொருள் – இந்தப் பூமியிலும், ஸ்வர்க்கத்திலும் பல தீர்த்தங்கள் இருக்கலாம். ஆனால் பதரி தீர்த்தத்திற்கு நிகரான ஒன்று இதுவரை இருந்ததில்லை, இனியும் இருக்கப் போவதில்லை.

56. அச்வமேத ஸஹஸ்ராணி வாயு போஜ்யே ச யத் பலம்
சேஷத்ராத்ரே விஷாலாயாம் தத் பலம் சஷணமாத்ரத:

பொருள் – ஆயிரம் அச்வமேத யாகங்கள் இயற்றிய பலனும், காற்றை மட்டுமே சுவாசித்தபடி செய்யும் தவத்தால் கிட்டும் பலனும், “விஷால்” எனப்படும் அந்த சேஷத்ரத்தில் ஒரு நொடி இருப்பதாலேயே கிட்டிவிடும்.

57. க்ருதே முக்திப்ரதா ப்ரோக்தா வேதாயாம் யோகஸித்திதா
விஷாலா த்வாபரே ப்ரோக்தா கலௌ பதரிகாசர்ம:

பொருள் – அந்த சேஷத்ரம் க்ருதயுகத்தில் “முக்திப்ரதா” என்றும், த்ரேதாயுகத்தில் “யோகஸித்திதா” என்றும், த்வாபரயுகத்தில் “விஷால்” என்றும், கலியுகத்தில் “பதரிகாசர்மம்” என்றும் கூறப்படுகிறது.

58. ஸ்தூல ஸுக்ஷ்ம சரீரம் து ஜீவஸ்ய வஸதி ஸ்தலம்
தத் விநாசயதி ஜ்ஞாநாத் விஷாலாதேந கத்யதே

பொருள் – ஜீவாத்மா வசிக்கும் இடங்களாக ஸ்தூல சரீரமும், ஸுக்ஷ்ம சரீரமும் உள்ளன. அந்த சேஷத்ரம் அவற்றை ஞானம் மூலமாக அழிப்பதால், அது “விஷால்” எனப்படுகிறது.

59. அம்ருதம் ஸ்ரவதே யா ஹி பதரீ தருயோகத:

பதரீ கத்யதே ப்ராஜ்ஞைர் ருஷீணாம் யத்ர ஸஞ்சய:

60. த்யஜேத் ஸர்வாணி தீர்த்தாநி காலே காலே யுகே யுகே

பதரீம் பகவாந் விஷ்ணுர்ந முஞ்சதி கதாசந

பொருள் – அந்த சேஷத்ரம் பதரி மரத்துடன் (இலந்தை மரம்) ஸம்பந்தம் கொண்டுள்ள காரணத்தால், எப்போதும் அமிர்த்தத்தைச் சுரந்தபடி உள்ளது. ஆகவே அங்கு எப்போதும் வசித்தபடி உள்ள ரிஷிகள் அதனை “பதரி” என்று கூறுகிறார்கள். பகவான் விஷ்ணு அந்தந்த காலகட்டங்களில், அந்தந்த யுகங்களில் பல தீர்த்தங்களை விட்டு அகல்கிறான். ஆனால் அவன் பதரி சேஷத்ரத்தை விட்டு அகல்வதே இல்லை.

61. ஸர்வ தீர்த்த அவகாஹேந தபோ யோக ஸமாதித:

தத் பலம் ப்ராப்யதே ஸம்யக் பதரீ தர்சநாத் குஹ

பொருள் – குஹனே (ஸ்கந்தன்)! அனைத்து தீர்த்தங்களுக்கும் சென்று நீராடுதல், தவம் இயற்றுதல், தானம் செய்தல், த்யானத்தில் ஆழ்தல் போன்ற பலவற்றின் மூலம் கிட்டவல்ல பலன்களை, பதரிக்குச் செல்வதன் மூலமே ஒருவன் பெறுகிறான்.

62. ஷஷ்டி வர்ஷ ஸஹஸ்ராணி யோகாப்யாஸேந யத் பலம்

வாராணஸ்யாம் திநைகேந தத் பலம் பதரீம் கதௌ

63. தீர்த்தாநாம் வஸதிர் யத்ர தேவாநாம் வஸதிஸ் ததா

ருஷீணாம் வஸதிர் யத்ர விஷாலாதேந கத்யதே

பொருள் – அறுபது ஆண்டுகள் வாரணாஸியில் தங்கியிருந்து யோகாப்யாஸம் செய்வதன் மூலம் கிட்டும் பலன், பதரிக்கு ஒருநாள் செல்வதன் மூலமே கிட்டுகிறது. அந்த சேஷத்ரம் அனைத்து தீர்த்தங்களின் வசிப்பிடமாகவும், அனைத்து தேவர்களின் வசிப்பிடமாகவும், அனைத்து ரிஷிகளின் வசிப்பிடமாகவும் உள்ளதால் “விஷால்” எனப்படுகிறது.

முதல் அத்யாயம் ஸம்பூர்ணம்

இரண்டாம் அத்யாயம் - பகவானை அக்னி வர்ணித்துப் புகழ்தல்

ஸ்கந்த உவாச:-

1. கதம் ஏதத் ஸமுத்பந்நம்கைர்வா சேஷத்ரம் நிஷேவிதம்

கோவாதஸ்யா அப்யதீச: ஸ்யாத் ஏதத் விஸ்தரதோவத

பொருள் - ஸ்கந்தன் சிவபெருமானிடம், “இந்தப் புண்ணிய சேஷத்ரம் எப்படித் தோன்றியது? இந்த சேஷத்ரம் யாரால் அண்டப்பட்டது? இந்த சேஷத்ரத்தின் மூலமூர்த்தி யார்? இவற்றைக் குறித்து விரிவாக உரைக்கவேண்டும்”, என்று கேட்டான்.

சிவ உவாச:-

2. அநாதி ஸித்தமேதத்து யதா வேதா ஹரேஸ்தநூ:

அதிஷ்டாதா ஹரி: ஸாசஷாந் நாரதாத்யைர் நிஷேவிதம்

பொருள் - (சிவபெருமான் பதில் அளிக்கத் தொடங்கினான்) - இந்தச் சேஷத்ரம் (பதரி), ஸ்ரீஹரியின் சரீரமாகவே உள்ளவையும், எல்லையற்ற காலமாக உள்ளவையும் ஆகிய வேதங்கள் போன்று, எப்போதும் இருப்பதாகும். இதன் அதிபதி ஸ்ரீஹரியே ஆவான். நாராதர் உள்ளிட்டவர்களால் இது எப்போதும் அண்டப்படுகிறது.

3. புராக்ருத யுகாஸ்யா ஆதௌ ஸ்வீயாம் துஹிதரந்வித:

ரூப யௌவந ஸம்பந்நாம் ஸதாம்யபிதுமுத்யத:

4. தம் த்ருஷ்ட்வா தாத்ருசம் ரோஷாச்சிர: கட்கேந பஞ்சதா

சிச்சேதாஹம் கபாலம் தத் ப்ரஹ்ம ஹத்யாஸம் உத்யதே

5. ஹஸ்தே க்ருத்வா ஜகாமா ஆசு தத்ர தீர்த்தாநி ஸேவிதும்

திவி பூமௌ ச பாதாலேதபச்சரண பூர்வகம்

பொருள் - க்ருதயுகத்தின் தொடக்கத்தில் நான்முகன், மிகவும் அழகானவரும் இளமையானவரும் ஆகிய தனது மகளுடனேயே உறவு கொள்ள முயன்றான். இதனைக் கண்டு மிகுந்த கோபம் அடைந்த நான் (சிவன்), அவனுடைய தலையை ஒரு வாள் கொண்டு ஐந்து துண்டுகளாக வெட்டினேன். அவனுடைய கபாலம் எனது கையில் ஒட்டிக்

கொண்டது. நான்முகனைக் கொன்ற பாபத்தைத் தொலைப்பதற்காக, அவனுடைய கபாலத்துடன் நான் ஸ்வர்க்கம், பூமி, பாதாளம் போன்ற பல இடங்களுக்கும் சென்று தவங்களை இயற்றினேன்.

6. ந கதா ப்ரஹ்ம ஹத்யா மே கபாலம் தாத்ருசம் கரே

ததா வைகுண்டம் அகமம் த்ரஷ்டும் லக்ஷ்மீபதிம் ஹரிம்

7. விநயாவநதோ பூத்வா நமஸ்க்ருத்ய புந: புந:

ஸர்வம் ஆக்யாதவாம்ஸ்தஸ்மை வ்யஸநம் கருணாத்மநே

பொருள் – ஆனால் நான்முகனைக் கொன்ற பாபம் என்னை விட்டு அகலவில்லை. அவனுடைய கபாலம் என்னை விட்டு நீங்கவில்லை. ஆகவே நான் ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்குச் சென்று மஹாலக்ஷ்மியின் நாதனாகிய ஸ்ரீஹரியைச் சந்தித்தேன். மிகுந்த பணிவுடன் அங்கு சென்ற நான், அவனைப் பலமுறை வணங்கினேன். பின்னர், அனைவருடைய துன்பங்களையும் நீக்கும் கருணாமூர்த்தியான அவனிடம், நடந்த அனைத்தையும் உரைத்தேன்.

8. தஸ்ய உபதிஷ்டம் ஆதய பதரீம் ஸமுபாகத:

தத் ஷ்ஷணாத் ப்ரஹ்ம ஹத்யா மே வேபமாநா முஹூர்முஹூ:

9-1. அந்தர்ஹிதம் கபாலம் தத் கராத் விகலிதம் மம

பொருள் – அவனுடைய உபதேசம் காரணமாக நான் பதரியை அடைந்தேன். அங்கு சென்ற அந்த நொடியிலேயே, எனது பாபம் காரணமாக என்னுடைய கையில் ஒட்டிக் கொண்டிருந்த நான்முகனுடைய கபாலம் நடுங்கத் தொடங்கியது. தொடர்ந்து அது கீழே விழுந்து, மறைந்துவிட்டது.

9-2. தத: ப்ரப்ருதி தத் ஷ்ஷத்ரம் பார்வத்யா ஸஹ ஸ ஆதரம்

10. திஷ்டாமி தப ஆஸ்தாய ருஷீணாம் ப்ரீதிம் ஆவஹந்

வாரணஸ்யாம் யதா ப்ரீதி: ஸ்ரீசைலசிகரே ததா

11-1. கைலாசே சிவயா ஸார்தம் ததோ அநந்த குணாதிகா

பொருள் – அதன் பின்னர் நான் அந்த சேஷத்ரத்தில் பார்வதியுடன் மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன் வசிக்கத் தொடங்கினேன். அங்கு தவங்கள் இயற்றி, அங்கிருந்த ரிஷிகளுக்கு ப்ரீதியை உண்டாக்கினேன். வாரணாஸியிலும், ஸ்ரீசைலத்திலும், கைலாயத்திலும் நான் இருப்பதைக் காட்டிலும் பதரி சேஷத்ரத்தில் எல்லையற்ற மகிழ்வுடன் உள்ளேன்.

11-2. அந்யத்ர ரணாந்முக்தி: ஸ்வதர்ம விதி பூர்வகாத்

12. பதரீ தர்சநாத் ஏவ முக்தி: பும்ஸாம் கரே ஸ்திதா

ஹரேச்சரண ஸாந்நித்யம் யத்ர வைச்வாநர: ஸ்வயம்

பொருள் – மற்ற இடங்களில், தங்களுடைய வர்ணாசர்ம தர்மங்களை இயற்றி முடித்த பின்னரே முக்தி கிட்டுகிறது. ஆனால் பதரி சேஷத்ரத்திற்குச் சென்றாலே முக்தியானது கையில் விழுகிறது. ஸ்ரீஹரி வசிக்கும் அந்த இடத்தில் வைச்வாநரன் உள்ளான்.

13. தத்ர கேதார ரூபேண மம லிங்கம் ப்ரதிஷ்டிதம்

கேதார தர்சநாத் ஸ்பர்சாத் அர்ச்சநாத் பக்தி பாவத:

14. கோடி ஜநம் க்ருதம் பாபம் பஸ்மீ பவதி தத் சுஷணாத்

கலாமாத்ரேண திஷ்டாமி தத்ர சேஷத்ரே விசேஷத:

கலா பஞ்சதசைவாத்ர மூர்த்தே மத்யே ஹி அவஸ்திதம்

பொருள் – அங்கு எனது லிங்கமானது கேதார வடிவத்தில் (முக்கோணம்) ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது (இது பத்ரிநாத் கோயிலுக்கு அருகாமையில், ஒரு இறக்கத்தில் உள்ள சிறு கோயிலாகும்). அந்தக் கேதாரத்தைத் தரிசித்து, கைகளால் தொட்டு, பக்தியுடன் அர்ச்சனை செய்பவர்களுடைய கோடிக்கணக்கான பிறவிகளில் செய்த பாபங்கள் அனைத்தும் அந்த நொடியிலேயே சாம்பலாகின்றன. அந்த சேஷத்ரத்தில் ஒரு கலையுடன் விசேஷமாக உள்ள எனது மூர்த்தியில் மீதம் உள்ள பதினைந்து கலைகளும் உள்ளன.

15. ஜித க்ருதாந்த பயா: சிவயோகிந: க்ருத ம்ருகாஜிந க்ருத்திஸு வாஸஸ:

வரவிபூதி ஜடாந்வித பூஷணா: ஸ்வயம் உபாஸத ஏவ ஜடாதரம்

பொருள் – சிவனாகிய என்னைப் போன்றே சிவயோகிகளும் ஜடாமுடியுடன் உள்ளனர். அவர்கள் மரண பயத்தை வென்றவர்கள் ஆவர். மான் தோலே அவர்களுடைய உடையாக உள்ளது. விபூதியும், ஜடையுமே அவர்களுடைய ஆபரணமாக உள்ளன.

16. பல தலாம்பு ஸமீரணதோஷிதா: சிவ மநோஜித ம்ருத்யு பரிசர்மா:

கிரிவர ஸ்தித நிர்ஜித மாநஸா: ப்ரஸர நிர்மல புத்தி மஹோதயா:

பொருள் – அவர்கள் பழங்களையும், இலைகளையும், நீரையும், காற்றையும் மட்டுமே மனநிறைவுடன் உட்கொள்கிறார்கள். சிவனைக் குறித்து எப்போதும் சிந்தனை கொண்டிருப்பதால், மரணத்தை நிராசை ஆக்குகிறார்கள் (மீண்டும் பிறப்பதில்லை). கைலாயத்தில் உள்ள மாநஸ ஏரியின் தெளிவைக் கூட அவர்களுடைய தோஷம் இல்லாத புத்தியால் தோற்கடிக்கிறார்கள்.

17. கமல கோமல காந்தி முகாம்புஜா: சிவ க்ருபாஜித நிர்பர வைரிண:

கர த்ருதாஞ்ஜலி மௌலி சிவேக்ஷணா: சிவம் உபாஸத ஏவ நிசாமுகே

பொருள் – அவர்களுடைய தாமரை போன்ற முகங்கள், தாமரையின் காந்தியைக் கொண்டதாக உள்ளன. சிவனுடைய க்ருபையைப் பெறுவதன் காரணமாக அவர்கள் தங்களுடைய எதிரிகளை வெல்கிறார்கள். தங்களுடைய கண்களை சிவனை நோக்குவது போன்று வைத்து, தங்களுடைய இரு உள்ளங்கைகளையும் உச்சந்தலையில் வைத்தபடி சிவனை ஸந்த்யாகாலத்தில் வழிபடுகிறார்கள்.

18. கர த்ருத ஜபமாலா: சாந்தி ஸந்தோஷ பாஜ:

க்ருதநதிபர நித்ய ப்ரார்த்தநாச் சந்த்ரமௌலௌ
ஹர சரண ஸரோஜ த்யாந விஜ்ஞாந மூர்த்தி
வ்யதித ஜந மநோஜா: ஸர்வபாவாந்திதாந்தம்

பொருள் – அவர்கள் தங்களுடைய கையில் ஜபமாலையை வைத்தபடி உள்ளனர். எப்போதும் அமைதியுடனும் மனநிறைவுடனும் உள்ளனர். அன்றாடன் சந்த்ரமௌலியான சிவனை வழிபட்டபடி உள்ளனர். ஹரனுடைய தாமரை போன்ற திருவடிகளை

த்யானிப்பதன் மூலம் அவர்கள் முழுமையான ஞானம் பெற்று, அனைத்து உயிர்களிடத்தும் அன்புடன் உள்ளனர்.

19. வாரணஸ்யாம் ம்ருதாநாம் ச தாரகம் ப்ரஹ்மஸஜ்ஞகம்
ஜநாநாம் பூஜநாத் தத்ர மம லிங்கஸ்ய ஜாயதே

பொருள் - வாரணாஸியில் உள்ளவர்கள் எனது லிங்கத்தைப் பூஜிப்பதன் மூலம் தங்களுடைய மரணத்தின் பின்னர் ப்ரஹ்மத்துடன் ஒன்றுகிறார்கள்.

20. வஹ்நிதீர்த்தம் பரிப்ராஜப்த கவச்சரணாந்திகே
கேதாராக்யம் மஹாலிங்கம் த்ருஷ்ட்வா நோ ஜந்ம பாக்பவேத்

பொருள் - சிவனுடைய திருவடிகளின் அருகே வஹ்நிதீர்த்தம் எப்போதும் உள்ளது. கேதார்நாத்தில் உள்ள உயர்ந்த லிங்கத்தைத் தரிசித்த பின்னர் வேறு ஜன்மம் இல்லை.

ஸ்கந்த உவாச:-

21. கதம் வைச்வாநர: ஸ்ரீமாந் ஸர்வலோகைக காரணம்
பதரீம் அநுஸந்தஸ்தௌ தந்மே வத மஹாமதே

பொருள் - ஸ்கந்தன் சிவனிடம், “மிகுந்த ஞானம் கொண்டவரே! அனைத்து லோகங்களுக்கும் காரணமாக உள்ள வைச்வாநரன் பதரிக்கு வந்து தங்கியதன் காரணம் என்ன என்று கூறவேண்டும்”, என்று கேட்டான்.

சிவ உவாச:-

22. புரா ஸமாஜ: ஸமபூத் ருஷீணாம் ஊர்த்வ ரேதஸாம்
கங்கா பகவதீ யத்ர காளிந்த்யா ஸஹ ஸங்கதா

23. தசாச்வமேதிகம் நாம தீர்த்தம் த்ரைலோக்ய விச்ருதம்
பபூவ தத்ர பகவாந் ஹுதபுக் ப்ரஸ்ரயாநத:
ருஷீணாம் அக்ரத: ஸ்தித்வா ப்ரஷ்டும் ஸமுபசக்ரமே

பொருள் - முன்பு ஒரு காலத்தில், தங்களுடைய வீர்யத்தைக் கட்டுப்படுத்திய ரிஷிகள் பலரும் கங்கை காளிந்தியுடன் (யமுனை) சேரும் இடத்தில் ஒன்றாகக் கூடினார்கள். அந்த இடமானது தசாச்வமேதிகம் என்று மூன்று லோகங்களிலும் மிகவும் ப்ரஸித்தி பெற்ற புண்ணிய இடமாகும். அங்கு வைச்வநரன் மிகுந்த அன்புடன் வந்தவனாக, அந்த ரிஷிகளின் முன்பாக நின்று அவர்களிடம் கேட்கத் தொடங்கினான்.

வைச்வநர உவாச:-

24. த்ருஷ்ட்வா த்ருஷ்ட்வௌ கத்ருஜ்ஞாநா பவந்தோ ப்ரஹ்மவித்தமா:

தீநார்த்தே கருணாபூர்ணா ஹ்ருதயார்த்ரோ தயாலவ:

25. ஸர்வதுர்ப்பக்ஷணோத் பூதபாதகாலிப்தசேஸ:

கதம் ஸ்யாந் நிரயாந் முக்திதர்மம் ப்ரஹ்மவிதுத்தமா:

பொருள் - வைச்வநரன் அந்த ரிஷிகளிடம், “ப்ரஹ்மத்தைக் குறித்து நன்றாக அறிந்த ரிஷிகளே! மற்றவர்கள் காண்பதையும், அவர்களால் காண இயலாதவற்றையும் உங்களுடைய ஞானக்கண்கள் தெளிவாகக் காண்கின்றன. துன்பத்தில் சிக்கித் தவிப்பவர்கள் குறித்து நீங்கள் பூர்ணமான கருணையுடன் உள்ளீர்கள். உங்களுடைய இதயமானது துன்பங்களைக் கண்டு உருகுகிறது. தயாள குணத்தால் நீங்கள் நிரம்பியவர்கள் ஆவீர்கள். தகாதவற்றினால் உண்டாகவல்ல பாபங்களால் உங்களுடைய மனம் மாசடையாமல் உள்ளது. ப்ரஹ்மத்தை அறிந்தவர்களே! நான் நரகத்திலிருந்து விடுபட என்ன வழி உள்ளது?”, என்று கேட்டான்.

26. ஸர்வேஷாம் ருஷி வர்யாணாம் அஜகாம முநீச்வர:

கங்கா அம்பஸி ஸமாப்லுத்ய வாக்யம் சேதமுவாச ஹ

பொருள் - அப்போது அங்கு ரிஷிகளில் மிகவும் உயர்ந்தவராகிய வ்யாஸர் வந்தார். தூய்மையான கங்கையில் நீராடிவிட்டு வந்த பின்னர் கூறத் தொடங்கினார்.

வ்யாஸ உவாச:-

27. அஸ்த்யேக: பரமோபாயோ பவத: பாபநிஷ்க்ருதௌ

ஸர்வபக்ஷாக்ய தோஷஸ்ய பதரீம் சரணம் ச்ரய

28. யத்ராஸ்தே பகவாந் ஸாஷாத் ஏவ தேவோ ஜநார்த்தந:

பக்தாநாம் அபி அபக்தாநாம் அகஹா மதுஸூதந:

29. தத்ர கங்கா அம்பஸி ஸ்நாத்வா க்ருத்வா ப்ரதக்ஷிணாம் ஹரே:

தண்டவத் ப்ரணிபாதேந ஸர்வபாபக்ஷயோ பவேத்

பொருள் – வ்யாஸர் வைச்வாநரனிடம் கூறத் தொடங்கினார் : நீ அனைத்தையும் உண்பதால் உண்டாகும் பாபங்களை நீக்குவதற்கு மிகவும் உயர்ந்த உபாயம் ஒன்று உள்ளது. அது பதரியைச் சரணம் அடைவதே ஆகும். அங்கு தேவர்களின் தலைவனாகிய ஜநார்த்தனன் எழுந்தருளியுள்ளான். மது என்னும் அஸுரனை அழித்த அவன் தனது பக்தர்கள், பக்தர்கள் அல்லாதவர்கள் என்று ஆராயாமல், அனைவருடைய பாபங்களையும் போக்குகிறான். அங்கு சென்று கங்கை நதியில் நீராடிய பின்னர், ஸ்ரீஹரியை வலம் வருவாயாக. அதனைத் தொடர்ந்து ஒரு மரக்கட்டை போன்று விழுந்து நமஸ்கரித்தால், உன்னுடைய பாபங்கள் அனைத்தும் நீங்கும்.

30. ததோ வ்யாஸமுகாச் ச்ருத்வா ருஷீணாம் அநுவாதத:

உத்தராபிமுகோ வஹ்நிர் கந்தமாதநமாயயௌ

31. ததோ பதரிகாம் ப்ராப்ய ஸ்நாத்வா கங்காம்பஸி ஸ்வயம்

நாராயணாசர்மம் கத்வா நத்வா ப்ரோவாச பக்திமாந்

பொருள் – இவ்விதம் வ்யாஸர் கூறியதை மற்ற ரிஷிகளும் ஆமோதித்தனர். இதனை ஏற்ற வஹ்நி (வைச்வாநரன்) வடக்கு நோக்கிச் சென்று, கந்தமாதநம் என்னும் மலையை அடைந்தான் (இந்த மலை குபேரனின் இருப்பிடம் ஆகும். இது அலகாபுரி எனப்படுகிறது. இங்கிருந்தே அலகநந்தா உற்பத்தி ஆவதாகக் கூறுவர்). அதனை அடுத்த பதரியை அடைந்த அவன், கங்கையில் நீராடினான் (இங்கு கங்கை என்பது அலகநந்தா ஆகும்). அதனைத் தொடர்ந்து நாராயணன் வசிக்கின்ற இடத்திற்குச் சென்று மிகவும் பணிவுடனும் பக்தியுடனும் வணங்கியபடித் துதித்தான்.

அக்நிருவாச:-

32. விசுத்த விஜ்ஞாந தநம் புராணம் ஸநாதநம் விச்வ ஸ்ருஜாம் பதிம் குரும்

அநேகம் ஏகம் ஜகத் ஏகநாதம் நமாமி அநந்த ஆசிரித சுத்தவிசுத்தம்

பொருள் - (அக்னி பதரிநாதனைத் துதித்தல்) எப்போதும் உள்ளவனும், பழமையானவனும், தூய்மையானவனும், இந்த உலகை ஸ்ருஷ்டித்தவனும், உலகின் நாதனும், அனைவருக்கும் ஆசார்யனும், ஒருவனாகவும் பலவாகவும் உள்ளவனும் எல்லையற்ற அடியார்களால் அண்டப்படுபவனும் ஆகிய ஸர்வேச்வரனை நான் வணங்குகிறேன்.

**33. மாயாமயீம் சக்திம் உபேத்ய விச்வகர்த்தாரம் உத்திச்ய ரஜோபயுக்தம்
ஸத்தவேந ச அஸ்ய ஸ்திதி ஹேதும் உக்ரமதோ தமோபிர் க்ரஸிதாரமீடே**

பொருள் - தனது சக்தியை மாயையாக வெளிப்படுத்தியபடி உள்ளான். ரஜோகுணத்துடன் கூடி அனைத்தையும் ஸ்ருஷ்டிப்பவனை நான் வணங்குகிறேன். ஸத்வகுணத்துடன் காப்பாற்றுபவனை வணங்குகிறேன். தாமஸ குணத்துடன் உக்ரனாக நின்று அனைத்தையும் ஸம்ஹாரம் செய்பவனை நான் போற்றுகிறேன்.

**34. அவித்யயா விச்வ விமோஹிதாத்மா வித்யைகரூபம் விததம் த்ரிலோக்யாம்
வித்யாச்ரிதத்வாத் ஸகலஜ்ஞமீசம் த்வவித்யயா ஜீவமஹம் ப்ரபத்யே**

பொருள் - அந்தப் பரமாத்மா அனைத்து லோகங்களையும் அறியாமை என்னும் மயக்கத்தில் மூழ்கடிக்கிறான். அவனுடைய வித்யை என்னும் ரூபமானது, மூன்று லோகங்களிலும் பரவி நிற்கின்றது. அனைத்து வித்யைகளும் அண்டி நிற்பவனும், அனைத்து ஜீவாத்மாக்களையும் அவித்யையில் ஆழ்த்துபவனும் ஆகிய அவனை நான் சரணம் புகுகிறேன்.

**35. பக்த இச்சயா அவிஷ்க்ருத தேஹயோகம் அபோக போக அர்பித யோகயோகம்
கௌசேய பீதாம்பர ஜுஷ்ட சக்திம் விசித்ர சக்தி அஷ்டமயேஷ்டமீடே**

பொருள் - தனது அடியார்களுடைய விருப்பத்திற்கு ஏற்ப தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்பவனும், யோகநித்திரையில் வீற்றுள்ளவனும், பீதாம்பரத்தைத் தரித்தவனும், எட்டுவிதமான சக்திகளைக் கொண்டவனும் ஆகிய ஸர்வேச்வரனைப் போற்றுகிறேன்.

36. அத ப்ரஸந்நோ பகவாம்ஸ்துத: ஸர்வைர் ஹ்ருதி ஸ்தித:
ப்ரோவாச மதுரம் வாக்யம் பாவகம் பாவநார்த்திநம்

பொருள் – அனைவருடைய இதயத்தில் எப்போதும் உள்ள ஸர்வேச்வரன், இப்படியாகத் துதிக்கப்பட்டதைக் கேட்டு மகிழ்ந்தான். தன்னுடைய இனிமையான குரலில் பாவகனிடம் (அக்னி) உரைக்கத் தொடங்கினான்.

ஸ்ரீநாராயண உவாச:-

37. வரம் வரய பத்ரந்தே வரதோஹம் உபாகத:
ஸ்தவேநானேந துஷ்டோஸ்மி விநயேந ததாநத

பொருள் – ஸ்ரீமந்நாராயணன் அக்னியிடம், “பாபங்கள் அற்றவனே! உனது ஸ்துதியால் நான் மகிழ்ந்தேன். வரங்களை அளிக்கவல்ல நான் உன் முன்பாக வந்துள்ளேன். உனக்கு வேண்டிய வரத்தைக் கேட்பாயாக”, என்றான்.

அக்நி உவாச:-

38. ஜ்ஞாதம் பகவதா ஸர்வம் யதர்தம் அஹம் ஆகத:
ததாபி கதயாம்யேதத் ஈச்வராஜ்ஞாநுபாலநம்

39. ஸர்வபக்ஷா பவாம்யேவ நிஷ்க்ருதிஸ்து கதம்பவேத்
அத்யந்த பய ஸம்பத்தி ரேதஸ்மாஜ்ஜயதே மம

பொருள் – அக்னி நாராயணனிடம், “நான் எதற்காக இங்கு வந்துள்ளேன் என்று நீ அறிவாய். ஆனாலும் ஈச்வரனுடைய ஆணைக்கு இணங்க நான் உரைக்கிறேன். நான் அனைத்தையும் உண்பவனாக உள்ளேன். இதன் காரணமாக, எனக்கு விமோசனம் உண்டோ என்று மிகுந்த அச்சத்தில் உள்ளேன்”, என்றான்.

ஸ்ரீநாராயண உவாச:-

40. க்ஷேத்ர தர்சந மாத்ரேண ப்ராணிநாம் நாஸ்தி பாதகம்
மத் ப்ரஸாதாத் பாதகம் து த்வயிமா அஸ்து கதாசந

பொருள் – நாராயணன் அக்னியிடம், “(பதரி என்னும் இந்தப் புண்ணிய) சேஷத்ரத்தைக் கண்களால் கண்ட நொடியிலேயே, அவ்விதம் கண்ட உயிர்களுடைய பாபங்கள் அனைத்தும் விலகுகின்றன. எனது அனுக்ரஹம் காரணமாக உனக்கு இனி பாபங்கள் விளையாது”, என்றான்.

41. தத: ப்ரப்ருதி பூதாத்மா பாவக: ஸர்வதோ ப்ருசம்

கலயா அவஸ்திதச்சாத்ர ஸர்வ தோஷ விவர்ஜித:

42. ய ஏதத் ப்ராதர் உத்தாய ச்ருணோதி ச்ராவயேச்சுகி:

அக்நி தீர்த்த க்ருத ஸ்நாநம் பலம் ப்ராப்நோதி அஸம்சயம்

பொருள் – அதன் பின்னர் பாவகன் (வைச்வாநரன்) அக்னி என்னும் பூத வடிவில் அங்கேயே வசிக்கத் தொடங்கினான். அவன் தன்னுடைய அனைத்து தோஷங்களிலிருந்தும் விடுதலை அடைந்தான். யார் ஒருவன் காலையில் எழுந்து, தூய்மையுடன் இந்த ஸ்துதியைக் கேட்கிறானோ அல்லது கூறுகிறானோ, அவன் அக்னிதீர்த்தத்தில் (பதரியில் உள்ள தப்த குண்டம்) நீராடிய பலனை அடைகிறான்.

இரண்டாம் அத்யாயம் ஸம்பூர்ணம்

மூன்றாம் அத்யாயம்

அக்னி தீர்த்தம், நாரத சிலா, மார்க்கண்டேய சிலா மாஹாத்ம்யம்

ஸ்கந்த உவாச:-

1. பகவந் ஸர்வபூதேஷு ஸர்வதர்ம விசாரத

அக்நி தீர்த்தஸ்ய மாஹாத்ம்யம் க்ருபயா வத மே பித:

பொருள் – முருகன் சிவபெருமானிடம், “அனைத்து உயிர்களுக்கும் பகவானே! அனைத்து தர்மங்களையும் அறிந்தவனே! எனது தந்தையே! அக்னி தீர்த்தத்தின் மாஹாத்ம்யம் குறித்து எனக்குக் கூறவேண்டும்”, என்று கேட்டான்.

சிவ உவாச:-

2. அதி குஹ்யதமம் தீர்த்தம் ஸர்வ தீர்த்த நிஷேவிதம்
ஸங்க்ஷேபாத் கதயாம் ஏதத் தவா ஆதர வசாத் அஹம்

பொருள் – சிவபெருமான் ஸ்கந்தனிடம் கூறத் தொடங்குதல் : அக்னிதீர்த்தத்தின் மஹிமை என்பது மிகவும் இரகசியமானதாகும். இது அனைத்து தீர்த்தங்களால் அண்டப்படுவதாகும். உன்னிடம் உள்ள அன்பு காரணமான இதனைச் சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன்.

3. மஹாபாதகிநோயேச அதிபாதகிநஸ்ததா
ஸ்நாநமாத்ரேண சுத்தயந்தி விநா ஆயாஸேந புத்ரக

பொருள் – புத்ரனே! மஹாபாதகங்கள் செய்தவர்களும், அதிபாதகங்கள் செய்தவர்களும் கூட, எந்தவிதமான கலக்கமும் இன்றி அக்னிதீர்த்தத்தில் நீராடினால் தூய்மை அடைவார்கள்.

4. ப்ராயச்சித்தேந யத் பாபம் ந கச்சேந் மரணாந்திகம்
ஸ்நாந மாத்ரேண தீர்த்தஸ்ய பாவகஸ்ய விசுத்தயதி

பொருள் – மரணம் அடையும்வரை எத்தகைய ப்ராயச்சித்தம் செய்தாலும் கழியாத பாபம் என்றாலும், இந்த அக்னிதீர்த்தத்தில் நீராடுவதன் மூலம் அகல்கிறது.

5. அத்யந்த மல ஸம்பத்தம் யதா சுத்தயதி ஹாடகம்
ததா அக்னிதீர்த்தம் அஸாத்ய தேஹீ பாபைர் விசுத்தயதி

பொருள் – தங்கத்தில் எத்தனை களங்கங்கள் உள்ளபோதிலும், அதனை நெருப்பில் இட்டு எடுக்கும்போது தூய்மை அடைகிறது. இது போன்றே சரீரத்தில் உள்ள ஆத்மாவானது அக்னிதீர்த்தத்தில் நீராடும்போது தூய்மை அடைகிறது.

6. குச அக்ரேணோத பிந்தும் ச பீத்வா வர்ஷத்ரயம் நர:
அந்யக்ஷேத்ரே தப: க்ருத்வா ததத்ர ஸ்நாந மாத்ரத:

பொருள் – மற்ற தீர்த்தங்களில் மூன்று வருடங்கள் கடுமையான தவம் இயற்றி, அந்தக் காலத்தில் தர்ப்பையின் நுனி மூலமாக மூன்று சொட்டு நீர் மட்டுமே பருகியபடி உள்ளவர்கள் பெறும் பலனை, இந்த அக்னிதீர்த்தத்தில் நீராடும் ஒருவன் பெற்று விடுகிறான்.

7. ப்ராஹ்மணாந் போஜயித்வா அஸ்மிந் யதா விபவ ஸம்பவை:

தரித்ரதா குலே தேஷாம் ந கதாசித் ப்ரஜாயதே

பொருள் – இங்குள்ள அந்தணர்களுக்குத் தங்களுடைய சக்திக்கு ஏற்ப உணவளித்தால், அவர்களுடைய குலத்திற்கு எந்த ஒரு காலத்திலும் தரித்ரம் உண்டாகாது.

8. உபவாஸேந ய: ப்ராணாந் வஹ்நிதீர்த்தே த்யஜேந் நர:

ஸ பித்த்வா ஸூர்யலோகாதீந் விஷ்ணுலோகம் ப்ரபத்யதே

பொருள் – இந்த அக்னிதீர்த்தத்தில் உபவாஸம் இருந்து தனது ப்ராணனை விடும் மனிதன், சூர்யலோகத்தினைத் தாண்டிச் சென்று விஷ்ணுலோகம் அடைகிறான்.

9. சாந்த்ராய ஸஹஸ்ரேஸ்து க்ருச்சை: கோடிபிரேவச

யத் பலம் லபதே மர்த்யஸ் தத் ஸ்நாநாத் வஹ்நிதீர்த்தத:

பொருள் – ஆயிரம் சந்த்ராயணங்கள் (சந்த்ராயணம் என்பது சந்த்ரகலைக்கு ஏற்ப கூடுதலாகவும் குறைவாகவும் உணவை உட்கொள்ளும் விரதமாகும்), கோடி க்ருச்சரங்கள் (அனைத்துவிதமான தவங்களும் இதில் அடங்கும்) ஆகியவற்றால் உண்டாகக் கூடிய பலனை, இந்த அக்னிதீர்த்தத்தில் ஒருமுறை நீராடுவதன் மூலமே ஒருவன் பெற்றுவிடுகிறான்.

10. பஞ்சதா யே ப்ரகூர்வந்தி பாபம் அஸ்மிந் ஷடாநந

ஜபேந பவநாய அமைர்விசுத்திரிதி மே மதி:

பொருள் – ஆறுமுனே! பஞ்சமஹாபாபங்கள் செய்த ஒருவன், இந்த அக்னிதீர்த்தத்தில் ஜபம் செய்தால் அவன் தூய்மை அடைகிறான் என்பது எனது முடிவாகும்.

11. ஞானேற மோஹவசத: பாபம் குர்வந்தி யே அதமா:
பைசாசீம் யோநிம் ஆயாந்தி யாவத் இந்த்ராசீ சதுர்தச
12. அநாசீரமீ ச ஆசீரமீ வா யாவத் தேஹஸ்ய தாரணம்
ந தீர்த்தே பாவகே குர்யாத் பாதகம் புத்தியூர்வகம்

பொருள் – ஞானம் நிறைந்தவர்களாக உள்ளபோதிலும், தங்களுடைய மயக்கம் காரணமாக, அறிந்துகொண்டே பாபங்கள் செய்யக்கூடும். இப்படிப்பட்டவர்கள் பதினான்கு இந்திரன்களுடைய காலம் முடிய (ஒரு மன்வந்தரம்), பிசாச பிறவியில் அலைகிறார்கள். ஆனால் அக்னிதீர்த்தத்தில் வசிக்கும் ஒருவன் தன்னுடைய வர்ணாசீரம தர்மங்களுக்கு உட்பட்டு நடந்தாலும், அவ்விதம் நடக்கவில்லை என்றாலும் தான் வாழும் காலம் முடிய அறிந்துகொண்டே பாபங்கள் செய்யமாட்டான்.

13. ஸ்நாநம் தாநம் ஜபோ ஹோம: ஸந்த்யா தேவாரசீசநம் ததா
அத்ரா அநந்த குணம் ப்ரோக்தம் அந்ய தீர்த்தாத் ஷடாநந

பொருள் – ஆறுமுகனே! இந்த அக்னிதீர்த்தத்தில் செய்யப்படும் ஸ்நாநம், தானம், ஜபம், ஹோமம், ஸந்த்யாவந்தனம், தேவதைகளுக்கான அர்ச்சனை ஆகியவை மற்ற தீர்த்தங்களில் செய்யப்படும் இவற்றைக் காட்டிலும் மிகவும் அதிகமான பலன்களை அளிக்கும்.

14. பஹூநி ஸந்தி தீர்த்தாநி பாவநாநி மஹாந்த்யபி
வஹ்நிதீர்த்த ஸமம் தீர்த்தம் ந பூதம் பவிஷ்யதி

பொருள் – லோகத்தில் பல புண்ணிய தீர்த்தங்களும் மேன்மையான தீர்த்தங்களும் உள்ளன. ஆனால் அக்னிதீர்த்தத்துக்குச் சமமான தீர்த்தம் இதுவரை இருந்ததில்லை, இனியும் உண்டாகப்போவதில்லை.

15. ந ப்ரஹ்மா ந சிவ: சேஷேந தேவாந ச தாபஸா:
சக்நுவந்தி பலம் நா அலம்வக்தும் பாவக தீர்த்தஜம்

பொருள் – நான்முகன், சிவன், ஆதிசேஷன், தேவர்கள், ரிஷிகள் என்றுள்ள யாரும் அக்னிதீர்த்தத்தின் மேன்மையை முற்றிலுமாக அறியமாட்டனர்.

16. கிம் தேஷாம் பஹுபிர் யஜ்ஞை: கிம் தாநைர் நியமைர் யமை:

யேஷாம் பாவக தீர்த்தே அஸ்மிந் ஸ்நாநம் தச திநம் பவேத்

பொருள் – தூய்மையான அக்னிதீர்த்தத்தில் பத்து நாட்கள் நீராடுபவர்களுக்கு, அதனைக் காட்டிலும் உயர்ந்த வேறு என்ன பலனை பலவிதமான யஜ்ஞங்களும், தானங்களும், நியமங்களும் அளிக்க இயலும்?

17. உபவாஸேந ய: ப்ராணாந் வஹ்நிதீர்த்தே ஜயேந் நர:

உபவாஸ த்ரயம் க்ருத்வா பூஜயித்வா ஜநார்தநம்

நர: பாவக தீர்த்தே அஸ்மிந் ஸ பவேத் பாவகோபம:

பொருள் – அக்னிதீர்த்தத்தில் உபவாஸம் இருந்து தனது ப்ராணனை விடுபவன், அங்கு மூன்று நாட்கள் உபவாஸம் இருந்து ஜநார்த்தனை வழிபடுபவன் முதலானவர்கள் என்னை ஒத்த நிலையை அடைவார்கள்.

18. சிலா பஞ்சகம் அத்யஸ்தம் ஸாந்நித்யம் நித்யதா ஹரே:

தத்ரைவ பாவகம் தீர்த்தம் ஸர்வ பாப ப்ராணாசநம்

பொருள் – அங்குள்ள ஐந்து பாறைகளின் (இவற்றை நாரதர், நரஸிம்ஹன், வராஹன், கருடன், மார்கண்டேயன் என்பர்) நடுவில் ஸ்ரீஹரி எப்போதும் உள்ளான். அந்த அக்னிதீர்த்தத்தில் மட்டுமே அனைத்துவிதமான பாபங்களும் நாசமாகும்.

ஸ்கந்த உவாச:-

19. கதம் தத்ர சிலா: பஞ்ச கேந வா தத்த நிர்மிதா:

கிம் புண்யம் கிம் பலம் தாஸாம் வக்தும் அர்ஹஸ்ய சேஷத:

பொருள் – (ஸ்கந்தன் சிவனிடம்) அங்குள்ள ஐந்து பாறைகள் அங்கு எப்படி வந்தன? அவற்றை நிறுவியது யார்? அவற்றின் புண்ணியம் என்ன? அவற்றின் பலன் என்ன? இவற்றை உனக்கு வசப்பட்ட எனக்குக் கூறவேண்டும்.

சிவ உவாச:-

20. நாரதீ நாரஸிம்ஹீ ச வாராஹீ கருட ததா

மார்க்கண்டேயீதி விக்யாதா: சிலா: ஸர்வார்த்த ஸித்திதா:

பொருள் – (சிவன் ஸ்கந்தனிடம்) அந்தப் பாறைகள் நாரதர், நரஸிம்ஹன், வராஹன், கருடன், மார்கண்டேயன் என்பதாகும். அவை அனைத்துவிதமான பலன்களையும் அளிப்பதாகும்.

21. நாரதோ பகவாம்ஸ்தேபே தப: பரமதாருணாம்

தர்சநார்த்தம் மஹாவிஷ்ணோ: சிலாயாம் வாயுபோஜந:

22. ஷஷ்டி வர்ஷ ஸஹஸ்ராணி சிலாயாம் வருசஷ வருத்திமாந்

ததா அஸௌ பகவாந் விஷ்ணுஸ் தத்ர ப்ராஹ்மண ரூப த்ருக்

23. ஜகாம புரதஸ்தஸ்ய க்ருபயா முநிஸத்தமம்

உவாச வசநம் சாரு கிமிதி க்லிச்யதே ஹி ம்ருஷே

பொருள் – நாரத மஹரிஷி ஒருமுறை மஹாவிஷ்ணுவைத் தரிசிப்பதற்காக மிகவும் கடுமையான தவத்தை மேற்கொண்டார். அவர் அறுபதாயிரம் வருடங்கள் ஒரு பாறை மீது நின்றபடி, காற்றையும் இலைகளையும் மட்டுமே உட்கொண்டபடி தவம் செய்தார். அப்போது விஷ்ணுபகவான் ஓர் அந்தணரின் ரூபம் எடுத்து அங்கு வந்தான். அவன் நாரதரின் முன்பாக நின்று மிகவும் கருணையுடன், “பாபங்கள் அனைத்தும் தவத்தால் நீங்கப் பெற்ற மஹரிஷியே! நீ எதற்காக இந்த கடினமான முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளாய்? உன்னுடைய வேண்டுகோளைக் கூறுவாயாக”, என்றான்.

நாரத உவாச:-

24. கோ பவாந் விஜநே அரண்யே மம அநுக்ரஹ தத் பர:

மந: ப்ரஸந்நதாமேதி தர்சநாத் தே த்விஜோத்தம

பொருள் – நாரதர் அந்தணரிடம், “உத்தமமான அந்தணரே! யாரும் வராத இந்தக் காட்டில் எனக்கு வந்து அனுக்ரஹம் செய்யும் நீவிர் யார்? உம்மைக் கண்ட எனது மனம் மிகவும் மகிழ்கிறது”, என்றார்.

25. இத்யுக்தோ நாரதேந அஸௌ சங்க சக்ர கதாதர:

பீதாம்பரலஸத் பத்ம வநமாலா விபூஷண:

26. ஸ்ரீவத்ஸ கௌஸ்துப ப்ராஜத் கமலா விமலாலய:

ஸநந்தந ப்ரமுக்யை: ஸ ஸ்தூயமானோ ஜநார்த்தந:

பொருள் – இப்படியாக நாரதரால் கூறப்பட்டவுடன் நாரதருக்கு ஜநார்த்தனன் தனது ரூபத்தைக் காண்பித்தான் – சங்கு, சக்கரம், கதாயுதம் தரித்தவனாக, பீதாம்பர வஸ்த்ரம் அணிந்து, தாமரை மற்றும் வனமாலை சூடி, ஸ்ரீவத்ஸமும் கௌஸ்துபமும் புலப்படும்படி, தாமரையில் வீற்றுள்ள மஹாலக்ஷ்மியைத் தனது திருமார்பில் கொண்டவனாக, ஸநந்தர் முதலானவர்களால் போற்றப்படும் தனது ரூபத்துடன் நின்றான்.

27. தர்சயாமாஸா ரூபம் ஸ்வம் நாரதாய க்ருபார்த்தித:

தம் த்ருஷ்ட்வா ஸஹஸோத்தாய தநும் ப்ராண இவ ஆகத:

28. க்ருதாஞ்ஜலிபுடோ பூத்வா நமஸ்க்ருத்ய புந: புந:

துஷ்டாவ ப்ராணதோ பூத்வா ஜகதாம் ஈச்வரேச்வரம்

பொருள் – சரீரத்தில் உள்ள ப்ராணவாயு போன்று வந்த அவனுடைய ரூபத்தைக் கண்ட நாரதர் தனது இருக்கையை விட்டு எழுந்தார். இரண்டு கைகளையும் குவித்தபடி நின்று, மீண்டும் மீண்டும் பணிவுடன் வணங்கினார். லோகத்தில் உள்ள அனைத்து ஈச்வரர்களுக்கும் ஈச்வரனாகிய அவனிடம் பணிவுடன் கூறத் தொடங்கினார்.

நாரத உவாச:-

29. ய: ஸர்வஸாஷீ ஜகதாம் அதீச்வரோ பக்த இச்சயா ஜாத சரீர ஸம்பத:

க்ருபாமஹ அம்போநிதி: ஆச்ரிதாநாம் ப்ரஸீததாம் பாவந திவ்ய மூர்த்தி:

பொருள் - நாரதர் ஸ்துதித்தல் : அனைத்தையும் நோக்கியபடி உள்ளவனும், அனைத்து லோகத்துக்கும் ஈச்வரனும், பக்தர்களின் விருப்பத்திற்கு இணங்க பலவிதமான சரீரத்துடன் அவதரிப்பவனும், தன்னை அண்டுபவர்களுக்குக் கருணைக்கடலாக உள்ளவனும் ஆகிய இந்த திவ்யமான ரூபம் கொண்ட ஈச்வரன் இன்புற்று இருக்கட்டும்.

30. ஹிதாய லோகஸ்ய ஸதாம் புநர்மந: ஸுதோஷணாய அசிரம் உத்கலாதிபி:

ப்ரஸந்ந லீலா ஹஸிதாவலோகந: ப்ரஸீததாம் ஸத்த்வ நிகாய மூர்த்திமாந்

பொருள் - அனைத்து லோகங்களுடைய நன்மைக்காக எப்போதும் மகிழ்வுடன் மந்தஹாஸத்துடன் உள்ளவனும், ஸாதுக்களுடைய மனதில் (பகவத் விஷயத்தில்) ஈடுபாட்டையும் ஆசையையும் மேன்மேலும் வளரும்படிச் செய்து அதனால் அவர்களுக்குப் பேரானந்தத்தை உண்டாக்குபவனும், ஸத்வகுணத்தின் இருப்பிடமாக உள்ளவனும் ஆகிய மூர்த்தி இன்புற்று இருக்கட்டும்.

31. கந்தர்ப்ப லாவண்ய விலாஸ ஸுந்தர: ப்ரஸந்ந கம்பீர கிரேந்திரோத்ஸவ

ஸ்வம் ஆச்ரிதாநாம் வரகல்பபாதய: ப்ரஸீததாம் தீநதயார்த்ரமாநஸ:

பொருள் - மன்மதனுடைய அழகும் ஒளியும் மங்கும்படியாக ஸௌந்தர்யம் கொண்டவனும், தனது கம்பீரமான சொற்களால் இந்திராவை (லக்ஷ்மி) மகிழும்படிச் செய்பவனும், அடியார்களுக்கு அனைத்தையும் அளிக்கும் கற்பகம் போன்றவனும், அடியார்களுடைய துன்பத்தைக் கண்டு நெகிழ்பவனும் ஆகிய ஸர்வேச்வரனுடைய திருவுள்ளம் இன்பத்துடன் இருக்கட்டும்.

32. யத் அங்க்ரி பத்ம அர்ச்சந நிர்மலாந்தரா ஜ்ஞாநாஸிநா சாதித பந்த ஹேதவ:

விந்தந்நி யத் ப்ரஹ்ம ஸுகம் கதக்லமா: ப்ரஸீததாம் தீநதயார்த்ரா மாநஸ:

பொருள் - யார் ஒருவனுடைய தாமரை போன்ற திருவடிகளைப் பூஜிப்பதன் மூலம் தங்களுடைய தோஷங்கள் அனைத்தும் நீங்கப் பெற்று, ஞானம் என்னும் வாள் கொண்டு ஸம்ஸார பந்தத்திற்கான அனைத்து காரணங்களையும் வெட்டி, ப்ரஹ்மானந்தத்தை அடைந்து, தங்களுடைய துன்பங்கள் அனைத்தையும் நீங்கப் பெறுகிறார்களோ -

அடியார்களுடைய துன்பத்தை பொறுக்க இயலாத அந்த ஸர்வேச்வரனுடைய திருவுள்ளம் இன்பத்துடன் இருக்கட்டும்.

33. ஸம்ஸார வாராந்திதி பத்தஸேதுர்ய: ஸ்ருஷ்டிபாலாந்த விதாந ஹேது:

உபாந்தநாமா குண லப்த மூர்த்தி: ப்ரஸீததாம் ப்ரஹ்ம ஸுகாநுபூதி:

பொருள் - ஸம்ஸாரம் என்னும் ஸமுத்ரத்தைக் கடக்க உதவும் பாலமாக உள்ளவனும், ஸ்ருஷ்டி - ஸ்திதி - ஸம்ஹாரம் ஆகியவற்றின் காரணமாக உள்ளவனும், உபேந்த்ரன் என்று அழைக்கப்படுபவனும், திருக்கல்யாண குணங்கள் அனைத்தும் ஒரு வடிவம் எடுத்தது போன்று உள்ளவனும், ப்ரஹ்மானந்தமாகவே உள்ளவனும் ஆகிய ஸர்வேச்வரனுடைய திருவுள்ளம் இன்பத்துடன் இருக்கட்டும்.

34. ய இந்த்ரிய அதிஷ்டித பூத ஸூக்ஷ்மாந் விகாஸ ஹேதுர் த்யுதிமத்வரிஷ்ட:

ஜீவாத்மாநாம் கச்சதி மாயயா ஸ்வயா ஸ ஏக ஈசோ பகவந் ப்ரஸீததாம்

பொருள் - ஸூக்ஷ்மமாக இருந்த இந்த்ரியங்கள் அனைத்தும் பஞ்சபூதங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஸ்தூலமாக மலர்வதற்குக் காரணமாக உள்ளவனும், தேஜஸ் பொருந்திய அனைத்திலும் மிகுந்த தேஜஸ்ஸுடன் கூடியவனும், அனைத்து ஜீவாத்மாக்களிலும் தனது மாயை மூலம் உட்புகுந்து நிற்பவனும், ஒரே ஈச்வரன் இவனே என்று உள்ளவனும் ஆகிய ஸர்வேச்வரனுடைய திருவுள்ளம் இன்பத்துடன் இருக்கட்டும்.

35. ஸ்வ த்ருக்குணைர் யேந விலிப்யதே மஹாந் குணாசர்யம் யேந ச பாஞ்சபௌதிகம்

ஏகோ அபி நாநா குணஸம்ப்ரயுக்த: ப்ரஸீததாம் தீநதயாநூர் வர்ய:

பொருள் - அனைத்தையும் ஒரே நேரத்தில் காணவல்ல தனது குணம் மூலம் மஹாந் என்னும் தத்வத்தை எங்கும் பரவும்படிச் செய்தவனும், பஞ்சபூதங்களால் ஆன இந்த உலகத்தைத் தனது குணங்களை அண்டி நிற்கும்படிச் செய்தவனும், பலவிதமான குணங்களுடன் கூடியவனும், துன்பத்தில் தவிப்பவர்களுக்குக் கருணையைக் காண்பித்தபடி உள்ளவனும் ஆகிய ஸர்வேச்வரனுடைய திருவுள்ளம் இன்பத்துடன் இருக்கட்டும்.

36. யஸ்யா அநுவர்த்திநோ தேவா விபதாம் பதமம்புதிம்
க்ருத்வா வத்ஸ பதம் ஸ்வர்கே நிராதங்கா வஸந்தி ஹி

பொருள் – தேவர்கள் உன்னையே அண்டி நிற்கிறார்கள். இதனால் அவர்களுடைய கடல் அளவு துன்பங்கள் அனைத்தும், பசுவின் குளம்பு மூலம் உண்டாகும் குழி போன்று அற்பமாகிறது (அதாவது பசுவின் குளம்பு மூலம் உண்டாக்கப்படும் சிறு குழியில், கடல் நீரானது அற்பமான அளவே நிற்கும் அல்லவோ). இதன் காரணமாக அவர்கள் ஸ்வர்க்கத்தில் எந்தவிதமான சஞ்சலமும் இன்றி வசிக்கிறார்கள்.

37. நமஸ்தே வாஸுதேவாய நம: ஸங்கர்ஷணாய ச
ப்ரத்யும்நாய அநிருத்தாய ஸர்வபூதாத்மநே நம:

பொருள் – வாஸுதேவனாகிய உனக்கு நமஸ்காரம். ஸங்கர்ஷணனும், அநிருத்தனும், ப்ரத்யும்நனும், அனைத்து பூதங்களுடன் அந்தர்யாமியும் ஆகிய உனக்கு நமஸ்காரம்.

38. அத்ய மே ஜீவிதம் தந்யமத்ய மே ஸகலம் தப:
அத்ய மே ஸபலம் ஜ்ஞாநம் தர்சநாத் தே ஜநார்தந

பொருள் – ஜநார்த்தனா! இன்று என்னுடைய வாழ்வானது பலன் அடைந்தது. எனக்கு அனைத்து தவங்களின் பலனும் கிட்டியது. எனது ஞானம் எனக்கு பலித்தது. இவை அனைத்தும் உனது தரிசனத்தால் ஆகும்.

ஸ்ரீபகவான் உவாச:-

39. துஷ்ட: அஹம் தபஸா அநேந ஸ்தோத்ரேண தவ நாரத
த்வத்தோ பக்தோ ந மே கிஞ்சித் த்ரிஷுலோகேஷு வித்யதே

40. வரம் வரய பத்ரம் தே வரத: அஹம் தவ அக்ரத:

மத் தர்சநாத் தே காம: ஸ்யாத் ஸம்ஸித்தோ வித்தி நாரத

பொருள் – பகவான் நாரதரிடம், “நாரதா! உனது தவத்தாலும், பல துதிகளாலும் நான் மிகவும் மகிழ்ந்தேன். மூன்று லோகங்களிலும் உன்னைக் காட்டிலும் உயர்ந்த பக்தன் எனக்கு இல்லை. உனக்கு வேண்டிய வரத்தைக் கேட்பாயாக. வரம் அளிக்கவல்ல நான்

உன் முன்பாக நிற்கிறேன். நாரதா! எனது தரிசனத்தால் உன்னுடைய விருப்பங்கள் அனைத்தும் நிறைவேறட்டும்”, என்றான்.

நாரத உவாச:-

41. வரதோ யதிமே தேவ வரார்ஹோ யதிவா அபி அஹம்
பக்திம் தவ பதாம்போஜே நிச்சலாம் தேஹி மே விபோ
42. மத் சிலா ஸந்நிதாநம் ச ந த்யாஜ்யம் தே கதாசந
மத் தீர்த்த தர்சநாத் ஸ்பர்சாத் ஸநாநாத் ஆசமநாத் ததா
தேஹர் ந யுஜ்யதே தேஹஸ் த்ருதீயஸ்து வரோ மம

பொருள் – நாரதர் பகவானிடம், “வரம் அளிப்பவனே! எனக்கு நீ வரம் அளிக்க விரும்பினால், அந்த வரத்தை நான் பெற்றுக் கொள்ள தகுதியானவன் என்றால், உன்னுடைய தாமரை போன்ற திருவடிகளில் எனக்கு அசையாத பக்தியை அளிப்பாயாக. நான் நின்ற இந்தப் பாறையை விட்டு நீ அகலக்கூடாது. அடுத்து மூன்றாவதாக – உன்னுடைய இந்த தீர்த்தத்தை யார் ஒருவன் தரிசிக்கிறானோ, தொடுகிறானோ, நீராடுகிறானோ அல்லது ஆசமனம் செய்கிறானோ, அவனுக்கு மீண்டும் சரீரத்துடன் ஸம்பந்தம் ஏற்படக்கூடாது. இந்த வரங்களை அளிப்பாயாக”, என்றார்.

ஸ்ரீபகவான் உவாச:-

43. ஏவம் அஸ்து தவ ஸ்நேஹாத் தவ தீர்த்தே வஸாம்யஹம்
சராசராணாம் ஜந்தாம் விதேஹாய ந ஸம்சய:

பொருள் – பகவான் நாரதரிடம், “உன் மீது உள்ள அளவு கடந்த ப்ரேமையால் நான் இந்தப் பாறையை விட்டு அகலாமல், இங்கேயே வசிக்கிறேன். அசைவதும், அசையாததும் ஆகிய அனைத்து உயிர்களையும் கரையேற்றுவேன் என்பதில் ஐயம் வேண்டாம்”, என்றான்.

44. ஏவம் உக்த்வா ஹரி: ஸாஷாத் தத்ர ஏவ அந்தரதீயத
நாரத: அபி மஹாதேஜாதிநாநி கதிசித் ஸஹ
பதரீம் அவஸந்ஹ்ருஷ்டோ யயௌ மதுபுரீம் தத:

பொருள் – இப்படியாகக் கூறிய ஸ்ரீஹரி அந்தப் பாறைக்குள் சென்று மறைந்தான். மிகுந்த தேஜஸ் கொண்ட நாரதர் சிலகாலம் பதரியில் வசித்தார். பின்னர் அங்கிருந்து மதுராவிற்சுச் சென்றார்.

ஸ்கந்த உவாச:-

45. மார்க்கண்டேய சிலாயாஸ்து மஹிமாநம் வதஸ்வ மே

கிம் புண்யம் கிம் பலம் தஸ்யா: ஸஜ்ஞாச தாத்ருசீ கதம்

பொருள் – ஸ்கந்தன் சிவபெருமானிடம், “மார்க்கண்டேய பாறை என்பதன் மகிமை குறித்து எனக்குக் கூறவேண்டும். அதன் மூலம் கிட்டவல்ல புண்ணியம் என்ன? பலன் என்ன? அது அங்கு எப்படி வந்தது?” என்று வினவினான்.

சிவ உவாச:-

46. புரா த்ரேதா யுகஸ்ய அந்தே ம்ருகண்டு தநயோ மஹாந்

ஸ்வல்ப ஆயுஷம் நிஜம் ஜ்ஞாத்வா ஜஜாப பரம் ஜபம்

47. த்வாதச அக்ஷர மந்த்ரேண பூஜிதோ ஹிரவ்யய:

ஸப்த கல்ப ஆயுஷம் ஜ்ஞாத்வா தத்ர ஏவ அந்தரதோ யயௌ

பொருள் – முன்பு த்ரேதா யுகத்தின் இறுதியில், ம்ருகண்டு முனிவரின் புத்ரன் (மார்க்கண்டேயன்), தனக்கு குறைந்த ஆயுளே உள்ளது என்ற உண்மையை அறிந்து, ஜபங்களில் மிகவும் உயந்த ஜபத்தைச் செய்தார். அது “ஓம் நமோ பகவதே வாஸுதேவாய” என்னும் பன்னிரண்டு எழுத்து கொண்ட மந்த்ர ஜபம் ஆகும். இதன் மூலம் அழிவில்லாத ஸ்ரீஹரியை பூஜித்தபடி இருந்தார். தனது ஆயுள் காலம் ஏழு கல்பங்கள் என்று அறிந்த அவர் ஜபித்தபோது, அதனை ஸ்ரீஹரி அளித்துவிட்டுச் சென்றான்.

48. மார்க்கண்டேயஸ் தத: ச்ருத்வா தீர்த்தாடந பரிசர்மம்

தர்சநம் நாரதஸ்ய ஆஸீந் மதுராயாம் ஷடாநந

49. பூஜிதோ வந்திதஸ்தேந நாரதோ முநிஸத்தம:

கதாயாமாஸ மாஹாத்ம்யம் பதர்யா யத்ர கேசவ:

பொருள் – பல தீர்த்தங்களுக்குச் செல்வதன் கடினத்தை மார்க்கண்டேயர் அறிந்தார். ஆறுமுகனே! அப்போது அவர் மதுராவில் நாரதரைச் சந்தித்தார். முனிவர்களில் சிறந்தவராகிய நாரதரை மார்க்கண்டேயர் பலமுறை வணங்கி பூஜித்தார். அப்போது நாரதர், கேசவன் உறையும் இடமான பதரியின் மாஹாத்ம்யத்தைக் கூறினார்.

நாரத உவாச:-

50. கிம் இதி க்லிச்யதே ஸாதோ தீர்த்தாடந பரிசீரமை:

பதர்யாக்யம் மஹாசேஷத்ரம் ஸாந்நித்யம் நித்யதா ஹரே:

51-1. தத்ர யாஹி யத்ர ஸாசுஷாத் ஹரிம் பச்யஸி சசுஷுணா

பொருள் – நாரதர் மார்க்கண்டேயரிடம், “ஸாதுவே! இவ்விதம் சென்றடையக் கடினமாக உள்ள பல தீர்த்தங்களுக்கும் சென்று உம்மையே நீர் ஏன் வருத்திக் கொள்கிறீர்? ஸ்ரீஹரி எப்போதும் வசிக்கும் பதரி என்னும் உயர்ந்த சேஷத்ரம் உள்ளதே! அங்கு சென்றால் உம்முடைய கண்களால் அந்த ஸ்ரீஹரியை நேரடியாகவே காணலாம்”, என்றார்.

51-2. தச்ச்ருத்வா விஸ்மய உபேதோ விஷாலாம் ஆயயாவ்ருஷி:

52. ஸ்நாத்வா சிலாம் உபவிசஞ் ஜாப அஷ்டாசுஷரம் பரம்

தத: ப்ரஸந்நோ பகவாந் த்ரி ராத்ரயந்தே ஜநார்தந:

53. சங்க சக்ர கதா பத்ம வநமாலா விபூஷணம்

தம் த்ருஷ்ட்வா ஸஹஸோத்தாய ப்ரேமகத் கதயா கிரா

துஷ்டாவ ப்ரணதோ பூத்வா மார்க்கண்டேயோ ஜநார்த்தநம்

பொருள் – இதனைக் கேட்டு வியந்த மார்க்கண்டேய முனிவர், விஷால் என்று கொண்டாடப்படும் பதரிக்கு வந்தார். அங்கு புனித நீராடிய பின்னர் ஒரு பாறையில் அமர்ந்து “ஓம் நமோ நாராயணாய” என்னும் அஷ்டாசுஷர மந்த்ரத்தை ஜபித்தபடி இருந்தார். மூன்று நாட்களில் பகவாந் ஜநார்தநன் மிகவும் மகிழ்ந்தவனாக அவர் முன்பாக வந்தான். சங்கு, சக்கரம், கதாயுதம், தாமரை, வனமாலை முதலான பலவற்றால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அவனைக் கண்ட மார்க்கண்டேயர் சட்டென்று தனது இருக்கையை விட்டு எழுந்தார். அவனைப் பலமுறை வணங்கி, அவன் மகிழும்படியாகத் துதித்தார்.

மார்க்கண்டேய உவாச:-

54. அசாச்வதே ச ஸம்ஸாரே ஸாரே தே சரணாம்புஜே

ஸமுத்தார: கதம் ந்ருணாம் த்ராஹி மாம் பரமேச்வர

பொருள் – மார்க்கண்டேயர் கூறத் தொடங்கினார் : நிலையற்ற இந்த உலகத்தில் நிலையாக இருப்பது தாமரை போன்ற உனது திருவடிகளே ஆகும். அந்தத் திருவடிகள் இல்லையென்றால், இந்த உலகில் உள்ளவர்கள் எப்படிக்கரை ஏற இயலும்? பரமேச்வரா! என்னைக் காப்பாயாக.

55. தாபத்ரய பரிப்ராந்தம் அநேக அஜ்ஞாந ஜ்ரும்பிதம்

ஸம்ஸார குஹரே ப்ராந்தம் த்ராஹி மாம் க்ருபா அச்யுத

பொருள் – (ஆத்யாமிகம், ஆதிபௌதிகம், ஆதிதைவிகம் என்னும்) மூன்றுவிதமான துன்பங்களால் பீடிக்கப்பட்ட எனக்கு, பலவிதமான அறியாமைகள் உண்டானபடி உள்ளன. இந்த ஸம்ஸாரம் என்னும் படுகுழியில் நான் சிக்கித் தவிக்கிறேன். அச்சுதனே! இதிலிருந்து உனது க்ருபையால் என்னைக் காக்கவேண்டும்.

56. அநேக யோநி யந்த்ரேஷு நிஸ்ருதேஸ் தநுவேதநாம்

கர்ப்பவாஸ க்ருதாம் ப்ராப்தம் த்ராஹி மாம் கருணாம்புதே

பொருள் – பலவிதமான பிறவிகளில் பல இயந்த்ரங்களில் சிக்குண்டது போன்று மிகவும் துன்பப்பட்டபடி உள்ளேன். கர்ப்பத்தில் உள்ளதாலும் துன்பத்தில் ஆழ்ந்தேன். கருணைக் கடலாக உள்ளவனே! என்னைக் காப்பாயாக.

57. க்ருமி பக்ஷித ஸர்வாங்கம் க்ஷுத் பிபாஸ ஆகுலம் ச ஹி

ஆந்த்ரமாலாகுலே கர்ப்பே த்ராஹி மாம் மதுஸூதந

பொருள் – கர்ப்பப்பையில் உள்ள புழுக்கள் அனைத்தும் எனது சரீரம் முழுவதும் ஊர்ந்தபடி இருந்து துன்புறுத்தின. மேலும் அங்கு பசியாலும் தாகத்தாலும் வாடியபடி இருக்கும் நிலையும் உள்ளது. மது என்னும் அஸுரனை அழித்தவனே! மீண்டும் அந்த நிலை உண்டாகாமல் என்னைக் காக்கவேண்டும்.

58. அமேத்யாதிபிராலிப்தம் நிச்சேஷ்ட ச்ரமம் ஆகுலம்
ஸ்மரந்தம் நிஜகர்மோத்தம் த்ராஹி மாம் மதுஸூதந

பொருள் – கர்ப்பப்பையில் உள்ள மலமூத்திரங்களால் மேலும் துன்பங்கள் அடைந்தேன். அங்கு உண்டான களைப்பு காரணமாக அசைய இயலாமல் இருந்தேன். சிறிய இடத்தில் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்த நான், எனது கர்மங்களைக் குறித்து எண்ணினேன். மது என்னும் அஸுரனை அழித்தவனே! மீண்டும் அந்த நிலை உண்டாகாமல் என்னைக் காக்கவேண்டும்.

59. வசநாத் அந: நிச்வாஸ அசக்தம் பயம் உபாகதம்
கர்ப்பவாஸ மஹாதுக்கம் த்ராஹி மாம் மதுஸூதந

பொருள் – என்னால் பேச இயலாமல், செயலாற இயலாமல், மூச்சுவிட இயலாமல் பயத்தில் இருந்தேன். இப்படியாக மிகுந்த துன்பத்தை எனது கர்ப்பவாசத்தில் நான் அனுபவித்தேன். மது என்னும் அஸுரனை அழித்தவனே! மீண்டும் அந்த நிலை உண்டாகாமல் என்னைக் காக்கவேண்டும்.

60. ஜரா மரண பால்யாதி துக்க ஸம்ஸார பீடிதம்
துக்காப்தௌ ஸுக புத்திம் மாம் க்ருபாஸிந்தோ ப்ரபாலய

பொருள் – வயோதிகம், மரணம், குழந்தைப் பருவம் என்று இந்த ஸம்ஸார துக்கம் என்னைப் பீடித்தபடி உள்ளது. மிகுந்த துக்கம் நிறைந்த இதனை, ஸுகம் என்று தவறாக எண்ணியபடி உள்ள என்னை, கருணைக்கடலான நீ காக்கவேண்டும்.

61. கதாசித் க்ருமிதாம் ப்ராப்தம் கதாசித் ஸ்வேத ஜந்மிதாம்
கதாசித் உத்பிஜ்ஜத்வம் ச கதாசித் நரதாம் கதம்

பொருள் – சில பிறவிகளில் கிருமிகளாகவும், சிலவற்றில் வியர்வை மூலம் பிறக்கும் பூச்சிகளாகவும், சிலவற்றில் விதையிலிருந்து முளைக்கும் செடிகளாகவும், சிலவற்றில் மனிதனாகவும் பிறக்கிறேன்.

62. ஸர்வ யோநி ஸமாபந்நம் விபந்நம் விகதப்ரபம்

அநாதம் த்வாம் ஸமாபந்நம் த்ராஹி மாம் க்ருபயா அச்யுத

பொருள் - அனைத்துவிதமான பிறவிகளிலும் நான் பிறந்தேன். அனைத்து துன்பங்களையும் அடைந்தேன். யாரும் அற்ற அனாதையாக உள்ளேன். அடியார்களை நழுவவிடாத அச்சுதனே! என்னைக் காப்பாயாக.

63. ஏவம் ஸ்துதஸ் தத: க்ருஷ்ணோ மார்க்கண்டேயேந தீமதா

ப்ரீதிஸ்தமாஹ விப்ரர்ஷே வரம் மே வ்ரியதாம் இதி

பொருள் - இப்படியாக மிகுந்த ஞானம் கொண்ட மார்க்கண்டேயரால் துதிக்கப்பட க்ருஷ்ணன் மிகவும் ப்ரீதி அடைந்தான். அவன் அவரிடம், “உமக்கு வேண்டிய வரத்தைக் கேட்பீராக”, என்றான்.

மார்க்கண்டேய உவாச:-

64. யதி துஷ்டோ பவாந் மஹ்யம் பகவந் தீநவத்ஸல

நிச்சலாம் தேஹி மே பக்திம் பூஜயாம் தர்சநே தவ
சிலாயாம் தவ ஸாந்நித்யம் ஏஷ ஏவ வரோ மம

பொருள் - மார்க்கண்டேயர் பகவானிடம், “பகவானே! துன்பத்தில் உள்ளவர்களுக்கு இரங்குபவனே! உனக்கு என்னிடம் மகிழ்வு ஏற்பட்டது என்றால், உன்னிடம் அசைக்க இயலாத பக்தியையும், உனக்கு மட்டுமே பூஜை செய்வதையும், உனது காட்சியையும் எனக்கு எப்போதும் அளிப்பாயாக. இந்தப் பாறையில் உனது இருப்பானது எப்போதும் நிலைக்கவேண்டும். இந்த வரங்களை எனக்கு அளிப்பாயாக”, என்றார்.

ஸூத உவாச:

65. ததேத் உக்த்வா மஹாவிஷ்ணுர் யயாவந்தர்ஹிதம் த்விஜ

மார்க்கண்டேயஸ் ததஸ்துஷ்டோ ஜகாம பிதுராசர்மம்

பொருள் - அப்போது மஹாவிஷ்ணு, “அப்படியே ஆகட்டும்” என்று கூறு மறைந்தான். அந்தணராகிய அந்த மார்க்கண்டேயர் மிகவும் மகிழ்வுடன் தனது தந்தையின் ஆசிரமத்திற்குச் சென்றார்.

66. உபஸ்தாநம் இதம் புண்யம் ஸர்வ பாப ப்ரணாசநம்

ச்ருணுயாத் ச்ராவயோந் ப்ரர்த்யோ கோவிந்தே லபதே கதிம்

பொருள் - இந்தப் பாறையானது (மார்க்கண்டேயர் தவம் இயற்றிய இடம்) மிகுந்த புண்ணியம் நிறைந்தது, அனைத்து பாபங்களையும் அழிக்கக்கூடியது ஆகும். மார்க்கண்டேயருடைய இந்த நிகழ்வைக் கூறுபவனும் கேட்பவனும் கோவிந்தனுடைய இடத்தை அடைவான்.

மூன்றாம் அத்யாயம் ஸம்பூர்ணம்

நான்காம் அத்யாயம்

கருட சிலா, வாராஹீ சிலா, நாரஸிம்ஹீ சிலா மாஹாத்ம்ய வர்ணநம்

ஸ்கந்த உவாச:-

1. வைநதேய சிலாயாஸ்து மாஹாத்ம்யம் வத மே பித:

கிம் புண்யம் கிம் பலம் ச அஸ்ய அநுபாவம் ச கிம் பவேத்

பொருள் - ஸ்கந்தன் சிவனிடம், “தந்தையே! பதரியில் உள்ள வைநதேய பாறைக்கு (கருட பாறை) உள்ள மாஹாத்ம்யம் என்ன? அதன் புண்ணியம் என்ன? அதன் பலன் என்ன? இவற்றைக் குறித்து எனக்கு உரைக்கவேண்டும்”, என்று கேட்டான்.

சிவ உவாச:-

2. கச்யபாத் விநதா கர்ப்பே மஹாபல பராக்ரமௌ

கருடா அருணௌ ப்ரஜாதௌ த்வ அருண: ஸூர்ய ஸாரதி:

பொருள் – கச்யப முனிவருக்கும் விநதைக்கும் பிறந்த கருடன் மற்றும் அருணன் ஆகிய இருவரும் மிகுந்த பலமும் பராக்கரமும் கொண்டவர்கள் ஆவர். இவர்களில் அருணன் சூரியனின் தேர்ப்பாகன் ஆவான்.

**3. பதர்யா தக்ஷிணே பாகே கந்தமாதந ச்ருங்கே
கருடஸ் தப ஆதேபே ஹரி வாஹந காம்யயா**

பொருள் – கருடன், தான் ஸ்ரீஹரியின் வாகனமாக ஆகவேண்டும் என்னும் விருப்பம் கொண்டு, பதரியின் தெற்கில் உள்ள கந்தமாதநம் என்னும் பர்வதத்தில் தவம் இருந்தான்.

**4. பல மூல ஜல ஆஹாரோ நிர்த்வந்தோ ஜபதாம் வர:
பதைகேநோப ஸங்க்ரம்ய புவி ஜேபே நிராமய:**

5-1. த்ரிம்சத் வர்ஷ ஸஹஸ்ராணி ஹரி தர்சந லாலஸ:

பொருள் – கருடன் பழங்களையும், வேர்களையும், நீரையும் மட்டுமே தனது உணவாக உட்கொண்டு மிகவும் கடுமையான தவம் இயற்றினான். இரட்டைகளாக வரும் துன்பங்களைக் கண்டு பின்வாங்காமல் தவம் இயற்றினான். இந்தப் பூமியில் உள்ள தவம் செய்பவர்களில் மிகவும் சிறந்து விளங்கினான். ஸ்ரீஹரியின் தரிசனத்திற்காக முப்பதாயிரம் ஆண்டுகள் ஒரு காலில் நின்று தவம் செய்தான்.

5-2. ததஸ்து பகவாந் ஸாஷாத் பீதவாஸா நிஜாயுத:

**6. ஆவிராஸீத் யதா ப்ராச்யாம் திச இந்துரிவ புஷ்கல:
உவாச வசநம் ஸம்யங் மேக கம்பீர நிஸ்வந:**

பொருள் – அப்போது பகவான் பீதாம்பரம் உடுத்தியவனாக, தனது திவ்யமான ஆயுதங்களுடன் கூடியவனாக, கிழக்கில் காணப்படும் முழுநிலவு போன்று கருடன் முன்பாக ப்ரத்யக்ஷம் ஆனான். மேகத்தில் உண்டாகும் இடி போன்ற கம்பீரமான குரலில் பேசினான்.

7. ததாபி ந பஹிர்வ்ருத்திர் தத்மௌ தரவரம் தத:

ததாபி ந பஹிர்வ்ருத்திர் கருடஸ்ய மஹாத்ம்ந:

பொருள் - அப்போது கருடனிடமிருந்து எந்தவிதமான அசைவும் இல்லை. தொடர்ந்து பகவான் தனது சங்கை ஊதினான். அப்போதும் உயர்ந்த கருடனிடமிருந்து எந்த அசைவும் இல்லை.

8. தத: ப்ரவிச்ய பகவாந் அநந்தரம் பவந க்ரமாத்

பஹிருந்முகதாம் சைவ ரசயந் பஹிராபபௌ

பொருள் - அப்போது பகவான் கருடனுடைய சுவாசத்தின் மூலம் அவனுள் சென்றான். பின்னர் அவன் மூச்சை வெளியே விடும்போது தானும் வெளியே வந்து, அவன் முன்பாக நின்றான் (அப்போதுதான் கருடன் சுயநினைவை அடைந்தான்).

9. பகவந்தம் ஹரிம் த்ருஷ்ட்வா கருடோ கதஸாத்வஸ:

புளகாங்கித ஸர்வ அங்கஸ்துஷ்டாவ விஹித அஞ்ஜலி:

பொருள் - தன் முன்பாக பகவான் ஸ்ரீஹரி நிற்பதைக் கண்ட கருடன் தனது பயம் போன்ற அனைத்திலிருந்தும் விடுதலை அடைந்தான். மிகுந்த புளகாங்கிதம் அடைந்து, தனது சரீரம் முழுவதும் உற்சாகத்தில் திளைக்க, கைகளைக் குவித்தபடி நின்று அஞ்ஜலி செய்தான்.

கருட உவாச:-

10. ஜய ஜய த்ரிபுவந ஜந மநோ பவந விதலிதாக குண ஸகல கீர்வாண வந்தித சரண கமலயுகள பரிமள பஹளரி புவந விபஞ்சந வித்யோதமாந ஸகல ஸுராஸுர முகுட கோடி விலஸித நிஜபீட கமல நிரஸித நிஜஜந ஹ்ருதய திமிர படல பஹல ஹிமகர இவ த்ரிவித ஸந்தாப ஸந்தோஹ ஹரண சரண ஜகத் உதய ஸ்திதி லய விலாஸ விலஸித த்ரிவித மூர்த்தி கீர்த்தி விஸ்பூர்ஜித ஜகத் உதய ஸந்தோஹ தினகர இவ நிஜஜந மாநஸ ஸரோஜ ஷ்டபதவித ஸகல வேத வித்யோதமாந மாநஸ நிஜஜந முநிஜந வந்தித பத நகநீர பவித்ரீ க்ருத கீர்வாண முநி மாநஸ வந்தித தாரண ரஜ: ப்ரஸாத ஸாரபூத ஜகதாம் அதீச நமஸ்தே நமஸ்தே

பொருள் - மூன்று லோகங்களில் உள்ளவர்களுடைய மனதையே இருப்பிடமாகக் கொண்டவனே! தேவர்களால் வணங்கப்படும் தாமரை போன்ற பரிமளம் கொண்டதான திருவடிகள் உள்ளவனே! அனைத்து தேவர்கள் மற்றும் அசுரர்களுடைய க்ரீடங்களால் வணங்கப்பட்ட தாமரை போன்ற திருவடிகளைக் கொண்டவனே! உன்னுடைய அடியார்களுடைய இதயத்தில் உள்ள அறியாமை என்னும் இருள் திரையை விலக்குபவனே! சந்த்ரன் போன்ற குளிர்ந்த உனது திருவடிகளில் புகுந்தவர்களுடைய மூன்றுவிதமான துன்பங்களையும் நீக்குபவனே! ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம் ஆகியவற்றை ஒரு லீலையாகவே செய்பவனே! நான்முகன், விஷ்ணு, சிவன் என்று மும்மூர்த்தி ரூபமாக நின்று உலகின் கீர்த்தியைச் செழிக்கச் செய்பவனே! சூரியன் போன்ற உன்னால் வேதங்களை அறிந்தவர்களுடைய மனமானது தாமரை போன்று மலர்கிறது, அந்த மனம் என்னும் மலரில் வண்டு போன்று மொய்த்தபடி உள்ளவனே! முனிவர்களாலும் மற்றவர்களாலும் வணங்கப்படும் திருவடிகளை உடையவனே! உனது நகங்களால் கங்கை என்னும் புனித நீரை உண்டாக்கியவனே (த்ரிவிக்ரமான நின்று ஆகாயத்தை அளக்க தனது திருவடியை உயர்த்தியபோது, அந்தத் திருவடியின் பெருவிரல் நகமானது ப்ரம்மாண்டத்தைத் துளைத்தபோது, அங்கு உண்டான துளை வழியாக அதன் வெளியே இருந்த ஆவரணஜலம் வழிந்தது. இதுவே கங்கையாகும்)! உன்னுடைய பாத துளிகளை முனிவர்கள் தங்களுடைய மனதால் கொண்டாடுகிறார்கள். அந்தத் துளிகளே இந்த உலகில் பல ரஸங்களாக உள்ளன. பகவானே! உனக்கு ஜயம் உண்டாகட்டும், ஜயம் உண்டாகட்டும். எனது நமஸ்காரங்கள்.

11. அஷ்டசக்தி ஸஹிதோ வநமாலீ பீத சைல குஸுமாவளி சோப:

பங்கஜாகர விராஜித பாத: பாது மாம் அவஹித இந்த்ரிய வர்க:

பொருள் - எட்டுவிதமான சக்திகள் பொருந்தியவனும், வனமாலை அணிந்தவனும், பீதாம்பரத்தாலும் மலர்களாலும் மேலும் அழகு பெறுபவனும், தாமரைக்குளம் போன்று திருவடிகள் கொண்டவனும், நேர்த்தியான இந்த்ரியங்களைக் கொண்டவனும் ஆகிய நீ என்னைக் காக்கவேண்டும்.

12. பக்த ஹ்ருத்கமலராஜித மூர்த்திர் துஷ்ட தைத்ய தலநோத்தித கீர்த்தி:

பக்த ஸேதுரவித ஆச்ரித லோக: பாது மாம் அநுதினம் புவநேச:

பொருள் – தனது அடியார்களுடைய தாமரை போன்ற மனதில் எப்போதும் நிலைக்கின்ற ரூபம் கொண்டவனும், தைத்யர்களை ஒடுக்கியதால் ஓங்கிய கீர்த்தி கொண்டவனும், கடலைக் கடக்க பாலம் அமைத்தவனும், தன்னை அண்டியவர்களை எப்போதும் காப்பவனும், அனைத்து லோகங்களின் ஈச்வரனும் ஆகிய நீ என்னை அன்றாடம் காக்கவேண்டும்.

13. ஸ்திர சல த்ரிவித தாப ஹிமாம்சுர்பாஸமாந தரணி ப்ரதிபாஸ:

ஏக ஏவ பஹுதா க்ருதவேஷோ மாயயாவது மஹாமதி: ஈச:

பொருள் – இந்த உலகில் உள்ள உயிரினங்களின் மூன்றுவிதமான துன்பங்களை (ஆத்யாத்மிகம், ஆதிபௌதிகம், ஆதிதைவிகம்) சந்த்ரன் போன்று குளிர்ந்து நின்று காப்பவனும், பல சூரியன்கள் போன்று தேஜஸ் நிரம்பியவனும், ஒன்றாக உள்ளபோதிலும் தனது மாயை காரணமாகப் பலவாகத் தோன்றுபவனும், சிறந்த மதி கொண்டவனும், ஈச்வரனும் ஆகிய நீ என்னைக் காக்கவேண்டும்.

14. பக்தி சிந்தந க்ருதே க்ருதரூப: சைசவேந பஹுசாஸிதபூப:

வேதமார்க்க உருதாஹிதகாரீ ரீதிரீசிதுரியம் குணசாலீ

பொருள் – சிறிய குழந்தையாக உள்ளபோதே பல அரசர்களைத் திருத்தியவனும், வேதமார்க்கத்தை நிலைநாட்டுபவனும், உயர்ந்த திருக்கல்யாண குணங்கள் நிறைந்தவனும் ஆகிய நீ அடியார்களுடைய வேண்டுகோளுக்கு இணங்க பலவிதமான ரூபங்கள் எடுக்கும் செயல் கொண்டவனாகிறாய் (இந்த ச்லோகத்தில் கருடன் நேரடியாக இவ்விதம் உரைப்பதாக இல்லை என்றாலும், அவன் முன்பாக பகவான் உள்ளதால், இவ்விதம் எழுதப்பட்டது).

15. யஜ்ஞபுக் ஹ்ருதய பந்தந தாரீ விச்வமூர்த்திர் அபலாம்சஹாரீ

பாலநே அபி மஹதாம் பஹுதேஹோ ராஸ ஏஷ தநுமாந வதாந்ந:

பொருள் – யஜ்ஞத்தில் பங்கு எடுப்பவனும், யஜ்ஞம் இயற்றுபவர்களுடைய இதயத்தைத் தன்னுடைய பந்தப்படுத்துபவனும், உலகத்தையே தனது ரூபமாகக் கொண்டவனும்,

கோபிகைகளுடைய பட்டாடைகளை அபகரிப்பவனும், அனைவரையும் காப்பாற்றுவதற்காக பலவிதமான திருமேனிகளை எடுப்பவனும் ஆகிய க்ருஷ்ணனின் ராஸலீலை நம்மைக் காக்கவேண்டும்.

16. ப்ரேம பக்தி புருஷைரூப லப்ய: பூருஷ: க்ருத ஸமஸ்த நிவாஸ:

தாஸ்ய வ்ருந்த ஹ்ருஷிதோ நிஜதாஸ: ப்ரேசுஷண ஏக கருண: அவது விச்வம்

பொருள் – ப்ரேமையும் பக்தியும் நிறைந்தவர்களால் மட்டுமே அடையப்படும் புருஷனும், அனைவருக்கும் புகலிடமாக உள்ளவனும், தனது அடியார்களைக் கண்டு மகிழ்பவனும், அவர்களை எப்போதும் தனது கைங்கர்யத்தில் ஈடுபடுத்துபவனும், கருணை மிகுந்த பார்வையால் உலகைக் காப்பவனும் ஆகிய (நீ என்னைக் காக்கவேண்டும்).

17. கண்ட லம்பித தரசுஷா நகாக்ர க்ருஷ்ட கோப ரமணீ குசபார:

லீலயா யுவதிபி: க்ருதவேஷ: சேஷ ஏஷ பவதாத் உபசாந்த்யை

பொருள் – தனது நகங்களைக் கொண்டு கழுதைப்புலியின் கழுத்தைத் துளைத்தவனும் (இந்த நிகழ்வு எதில் உள்ளது என்று சரியாகத் தெரியவில்லை. ச்லோகத்தில் உள்ள கருத்து இங்கு கொடுக்கப்பட்டது. தரசுஷா என்றால் கழுதைப்புலி ஆகும்), கோபிகைகளின் ஸ்தநங்களை ஆசையுடன் கிள்ளியவனும், கோபிகைகளின் பொருட்டு பல ரூபங்களை எடுத்தவனும், அவர்களுக்கு அடிமையாகக் காண்பித்துக் கொண்டவனும் ஆகிய நீ அமைதியை அளிக்கவேண்டும்.

18. தண்டபாணிர் அயமேவ ஜநாநாம் ச அஸிதாத்ம் நியமோக்தி ஹிதாநாம்

பாவநாய மஹதாம் அநுசாலீ விச்வதுக்க சமநோ பவதாந்ந:

பொருள் – தவறு செய்பவர்களுக்கான தண்டனை அளிப்பதற்காகத் திருக்கரத்தில் தண்டத்தைக் கொண்டவனும், தனது ஆணைக்கு ஏற்ப நடப்பவர்களுக்கு நன்மை செய்யத் தயாராக உள்ளவனும் ஆகிய நீ, அனைத்து லோகங்களின் துக்கத்தைப் போக்குவாயாக.

19. ஏவம் ஸ்துவஸ்தத: ஸாஷாத் கருடேந மஹாத்மந
பூஜார்த்தம் ஆஜுஹாவைநாம் கங்காம் த்ரிபதகாமிநீம்
20. தத: பஞ்சமுகீ ஸாஷாத் ஆவிராஸீந்நகோபரி
தேநோதகேந பாதார்கம் சகார விநதா ஸுத:

பொருள் – இப்படியாக ஸர்வேச்வரன், மஹாத்மாவான கருடனால் துதிக்கப்பட்டான். தொடர்ந்து மூன்று மார்க்கங்களில் ஓடியபடி உள்ள கங்கையைத் தனது பூஜைக்கு வேண்டிய அழைத்தான். அப்போது ஐந்து முகங்களுடன் கூடியவளாக கங்கை அங்கு விரைந்து தோன்றினாள் (ஐந்து முகங்கள் – அலகநந்தா, தெளலி கங்கா, நந்தாகினி, பாகீரதி, மந்தாகினி என்பதாக இருக்கலாம். இவையே பத்ரிநாத் செல்லும் வழியில் உள்ள பஞ்சப்ரயாகை என்னும் ஐந்து இடங்களில் கங்கையின் தோற்றத்திற்கான நதிகளாக உள்ளன). விநதையின் புத்ரனாகிய கருடன், அந்தக் கங்கை நீரால் பகவானின் பாதங்களைப் பூஜித்தான்.

21. வ்ரியதாம் வர இத்யுக்தோ கருடோ ஹரிணா தத:
தவ ஏகவாஹந: ஸ்ரீமாந் பல வீர்ய பராக்ரம:
22. அஜேயோ தேவ தைத்யாநாம் ஸ்யாம் அஹம் தே ப்ரஸாதத:
இயம் மந்நாம் விக்யாதா ஸர்வ பாப ஹரா சிலா
ஏதஸ்யா: ஸ்மரணாத் பும்ஸாம் விஷ வ்யாதிர் ந ஜாயதாம்
- 23-1. ஏவம் உக்த்வா ததஸ்தூஷ்ணீம் பபூவ விநதாஸுத:

பொருள் – அப்போது ஸ்ரீஹரி கருடனிடம், “உனக்கு என்ன வரம் வேண்டும்?”, என்று கேட்டான். இதற்கு கருடன், “உன்னுடைய கருணையால் நான் தேவர்களாலும் தைத்யர்களாலும் வெல்லப்படாதவளாக இருக்கவேண்டும். கைங்கர்யச் செல்வமும், வீர்யமும், பராக்ரமமும் என்னிடம் எப்போதும் நிலைக்கவேண்டும். உனது ஒரே வாகனமாக நான் மட்டுமே இருக்கவேண்டும். நான் நின்ற இந்தப் பாறையானது எனது பெயரிலேயே வழங்கப்படவேண்டும். இது அனைத்து பாபங்களையும் போக்குவதாக அமையவேண்டும். இந்தப் பாறையை ஒருவர் நினைத்த உடனேயே, அவர் எந்த விஷத்தாலும் நோயாலும் பீடிக்கப்படாமல் இருக்கவேண்டும்”, என்று வேண்டினான். இவ்விதம் உரைத்த பின்னர் விநதையின் புத்ரனாகிய கருடன் மௌனமாக நின்றான்.

23-2. ஓம் இதி உக்த்வா ததோ விஷ்ணுர் உவாச இதம் வசோ ஹிதம்

24. பதரீம் த்வம் ப்ரயாஹீதி நாரதேந நிஷேவிதாம்

ஸ்நாநம் நாரததீர்த்தாத் உபவாஸ த்ரயம் சுசி:

க்ருத்வா மத் தர்சநம் தத்ர ஸுலபம் தே பவிஷ்யதி

25-1. இத்யுக்த்வா அந்தர்த்ததே விஷ்ணு: தடித்ஸௌதாமநீ யதா

பொருள் – அப்போது விஷ்ணு “அப்படியே ஆகட்டும்” என்று கூறிய பின்னர், உலகத்தின் நன்மையைக் கருத்தில் கொண்டு மேலும் உரைக்கத் தொடங்கினான் – நாரதரால் அண்டப்பட்ட பதரிக்கு நீயும் செல்வாயாக. அங்குள்ள நாரத தீர்த்தத்தில் நீராடி, மூன்று நாட்கள் உபவாஸம் இருப்பதன் மூலம் எனது தரிசனம் உனக்குச் சுலபமாகக் கிட்டும். இப்படியாக உரைத்த பின்னர் மின்னல் போன்று மறைந்தான்.

25-2. கருடஸ்து தத: சீக்ரம் ஆகத்ய பதரீம் முதா

26. வஹ்நிதீர்த்தம் ஸமாஸாத்ய சிலாம் ஆச்ரித்ய தத்பர:

ஸ்நாத்வா நாரததீர்த்தேஷு வ்ரதசர்யாமதாகரோத்

27. ததஸ்து நாரதே தீர்த்தே த்ருஷ்ட்வா பகவத: ஸ்திதம்

நமஸ்க்ருத்ய விதானேந தத் ஆஜ்ஞாத: புரம்யயௌ

28. தத: ப்ரப்ருதி த்ரையோக்ய காருடதி சிலா உச்யதே

பொருள் – அதன் பின்னர் கருடன் மிகவும் வேகமாக பதரிக்குச் சென்றான். அங்குள்ள வஹ்நிதீர்த்தத்துக்குச் சென்று, அங்கிருந்த பாறையை மிகவும் பக்தியுடன் அண்டினான். நாரததீர்த்தத்தில் நீராடிய பின்னர், விரதம் போன்றவற்றைச் செய்தான். தொடர்ந்து நாரத தீர்த்தத்தில் இருக்கின்ற பகவானைக் கண்டான். அவனை முறைப்படி வழிபட்டு, அவனுடைய ஆணையை ஏற்று அவனுடைய நகரத்திற்குள் சென்றான். அதன் பின்னர் கருடன் தவம் செய்த அந்தப் பாறையானது “காருட” என வழங்கப்படுகிறது.

ஸ்கந்த உவாச:-

29. வாராஹ்யவத மாஹாத்ம்யம் கீத்ருசம்ஹி ஈச்வரேச்வர

கிம் புண்யம் கிம் பலம் தஸ்யா அபிதாநம் ததா கதம்

பொருள் – ஸ்கந்தன் சிவனிடம், “ஈச்வரர்களின் ஈச்வரனே! வாராஹீ எனப்படும் பாறையின் மாஹாத்ம்யம் குறித்து எனக்குக் கூறவேண்டும். அதன் புண்ணியம் என்ன? அதன் பலன் என்ன? அது அந்தப் பெயரை அடைந்ததன் காரணம் என்ன?”, என்று கேட்டான்.

சிவ உவாச:-

30. ரஸாதலாத் ஸமுத்ரத்ருத்ய மஹீம் தைவத வைரிணம்
ஹிரண்யாசுஷம் ரணே ஹத்வா பதரீம் ஸமுபாகத:

31. ஆகல்பாந்தம் மஹாதேவோ யோகதாரணயா ஸ்தித:
பதர்யாஸௌஷ்டவாதேவ விததே ஸ்திதிமாத்தமந:

32-1. சிலா ரூபேண பகவாந் ஸ்திதம் தத்ர சகாரஹ

பொருள் – ரஸாதலம் என்பதான பாதளத்தில் மூழ்கிக் கிடந்த இந்தப் பூமியை, தேவர்களின் எதிரியாகிய ஹிரண்யாசுஷன் என்னும் அஸுரனுடன் ஸர்வேச்வரன் (வராஹ ரூபம் எடுத்து) யுத்தம் செய்து, மீட்டு, மேலே உயர்த்தினான். அந்த அஸுரனை வதைத்த பின்னர், ஸர்வேச்வரன் பதரியை அடைந்தான். அந்தக் கல்பகாலம் முடியும்வரை, அவன் யோகத்தில் ஆழ்ந்தான். பதரியின் மேன்மை காரணமாகவே அந்தப் பகவான் அங்கு பாறை வடிவில் உள்ளான்.

32-2. தத்ரகத்வா து மநுஜ: ஸ்நாத்வா கங்கா ஜலே அமலே

33. தாநம் தத்த்வா ஸ்வசக்த்யா வை கங்காம்ப: சாந்த மாநஸ:
அஹோராத்திரே ஸ்திதோ பூத்வா ஜபேத் ஏகாக்ர மாநஸ:

34. சிலாயாம் தேவ த்ருஷ்டிச்ச தஸ்ய பும்ஸ: ப்ரஜாயதே
பஹுநா கிம் இஹ உக்தேந யத் விஷ்யதி ஸாதக:

35. தத் தஸ்ய ஸித்யதி சுஷிப்ரம் யத்யபி ஸ்யாத் ஸுதுஷ்கரம்

பொருள் – அங்கு செல்லும் ஒருவன் புனிதமான கங்கையில் நீராடிய பின்னர், தனது சக்திக்கு உட்பட்ட தானதர்மங்களைச் செய்தல் வேண்டும். கங்கையின் நீரால் அவனுடைய மனமானது தூய்மையையும் அமைதியையும் அடைகிறது. பின்னர் இரவும் பகலும் அவன் அங்கே அமர்ந்து ஒரு மனதுடன் ஜபம் செய்வானாக. அப்போது அந்த

(வாராஹீ) பாறையை அவன் பகவானாகவே காண்பான். மேலும் பலவும் கூற என்ன உள்ளது? கிடைத்தற்கரிய பலவற்றையும் அவன் மிகவும் எளிதாக அடைவான்.

ஸ்கந்த உவாச:-

36. நாரஸிம்ஹீ சிலாயாஸ்து மாஹாத்ம்யம் வத மே ப்ரபோ
த்வத் ப்ரஸாதாந் மஹாதேவ துர்லபம் ச்ருதவாந் அஹம்

பொருள் - ஸ்கந்தன் சிவனிடம், “எனது ப்ரபுவே! நாரஸிம்ஹீ என்னும் பாறையைக் குறித்து எனக்கு உரைப்பீராக. உனது கருணையால் நான் கேட்பதற்கு அரிய பலவற்றையும் இதுவரை கேட்டேன்”, என்றான்.

சிவ உவாச:-

37. ஹிரண்யகசிபும் ஹத்வா நகாக்ரேண ஏவ லீலயா
க்ரோதாக்க்நிநா ப்ரதீப்தாங்க: ப்ரளயாநல ஸந்நிப:

பொருள் - ஹிரண்யகசிபுவைத் தனது நகத்தைக் கொண்டே விளையாட்டு போன்று வதைத்த பின்னர், நரஸிம்ஹனுடைய திருமேனி முழுவதும் அக்னியாகவே இருந்தது. அதனைக் காணும்போது, ப்ரளய காலத்தில் உண்டாகும் அக்னி போன்றே விளங்கியது.

38. ததா தேவை ஸமாகத்ய ஸ்தித்வா தூரே தயாஸூபி:

ஸ்துதோ அஸௌ பகவாந் தேவோ லீலயாத்ருத விக்ரஹ:

பொருள் - அப்போது அங்கு வந்த தேவர்கள், கருணையே வடிவான அந்த நரஸிம்ஹ மூர்த்திக்கு அருகில் வராமல், (அச்சம் கொண்டு) தூரத்திலேயே நின்றனர். அவனுடைய லீலை காரணமாக அவன் எடுத்துக்கொண்ட அந்த ரூபத்தைப் புகழ்ந்தனர்.

39. ததா ப்ரஸந்நோ ஹரிர் உக்ரவிக்ரம: ஸ்வதேஜஸா வ்யாப்த ஸுராஸுரோத்தம:

உவாச மத்தோ வரம் ஆவ்ருணீ த்வம் கீர்வாண நிர்வாண ஸுகைக ஹேதும்

பொருள் - அதனைக் கண்ட உக்ரரூபமாக நின்ற ஸ்ரீஹரி மகிழ்ந்தான். தனது தேஜஸ்ஸால் தேவர்களையும் அஸுரர்களையும் நிரப்பிய அவன் அவர்களிடம், “உங்கள் அனைவருக்கும் ஸுகம் அளிக்கவல்ல வரத்தை நீங்கள் கேளுங்கள்”, என்றான்.

40. ததா ஸுராணாம் அதிப: ஸ்வயம்பூர் உவாச வாக்யம் ஸ்மிதசோபிதாநந:

ரூபம் தவ அதி உக்ரம் சேஷதேஹிநாம் பயாவஹம் ஸம்ஹர நாரஸிம்ஹ

பொருள் - அப்போது தேவர்களுடைய அதிபனாகிய இந்த்ரன் புன்முறுவலுடன், மலர்ந்த முகத்துடன் கூடியவனாக நரஸிம்ஹனிடம், “நரஸிம்ஹ மூர்த்தியே! உன்னுடைய இந்த உக்கிரமான ரூபம் அச்சத்தை உண்டாக்குவதாக உள்ளது. இது அனைத்து உயிர்களிலும் பயத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இதனை தயை கூர்ந்து மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும்”, என்றான்.

41. அநேக தைதத்விதிவத்திதாய நிதாய சைலாதிஷு திவ்யமூர்த்திம்

உவாச கிம் வ: ப்ரகாரோமி க்ருத்யம் அஹம் ப்ரஸந்நஸ்த்ரிதசா: பரந்தபா:

பொருள் - அப்போது நரஸிம்ஹன் தனது திவ்யமான அந்த வடிவத்தை பல மலைகள் முதலானவற்றில் நிலைநிறுத்தினான். பின்னர் அங்கிருந்த தேவர்களிடம், “உங்களுடைய எந்தச் செயலை நான் செய்யவேண்டும்? உங்களுடைய எதிரிகளை வாட்டும் தேவர்களே! உங்களைக் கண்டு நான் மகிழ்ந்தேன்”, என்றான்.

42. தத: அமரா ஊவுரநேந சைவ ரூபேண ஸம்சேஷாபித விச்வமூர்த்தே

ப்ரசாந்தமந்த: ஸுக ஹேதுபந்தி சதுபுஜத்வம் வரமீப்ஸிதம் ந:

பொருள் - தேவர்கள், “உன்னுடைய இந்த நரஸிம்ஹ ரூபத்தால் அனைத்து உலகங்களையும் நடுங்க வைத்தவனே! நீ உன்னுடைய நான்கு திருக்கரங்களுடன் கூடிய ரூபத்தை எடுத்துக் கொண்டு அனைத்து லோகங்களுக்கும் இன்பம் அளிக்கவேண்டும். இந்த வரத்தை அளிப்பாயாக”, என்றனர்.

43. ததோ ஹரிர்வோக்ஷய நிரீக்ஷணேந திவ்யேந விச்வம் ப்ரயயௌ விஷாலாம்

கங்காஜலே க்ரீடதி விஷ்டசேதா: ஸுராஸுரேப்யோ பகவாந் உவாச

பொருள் – அதன் பின்னர் தனது திவ்யமான திருப்பார்வையால் அந்த ஸ்ரீஹரி உலகம் முழுவதையும் அலசிய பின்னர், விஷாலுக்குச் (பதரி) சென்றான். அங்கு கங்கை நீரில் தனது மனதைச் செலுத்திக் களித்தபடி இருந்த அவன், தேவர்களிடமும் அஸுரர்களிடமும் உரையாடினான்.

44. தத: அமரா: சாந்தபயா அதைநம் நிரீக்ஷ்ய தேவம் ஜலமத்ய ஸம்ஸ்தம்
நத்வா பரிக்ரம்ய ததா ஸமாயயுர் நிரூடபாவா: ஸ்வபுரம் தத: க்ரமாத்

பொருள் – அப்போது பகவான் கங்கை நீரின் நடுவில் இருந்ததைக் கண்டனர். அவர்களுடைய அச்சம் நீங்கியது. மிகுந்த பக்தியுடன், பகவானை வணங்கி, வலம் வந்தனர். பின்னர் அவர்கள் தங்களுடைய இருப்பிடத்திற்குச் சென்றனர்.

45. தத: ஸமஸ்தா ருஷ்யஸ்தபோதநா: ஸமாயயுர் பக்தி பராவநம்நா:
ந்ருஸிம்ஹமத் யத்புத விக்ரமம் ஹரிம் ஸமீடிரே பத்தகரா வசோபி:

பொருள் – அதன் பின்னர் அனைத்து ரிஷிகளும் ஸாதுக்களும் அங்கு பக்தி மேலிட வந்து குவிந்தனர். தங்களுடைய கரங்களைக் குவித்தபடி நின்று, நரஸிம்ஹனின் பராக்ரமத்தைப் புகழ்ந்தனர்.

ருஷ்ய உவாச:-

46. நமோ நமஸ்தே ஜகதாமதீச! விச்வேச! விச்வ அபய! விச்வமூர்த்தே!
க்ருபாம்புராசே பஜநீய தீர்த்த பாதாம்புஜ! ஸ்ரீச தயாம்விதேஹி

பொருள் – அந்த முனிவர்கள் கூறத் தொடங்கினார்கள் : இந்த ஜகத்திற்கு ஈச்வரனே! இந்த உலகிற்கு ஈச்வரனே! அனைத்து உலகிற்கும் அபயம் அளிப்பவனே! இந்த உலகையே சரீரமாகக் கொண்டவனே! கருணைக்கடலே! அனைத்து தீர்த்தங்களும் வந்து சேருகின்ற தாமரை போன்ற திருவடிகள் கொண்டவனே! மஹாலக்ஷ்மியின் நாதனே! உனக்கு நமஸ்காரங்கள்! கருணை காண்பிப்பாயாக.

47. ஏக: அஸி நாநா நிஜமாயயா ஸ்வயா கடே பயோ ய த்வத் உபாதி பிந்நம்
பக்த இச்சயா உபாத்த விசித்ர விக்ரஹ! ப்ரஸீத விச்வாநந! விச்வபாவந!

பொருள் – தண்ணீரானது எவ்விதம் பல குடங்களில் வைக்கப்படுவதன் மூலம், பல தண்ணீராகத் தோன்றுகிறதோ அது போன்று நீ ஒருவனாக உள்ளபோதிலும் உனது மாயை காரணமாகப் பலவாகத் தோன்றுகிறாய். உனது பக்தர்களுடைய விருப்பத்திற்கு இணங்க நீ பல விசித்ரமான திருமேனிகளை எடுக்கிறாய். அனைத்து இடங்களில் பார்வையைக் கொண்டவனே! அனைத்து உலகங்களையும் தூய்மை ஆக்குபவனே! அமைதி அடைவாயாக.

48. தத: ப்ரஸந்நோ பகவாந் ந்ருஸிம்ஹ: ஸிம்ஹ விக்ரம:
உவாச வசநஞ்சாரு வரம் மே வ்ரியதாம் இதி

பொருள் – அதன் பின்னர் ஸிம்ஹ ரூபம் எடுத்தவனாகிய நரஸிம்ஹன் மிகவும் மகிழ்ந்தவனாக இனிமையான குரலில், “உங்களுக்கு வேண்டும் வரத்தை என்னிடம் கேட்பீர்களாக”, என்றான்.

ருஷய உவாச:-

49. யதி ப்ரஸந்நோ பகவாந் க்ருபயா ஜகதாம்பதே
விஷாலாந பரித்யாஜ்யா வர: அஸ்மாகம் அபீப்ஸித:

பொருள் – அந்த ரிஷிகள் பகவானிடம், “பகவானே! நீ எங்கள் விஷயத்தில் மகிழ்வு கொண்டிருந்தால், இந்த விஷாலை (பத்ரீவிஷால்) நீ கைவிடக்கூடாது. இந்த வரத்தை அளிப்பாயாக”, என்று விண்ணப்பம் செய்தனர்.

50. ஏவம் அஸ்து தத: ஸர்வே ஸ்வாசர்மம் ஹி ருஷயோயயு:
ந்ருஸிம்ஹ: அபி சிலாருபீ ஜலக்ரீடாபர: அபவத்

பொருள் - இதனைக் கேட்ட நரஸிம்ஹன், “அப்படியே ஆகட்டும்” என்று கூறினான். அதன் பின்னர் அந்த ரிஷிகள் தங்களுடைய ஆசீரமங்களுக்குத் திரும்பினர். அங்கு பாறை வடிவில் நரஸிம்ஹன் தனது ஜலகீடையைத் தொடர்ந்தபடியே இன்றளவும் உள்ளான்.

51. உபவாஸ தீரயம் க்ருத்வா ஜப தீயாநயராயண:

ந்ருஸிம்ஹரூபிணம் ஸாசுஷாத் பசீயதீயேவ ந ஸம்சய:

பொருள் - அந்த இடத்தில் மூன்று நாட்கள் உபவாஸம் இருந்து ஜபம் மற்றும் தீயானத்தைக் கைக்கொண்டால், அந்த நாராயணனை நரஸிம்ஹ ரூபத்தில் தரிசிக்க இயலும் என்பதில் எந்த ஐயமும் இல்லை.

52. ய ஏதத் சீரத்தயா மர்தீய: ச்ருணோதி சீராவயஞ்சசி:

ஸர்வபாப விநிர்முக்க்தோ வைகுண்டே வஸதீம் லபேத்

பொருள் - நரஸிம்ஹ பாறையைக் குறித்த இதனை மிகுந்த சீரத்தையுடன் கேட்டாலோ அல்லது கூறினாலோ, அவர்களுடைய அனைத்து பாபங்களும் நீங்கப் பெற்று, அவர்களுக்கு ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் வாசமும் கிட்டும்.

நான்காம் அதீயாயம் ஸம்பூர்ணம்

ஐந்தாம் அதீயாயம்

பகவதோ விஷ்ணோ: பூஜா தர்சநாதி விஷயே விதி வர்ணநம்
(விஷாலின் மாஹாதீயம்)

ஸ்கந்த உவாச:-

1. கிம் அர்த்தம் பகவாம்ஸ்தத்ர வஸதி சீரத்தயா புந:

கிம் புண்யம் கிம் பலம் தஸீய தர்சந ஸ்பர்சநாதிபி:

2. நைவேதீய பசுஷணம் ச அபி மஹாபூஜா க்ருதேஸ்ததா

ப்ரதசுஷிணஸீய ச பலம் ப்ரூஹி மே க்ருபயா பித:

பொருள் – ஸ்கந்தன் சிவனிடம், “தந்தையே! அங்கு பகவான் எதனால் மனமுவந்து தங்கினான்? அந்தப் பாறையைத் தொடுவதாலும் தரிசிப்பதாலும் என்ன புண்ணியம் கிட்டும், என்ன பலன் கிட்டும்? அங்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ப்ரஸாதங்களை உண்பதாலும், அந்தப் பாறைக்குப் பூஜை செய்வதாலும், அதனை வலம் வருவதாலும் கிட்டக்கூடிய பலன்கள் என்ன என்பதை எனக்குக் கூறவேண்டும்”, என்றான்.

சிவ உவாச:-

3. புரா க்ருத யுகஸ்யாதௌ ஸர்வபூத ஹிதாய ச

மூர்த்திமாந் பகவாம்ஸ்தத்ர தபோ யோக ஸமாச்ரித:

பொருள் – சிவன் ஸ்கந்தனிடம் கூறத் தொடங்குதல் : க்ருதயுகத்தின் தொடக்கத்தில் அனைத்து உயிர்களின் நன்மையைக் கருத்தில் கொண்டு ஸர்வேச்வரன் தானே தவங்களிலும், யோகத்திலும் ஈடுபட்டான்.

4. த்ரேதாயுகே ஹி ருஷிகணௌர் யோகாப்யாஸௌக தத்பர:

த்வாபரே ஸமநுப்ராப்தே ஜ்ஞாந நிஷ்டோ ஹி துர்லப:

பொருள் – த்ரேதாயுகத்தில் பகவான் யோகம் மூலமே அடையப்படுபவனாக இருந்ததாலும், அந்த யுகத்தில் பல ரிஷிகளும் யோகாப்யாஸத்தில் நிலை நின்றதாலும், அவர்களால் அவன் அடையப்பட்டான். த்வாபரயுகத்தில் அவன் ஞானம் மூலம் மட்டுமே அடையப்படுபவனாக இருந்ததால், அடைவதற்கு மிகவும் கடினமாக விளங்கினான்.

5. ருஷீணாம் தேவதாநாம் ச துர்தசோ பகவாந் அபூத்

ததோ ஹி ருஷிகணா தேவா அலப்ய பகவத்கிதம்

6. ஸ்வாயம்புவம் பதம் யாதா விஸ்மயாகுல சேதஸ:

தத்ர கத்வா நமஸ்க்ருத்ய உசர் லோகேச்வரம் முதா

ப்ருஹஸ்பதிம் புரஸ்க்ருத்ய ருஷ்யச்ச தபோதநா:

பொருள் – தொடர்ந்து ரிஷிகளாலும், தேவர்களாலும் காண்பதற்கு அரியவனாக பகவான் இருந்தான். அவனை அடைய இயலாமல் நின்ற ரிஷிகளும், தேவர்களும் தங்களுடைய

மனதில் வியப்பும் குழப்பமும் நிறைந்தவர்களாக, நான்முகன் உள்ள இடத்திற்குச் சென்றனர். அவனை நோக்கிப் பணிவுடன் வணங்கி, தேவகுருவான ப்ரஹஸ்பதி மூலமாக அவர்கள் நான்முகனிடம் கூறத் தொடங்கினர்.

தேவா உவாச:-

7. நமஸ்தே ஸர்வலோகாநாம் ஆச்ரய: சரணார்த்திஹா
வ்ருத்தித: கருணாபூர்ண: பிதாமஹ ஸுரேச்வர
நிவேதநீயா விபத: ஸமுத்தர்த்தா பிதா அஸி ந:

பொருள் – தேவர்கள் நான்முகனிடம், “அனைத்து லோகங்களும் வந்து அண்டுபவனே! நீ அனைத்து லோகங்களுக்கும் சரணம் புகும்படி உள்ளாய். உன்னிடம் அடைக்கலம் புகுந்தவர்களுடைய துன்பங்களை நீக்குபவனாக உள்ளாய். பரிபூர்ணமான கருணை உள்ளவனாக இருக்கிறாய். எங்களுடைய பாட்டனாராக உள்ளாய். எங்களுடைய துன்பங்களை உன்னிடம் வைக்கிறோம்”, என்றனர்.

ப்ரஹ்ம உவாச:-

8. கிம் அர்த்தம் ஆகதா யூயம் விஸ்மய ஆகுலமாநஸா:
மிலிதா ருஷிபி: ஸாகம் ப்ருதாக்கமந காரணம்

பொருள் – நான்முகன் அவர்களிடம், “இப்படியாக மனதில் வியப்பும் குழப்பமும் நிறைந்தவர்களாக, ரிஷிகளுடன் சேர்ந்து நீங்கள் எதற்காக வந்துள்ளீர்கள்? நீங்கள் வந்த காரணத்தை உரைப்பீர்களாக”, என்றான்.

தேவா உவாச:-

9. த்வாபரே ஸமநுப்ராப்தே விஷாலாயாம் விஷாலதீ:
பகவாந் த்ருஷ்யதே நைவ தத்ர கிம் காரணம் வத
10. விஷாலா கிம் பரித்யக்தா ததோ வாக்க கத: ஸ்வயம்
அபராதாதுதா அஸ்மாகம் கதம் ச அஸௌ ப்ரஸீததி

பொருள் – தேவர்கள் நான்முகனிடம், “த்வாபரயுகம் தொடங்கிய பின்னர் விசாலமான இதயம் கொண்ட பகவான், விஷாலில் (பதரி) காணப்படவில்லை. இதன் காரணம் என்ன? இந்த விஷாலைத் துறந்து அவன் வேறு ஏதேனும் இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளானா என்பதைக் கூறவேண்டும். அல்லது நாங்கள் ஏதேனும் தவறு செய்ததால் இவ்விதம் நடந்ததா? அவன் எங்களிடம் மீண்டும் எப்படிக்க கருணை காண்பிப்பான்?”, என்று கேட்டனர்.

ப்ரஹ்மா உவாச:-

11. ந அஹம் ஏதத் விஜாநாமி ச்ருதம் சாத்ய முகாத்தி வ:

கோ ஹேதுர் த்ருக்பதாதீதோ பகவாந் பவதாம் ஸுரா:

ஆகச்சத வயம் யாமஸ்தீரம் ஸ்ரீரபயோநிதே:

பொருள் – நான்முகன் தேவர்களிடம், “நானும் இது குறித்து ஏதும் அறியவில்லை. உங்களிடமிருந்துதான் இதனை நான் அறிகிறேன். தேவர்களே! உங்கள் பார்வையிலிருந்து பகவான் அகன்றதன் காரணம் என்ன? வாருங்கள், நாம் திருப்பாற்கடலின் கரைக்குச் செல்வோம்”, என்றான்.

12. இத்யுக்தாஸ்தே புரோதாய ப்ரஹ்மாணம் த்ரிதிவைகஸ:

யயு: கூரீராம்புதேஸ் தீரம் உஷயச்சத போதநா:

பொருள் – இப்படியாகக் கூறப்பட்ட அந்த முனிவர்கள், தேவர்கள் ஆகியோர் நான்முகனுடன் சேர்ந்து திருப்பாற்கடலின் கரைக்குச் சென்றனர்.

13. தத்ர கத்வா ஜகந்நாதம் தேவதேவம் வ்ருஷாகபிம்

கீர்ப்பிச்சித்ர பதார்த்தாபிஸ்துஷ்டுபுர் ஜகத் ஈச்வரம்

பொருள் – அங்கு சென்ற அவர்கள் உலகின் நாதனும், தேவர்களுடைய தேவனும், அனைத்து ஈச்வரர்களுக்கும் ஈச்வரனும் ஆகிய விஷ்ணுவை பலவிதமான சொற்கள் கொண்டு துதித்தனர்.

பீரஹ்மா உவாச:-

14. நமஸ்தே புருஷாதீயக்ஷ! ஸர்வபூத குஹாசய!

வாஸுதேவா! அகிலாதார! ஜகத்தேதோ! ஜகந்மய!

15. த்வமேவ ஸர்வபூதாநாம் ஹேது: பதிருத: ஆசீரய:

மாயா சக்திம் உபாசீரீதீய விசரஸீயேக ஸுந்தர!

16. ஏகோ நாநாயதே ய: அஸௌ நடவஜ்ஜாயதே அவீயய:

வீயாபக: அபி க்ருபாளுத்வாத் பக்த ஹ்ருத்பத்ம ஷட்பத:

ததாதி விவிதாநந்தம் தம் வந்தே ஜகதாம்பதிம்

பொருள் – நான்முகன் துதிக்கத் தொடங்கினான் : அனைத்து புருஷர்களுடைய நாயகனே! அனைத்து உயிர்களின் இதயம் என்னும் குகையினுள் வசிப்பவனே! வாஸுதேவா! அனைத்தையும் தாங்குபவனே! அனைத்துலகின் காரணமானவனே! இந்த உலகத்தையே சரீரமாகக் கொண்டவனே! அனைத்து உயிர்களுக்கும் நீயே காரணமாக உள்ளாய். ஸௌந்தரீயம் நிறைந்தவனே! உன்னுடைய மாயையால் அனைத்தையும் நகர்த்தியபடி உள்ளாய். ஒன்றாக இருந்தும் பலவாக உள்ளாய். மாறாதவனாக உள்ளபோதிலும் பலவாகத் தோன்றுகிறாய். எங்கும் நிறைந்தவனாக உள்ளபோதிலும், உன்னுடைய க்ருபை காரணமாக பக்தர்களுடைய தாமரை போன்ற இதயத்தில் வசிக்கிறாய். அவர்களுக்குப் பலவிதமான மகிழ்வுகளை அளிக்கிறாய். அனைத்து உலகங்களின் பதியான உனக்கு நமஸ்காரங்கள்.

தேவா உவாச:-

17. விபத்வாந்தே ஹுதபுக்ஜநாநாம் க்ருஹீத ஸத்த்வஸ் தரீதசாவநீச:

சராசராத்தமா பகவாந் அநந்தே க்ருபா கடாசைஷர் அவலோகதாம் ந:

பொருள் – துக்கம் என்னும் கானகத்தை அழிக்கவல்ல அக்னியாக பகவான் உள்ளான். அவனே அனைத்து தேவர்களுக்கும் தலைவனாகவும் உள்ளான். அசையும் பொருள், அசையாப் பொருள் என்ற அனைத்திற்கும் ஆத்மாவாக உள்ளான். எல்லையற்ற க்ருபை கொண்டவனாகிய அவன் நமக்குக் கடாசஷம் செய்தபடி உள்ளான்.

18. ஸக்ருத்யந்நாம பீயூஷ ரஸபாந பர: புமாந்

நிச்ரேயஸம் த்ருணாமிவ மந்யதே தம் ஹரிம் பஜே

பொருள் – ஒருவன் பகவானுடைய திருநாமத்தில் உள்ள அமிர்தத்தை ஒருமுறையேனும் பருகினான் என்றால், அதன் பின்னர் அவன் முக்தியைக் கூட ஒரு அற்பமான புல்லாகவே கருதுவான். அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீஹரியை வணங்குகிறோம்.

19. அவித்யா ப்ரதிபிம்பத்வாத் ஜீவபாவம் உபாகத:

விஜ்ஞாத்வாத் உபசாந்தாத்மா ஸ புநாது ஜகத்ரயம்

பொருள் – அவித்யையுடன் கூடிய பல ஜீவாத்மாக்களில் அவன் புகுந்து, அவர்களைத் தனது சரீரமாகக் கொண்டு நிற்கிறான். தூய்மையான ஞானம் கொண்ட அவன் மூன்று லோகங்களையும் தூய்மையாக்க வேண்டும்.

கந்தர்வா உவாச:-

20. பிபந்தி யே ஹரே: பதாம்பு ஸங்கலேசத: பய: பயோ

ந தே புந: புந: பிஷந்தி மாதூரங்கத: ப்ரஸங்கதோ

யதா அபிதாஸுதாம் நிபீய மாநவா

ம்ருதாம்ருதம் வ்ரஜந்த்யதோ ந ஜாது யாந்த்யசங்கிதா:

பொருள் – யார் ஒருவன் ஸ்ரீஹரியின் திருவடிகளுடன் ஸம்பந்தம் உள்ள தீர்த்தத்தைப் பருகுகிறானோ, அவன் மீண்டும் பிறவி எடுத்து தாய்ப்பாலைப் பருகுவதில்லை. யார் ஒருவன் தற்செயலாக அவனுடைய திருநாமத்தின் சுவையைப் பருகுகிறானோ, அவன் மீண்டும் பிறப்பதில்லை; அவன் நரகத்திற்கும் செல்வதில்லை; அனைத்துவிதமான அச்சங்களும் ஐயங்களும் நீங்கப்பெறுகிறான்.

21. தத: ஸ்துதோ ஹரி: ஸாக்ஷாத் ஸிந்தோர் உத்தாயசா அப்ரவீத்

அலக்ஷித: அபரைர் ப்ரஹ்மா பரம் தத் வேதநாபர:

பொருள் - இப்படியாகத் துதிக்கப்பட்ட ஸ்ரீஹரி திருப்பாற்கடலிலிருந்து எழுந்து நான்முகனிடம், மற்றவர்கள் அறியாதவிதத்தில் உரையாடினான். இதனை நான்முகன் அல்லாமல் வேறு யாரும் அறியவில்லை.

22. ப்ரஹ்மா தத் உபதார்த்யா அத நத்வா தஸ்மை திவைகஸ:

போதயாமாஸ ஸகலம் ஸுரா: ச்ருணுதஸாதரம்

23. அந்தர்ஹித: அஸௌ பகவாந் த்ருஷ்டா லோகாந் குமேதஸ:

ச்ருத்வேத்தம் வசநம் தஸ்ய ஸர்வே தேவா திவம் யயு:

பொருள் - ஸ்ரீஹரி கூறியதைப் புரிந்து கொண்ட நான்முகன், அவனை வணங்கினான். பின்னர் நான்முகன் கூறியதை தேவர்களிடம் கூறினான். தொடர்ந்து அவர்களிடம், “தேவர்களே! நான் கூறுவதைக் கேட்பீர்களாக. பலரும் தங்களுடைய புத்தியில் தகாத எண்ணங்கள் கொண்டுள்ளதாலேயே பகவான் மறைந்தான்”, என்று கூறினான். இவை அனைத்தையும் கேட்ட தேவர்கள் ஸ்வர்க்கத்திற்குச் சென்றனர்.

சிவ உவாச:-

24. ததோஹம் யதி ரூபேண தீர்த்தாந் நாரத ஸஞ்ஜகாத்

உத்க்ருத்யம் ஸ்தாபயிஷ்யாமி ஹரிம் லோக ஹித இச்சயா

பொருள் - (சிவன் தொடர்ந்து ஸ்கந்தனிடம் கூறுவது) - பின்னர் நான் (சிவன்) ஒரு ஸந்யாஸி ரூபம் (ஸ்ரீஆதிசங்கர பகவத்பாதர்) எடுத்து, நாரத தீர்த்தத்திலிருந்து ஸ்ரீஹரியை வெளியே உயர்த்தி, இந்த உலகின் நன்மையை விரும்பி, ப்ரதிஷ்டை செய்வேன்.

25. யஸ்ய தர்சந மாத்ரேண பாதகாநி மஹாந்த்யபி

விலீயந்தி கூஷணாதேவ ஸிம்ஹம் த்ருஷ்ட்வா ம்ருகா இவ

26. தர்ம அதர்மாந் விஜித்யா அத பதரீசம் விபம் ஹரிம்

த்ருஷ்ட்வா முக்திம் உபாயாந்தி விநா ஆயாஸம் ஷ்டாநந

பொருள் – அந்த ஸ்ரீஹரியைத் தரிசித்த நொடியிலேயே, சிங்கத்தைக் கண்ட விலங்குகள் அஞ்சி ஓடுவது போன்று, அனைத்து மஹாபாதகங்களும் ஓடிப்போகும் (அவற்றின் பலன்கள்). ஆறுமுகனே! தர்மத்தையும் அதர்மத்தையும் வென்று, பதரியின் ஈச்வரனும், எங்கும் நிறைந்தவனும் ஆகிய ஸ்ரீஹரியை தரிசிப்பவர்கள், மிகவும் எளிதாக முக்தி அடைவார்கள்.

27. த்யக்த ப்ராயாணி தீர்த்தாநி ஹரிணா கலிகாலத:

பதரீம்ஸம் அநுப்ராப்ய ஸாஷாத் ஏவ அவதிஷ்டதே

28. கலிகாலம் அநுப்ராப்ய முக்திர் ஏஷாம் அபீப்ஸிதா

த்ரஷ்டவ்யா பதரீதைஸ்து ஹித்வா தீர்த்தாந் அசேஷத:

பொருள் – கலிகாலம் தொடங்கியதன் காரணமாக, ஸ்ரீஹரி அனைத்து தீர்த்தங்களையும் துறக்கிறான். பதரிக்கு வந்த பின்னர் அவன் அங்கேயே வசிக்கத் தொடங்குகிறான். ஆக கலிகாலத்தில் முக்தியை விரும்புவவர்கள், மற்ற அனைத்து தீர்த்தங்களையும் விடுத்து பதரிக்குச் சென்றால் மட்டுமே முக்தி கிட்டும்.

29. விநா ஜ்ஞானேந யோகேந தீர்த்தாடந பரிசர்மை:

ஏகேந ஜந்மநா ஜந்து: கைவல்யம் பதமஸ்நுதே

30. ஜந்மாந்தர ஸஹஸ்ரைஸ்து யேநசா ஆராதிதோ ஹரி:

ஸ கச்சேத் பதரீம் த்ரஷ்டும் யத்ர ஜந்துர் ந சோசதி

31. பதரீ பதரீ இதி உக்த்வா ப்ரஸங்காந் மநுஜோத்தம:

ஸம்ஸார திமிராபாதே தீபம் உஜ்ஜ்வாலயத்யஸௌ

பொருள் – ஒருவனுக்குத் தகுந்த ஞானம் இல்லையென்றாலும், யோகம் போன்றவற்றைக் கைக்கொள்ளவில்லையென்றாலும், பல தீர்த்தங்களுக்கு மிகவும் சிரமங்களுடன் செல்லும் அவன், (பதரிக்கு வந்தால்) மோஷும் கிட்டுவது திண்ணமாகும். ஸ்ரீஹரியை பல ஆயிரம் பிறவிகளில் வணங்கும் ஒருவன், பதரிக்குச் சென்று தனது துக்கங்களைப் போக்கிக் கொள்வது உறுதியாகும். “பதரீ, பதரீ” என்று சாதாரணமாக உச்சரித்தாலே, அந்த உத்தமமான மனிதன் இந்த உலகைப் பற்றியுள்ள அறியாமை என்னும் இருளைப் போக்கவல்ல ஞானதீபம் போன்றவனாகிறான்.

32. யதா தீபாவலோகேந தமோபாதா ந ஜாயதே

ததைவ பதரீம் த்ருஷ்ட்வா பும்ஸோ ம்ருத்யு பயம் குத:

33. தர்சநாத்யஸ்ய பாபாநி ருதந்த்ய வ்யாஹதாநி ச

முக்தி மார்க்கம் உபாலக்ஷ்ய தம் வந்தே பதரீபதிம்

பொருள் – ஒளியைப் பார்க்கும் ஒருவன் எவ்விதம் இருளால் பாதிக்கப்படுவதில்லையோ அதே போன்று, பதரிக்குச் சல்லும் ஒருவன் மரணபயம் நீங்கப்பெறுகிறான். தீராத கடன்களாக உள்ள பாபங்கள் யாரைக் கண்டால் விலகுமோ, மோக்ஷத்திற்கான மார்க்கமாக யார் உள்ளானோ அந்த பதரிநாதனை நான் வணங்குகிறேன்.

34. ஸசைலகாநநா பூமிர்தசதா தக்ஷிணீக்ருதா

ஹரே: ப்ரதக்ஷிணம் தத்வத் பதர்யாம் தத்பதே பதே

35. அச்வமேதே து யத் புண்யம் வாஜபேயசதேந ச

ஹரே: ப்ரதக்ஷிணா தத்வத் பதர்யாம் தத்பதே பதே

36. சதுர்மாலே து யத் புண்யம் ப்ரஹ்மாண்ட தாந தஸ்ததா

ஹரே: ப்ரதக்ஷிணம் தத்வத் பதர்யாம் தத்பதே பதே

37. அதிக்ருச்ச்ரைர் மஹாக்ருச்ச்ரைச் சாந்தஸை: ஸுக்ருதம் பவேத்

ஹரே: ப்ரதக்ஷிணம் தத்வத் பதர்யாம் தத்பதே பதே

பொருள் – யார் ஒருவன் பதரிநாதனை வலம் வருகிறானோ, அவன் இந்த உலகத்தை, இதில் உள்ள மலைகளையும் சேர்த்து பத்துமுறை வலம் வந்த பலனை அடைகிறான். யார் ஒருவன் பதரிநாதனை வலம் வருகிறானோ, அவன் அச்வமேத யாகம் செய்த பலனையோ அல்லது நூறு வாஜபேய யாகம் செய்த பலனையோ அடைகிறான். யார் ஒருவன் பதரிநாதனை வலம் வருகிறானோ, அவன் சாதூர்மாஸ்ய விரதத்தின் பலனையோ அல்லது இந்த ப்ரஹ்மாண்டத்தைத் தானம் செய்த பலனையோ அடைகிறான். யார் ஒருவன் பதரிநாதனை வலம் வருகிறானோ, அவன் வேதங்களில் கூறப்பட்டதான அதிக்ருச்சரம், மஹாக்ருச்சரம் ஆகியவற்றை இயற்றிய பலனை அடைகிறான்.

38. பதர்யாம் விஷ்ணு நைவேத்யம் ஸிக்தமாத்ரம் ஷடாநந

அசநாச்சோதயேத் பாபதுஷாக்நிர் இவ காஞ்சனம்

39. யத் அந்நம் பகவாநத்தி ருஷிபிர் நாரதாதிபி:
தத் ஸத்த்வ சுத்தயே ஸர்வைர் போக்தவ்யம் அவிசாரிதம்
40. அமரா அபி யந்நாநம் வ்யாஜேந இச்சந்தி ஸர்வத:
போக்தம் பதரிகாம் விஷ்ணோநைவேத்யம் யாந்தி தத்பரா:
41. போஜநாநந்தரம் விஷ்ணோ: ப்ரகச்சந்தி ஸ்வம் ஆலயம்
ப்ரஹ்லாத ப்ரமுகா பக்தா: ப்ரவிசந்தி ஹரே: பதம்
42. பால்ய யௌவந வார்த்தக்யே யத் பாபம் க்ருதம்
நைவேத்ய பக்ஷணாத் விஷ்ணோர் பதர்யாம் தத் விலீயதே
43. ப்ராணாந்தம் யஸ்ய பாபஸ்ய ப்ராயச்சித்தம் ப்ரகீர்த்திதம்
விஷ்ணோர் நிவேதிதம் பக்த்வா பதர்யாம் தந்நிவர்த்ததே
44. தீர்த்தாந்தரேஷு யத்நேந முக்திம் கச்சதி மாநவ:
நைவேத்ய பக்ஷணாத் விஷ்ணோ: ஸாலோக்யம் லபதே நர:
45. ஹ்ருதி ரூபம் முகே நாம நைவேத்யமுதரே ஹரே:
பாதோதகம் ஸ நிர்மால்யம் மஸ்தகே யஸ்ய ஸ: அச்யுதே
46. ப்ரஹ்ம ஹ்ருத்யா ஸுராபாநம் ஸ்தேயம் குர்வங்கநாகம:
நைவேத்ய பக்ஷணாத் விஷ்ணோர் பதர்யாம் யாந்தி ஸங்க்ஷயம்
47. பதரீ ஸத்ருசம் சேஷத்ரம் நைவேத்ய ஸத்ருசம் வஸு
நாரதீய ஸமம் சேஷத்ரம் ந பூதம் ந பவிஷ்யதி
48. பதரீ யத்நதோ கம்யா போக்தவ்யம் தந்நிவேதிதம்
த்ரஷ்டவ்யோ பகவாந் வஹ்நி தீர்த்தே ஸ்நாநம் ஸுதுர்லபம்

பொருள் – ஆறுமுகனே! உமியின் மூலம் உண்டாக்கப்படும் அக்னியானது எவ்விதம் தங்கத்தைத் தூய்மைப்படுத்துகிறதோ அதே போன்று, பதரியின் சிறிதளவு நைவேத்யம் கூட அனைத்துவிதமான பாபங்களையும் அகற்றித் தூய்மையாக்குகிறது. எந்த ஒரு உணவை பதரிநாதன் நாரதர் மற்றும் ரிஷிகளுடன் சேர்ந்து உட்கொள்கிறனோ, அந்தப் ப்ரஸாதத்தை எந்தவிதமான தயக்கமும் இன்றி, தங்களுடைய தூய்மைக்காக அனைவரும் உண்ணவேண்டும். பதரிநாதனின் நைவேத்யத்தை எந்தவிதத்திலாவது பெறுவதற்கு தேவர்கள் விரும்புகிறார்கள். அவர்கள் பதரிக்குச் சென்று அந்த நைவேத்யத்தைப் பெற ஆசையுடன் உள்ளனர். அந்த ப்ரஸாதத்தை உட்கொண்ட பின்னர் அவர்கள் மஹாவிஷ்ணுவின் பரமபதத்தை அடைகிறார்கள். ப்ரஹ்லாதன் உட்பட அனைத்து

பக்தர்களும் அந்த ஸ்ரீஹரியின் இடத்தை அடைகிறார்கள். பால்யத்திலே, வாலிபத்திலோ அல்லது வயோதிகத்திலோ செய்யப்பட்ட பாபங்கள் அனைத்து பதரியில் மஹாவிஷ்ணுவின் நைவேத்யம் மூலம் நீங்கிவிடும். மரணம் என்பதே ப்ராயச்சித்தம் என்னும்படியாக உள்ள பாபங்களும், மஹாவிஷ்ணுவின் ப்ரஸாதத்தை பதரியில் உட்கொண்டால், நீங்கிவிடுகிறது. மற்ற தீர்த்தங்களில் மிகுந்த சிரமங்களுக்குப் பின்னரே முக்தி கிட்டுகிறது. ஆனால் பதரியில் மஹாவிஷ்ணுவின் நைவேத்யத்தின் மூலமே ஒருவன் ஸ்ரீஹரியைப் போன்ற நிலை அடைகிறான். அப்படிப்பட்ட அந்த மனிதன் (நைவேத்யத்தை ஏற்ற மனிதன்) தனது இதயத்தில் ஸ்ரீஹரியின் ரூபத்தைத் தரித்தவனாகவும், வாயில் எப்போதும் அவன் திருநாமத்தைக் கூறுபவனாகவும், ஸ்ரீஹரியில் திருவடிகளைக் கழுவிய தீர்த்தத்தைத் தனது தலையில் கொண்டவனாகவும், தனது வயிற்றில் அச்சுதனின் ப்ரஸாதத்தை ஏற்றவனாகவும் விளங்குகிறான். அந்தணனைக் கொன்றதால் உண்டாகும் ப்ரஹ்மஹத்தி தோஷம், மது அருந்திய பாபம், திருடியதால் வரும் குற்றம், குரு பத்னியைத் தகாத முறையில் காண்பதால் விளையும் பாபம் ஆகிய அனைத்து பாபங்களும் பதரிநாதனுடைய நைவேத்யத்தால் நீங்குகிறது. பதரியைப் போன்ற புனிதமான சேஷத்ரமும், பதரிநாதனுடைய நைவேத்யம் போன்ற செல்வமும், நாரத தீர்த்தம் போன்ற தீர்த்தமும் இதுவரை வேறு எங்கும் இருந்ததில்லை, இனியும் உண்டாகப் போவதில்லை. மிகுந்த சிரமத்துடனாவது பதரிக்குச் செல்லவேண்டும், அங்கு கிடைக்கும் நைவேத்யத்தை உட்கொள்ளவேண்டும், அங்குள்ள வஹ்நி தீர்த்தத்தைத் தரிசிக்கவேண்டும், அரியதான நீராட்டத்தைச் செய்யவேண்டும்.

49. ப்ருதிவ்யாம் யாநி தீர்த்தாநி வ்ரதாநி நியமாஸ்ததா

பாதோதகம் விசாலாயாம் பாவநம் புரதோ பவேத்

பொருள் – பதரிவிஷாலில் ஸர்வேச்வரனுடைய திருவடிகளைக் கழுவிய புண்ணிய தீர்த்தமானது உலகில் உள்ள அனைத்தையும்விட மிகவும் உயர்ந்தது. அது அனைத்தையும் தூய்மையாக்கவல்லதாகும்.

50. கிம் தஸ்ய தாநைஸ் தபஸா தீர்த்தாடந பரிச்ரமை:

பதர்யாம் விஷ்ணுபாதோத பிந்துமாத்ரம் லபேத்யதி

பொருள் – பதரிக்கு சிரமத்துடன் யாத்திரை சென்று அங்குள்ள மஹாவிஷ்ணுவின் திருவடிகளுடன் ஸம்பந்தம் உள்ள தீர்த்தத்தின் ஒரு துளியை ஒருவன் அடைந்தால் போதுமானது, அவனுக்கு தானங்களும் தவங்களும் அதனைக் காட்டிலும் பெரிதாக என்ன அளிக்க இயலும்?

51. ப்ராயச்சித்தாநி ஜல்பந்தி தாவத் ஏவ ஷடாநந

யாவநந லப்யதே விஷ்ணோர் பதர்யாம் சரணோதகம்

பொருள் – ஆறுமுகனே! ப்ராயச்சித்தங்கள் அனைத்தும் தங்களைக் குறித்து கர்வத்துடன் இருப்பது எதுவரை என்றால், பதரியில் உள்ள மஹாவிஷ்ணுவின் திருவடிகளைப் பற்றும் வரை மட்டுமே ஆகும்.

52. அநாயாஸேந யேஷாம் வா இச்சா முக்திபதே ந்ருணாம்

கர்த்தவ்யம் தை: ப்ரயத்நேந விஷ்ணோர் நைவேத்ய பசுஷணம்

பொருள் – ஒருவர் மிகவும் எளிதாக முக்தி அடையவேண்டும் என்றால், பதரியில் உள்ள மஹாவிஷ்ணுவின் நைவேத்யத்தை மிகவும் சிரமத்துடனாவது பெற்று உட்கொண்டால் போதுமானது.

53. யே நரா: ப்ரதி க்ருஹ்ணந்தி பாபா: ஸம்ஸாரபாகிந:

யாத்ரா க்ருதம் பலம் தேஷாம் ந கதாசித் ப்ரஜாயதே

பொருள் – பதரிக்குச் சென்று வந்த பின்னரும் ஒருவன் செல்வத்தினை விரும்பியபடி இருந்தால், அவன் ஸம்ஸாரத்தை விட்டு மீளவே இயலாது. அவன் பதரிக்குச் சென்று வந்த பலனைப் பெற இயலாது.

54. நைவேத்ய நிந்தனாத் விஷ்ணோர் நிந்த்யந்தே தே தமோகதா:

நைவேத்ய பசுஷணாத் ஸத்வசுத்திரேவ ந ஸம்சய:

பொருள் – பதரியில் உள்ள விஷ்ணுவின் நைவேத்யத்தை ஒருவன் பழித்தால் அவனுக்குத் தமோகுணம் (அறியாமை) மேலோங்குவது உறுதியே ஆகும். ஆனால் அந்த நைவேத்யத்தை உட்கொள்பவனுக்கு ஸத்வம் தழைப்பதில் எந்தவிதமான ஐயமும் இல்லை.

55. நைவேத்யம் ஸ்வயம் ஆநீய ப்ராஹ்மணாந் போஜயந்தி யே

துலா புருஷ தானேந கிம் பலம் தே க்ருதார்த்திந:

பொருள் – ஒருவன் தானே பதரிநாதனுடைய நைவேத்யத்தைக் கொண்டு வந்து அந்தணர்களுக்கு உணவாக அளிக்கக்கூடும். அவன் தனது எடைக்கு எடை தங்கத்தைத் தானம் செய்தாலும், (நைவேத்ய தானத்தை காட்டிலும் உயர்ந்த) என்ன பலன் கிட்டும்?

56. குருசேஷத்ரம் ஸப்ராஸாத்ய ராஹுக்ரஸ்தே விதாகரே

மஹாதானேந யத் புண்யம் பதர்யாம் ப்ராஸமாத்ரத:

பொருள் – குருசேஷரத்தில் சூரிய க்ரஹணத்தின்போது செய்யப்படும் தானத்தைக் காட்டிலும் அதிகமான புண்ணியத்தை ஒருவன் பதரியில் கிடைக்கும் ப்ராஸாதம் மூலமே அடைகிறான்.

57. பதரீசேஷத்ரம் ஆஸாத்ய ப்ராஸமாத்ரம் ப்ரயத்நத:

உபாய: அயம் மஹாம்ஸ்தத்ர பதர்யாம் ஹரிதோஷணே

யதிப்யோ போஜநாத் விஷ்ணோர் அபராத்யபி வல்லப:

பொருள் – பதரிசேஷரத்திற்கும் சென்ற ஒருவன், அங்கு சிறிதளவாவது நைவேத்யத்தைப் பெற முயலவேண்டும். இதுவே பதரியின் வசிக்கின்ற ஸ்ரீஹரியை மகிழவைக்கும் உபாயம் ஆகும். அங்கு ஸாதுக்களுக்கு உணவு அளிப்பதன் மூலம் எத்தகைய அபராதங்கள் செய்தவன் என்றாலும், அவன் மஹாவிஷ்ணுவால் நேசிக்கப்படுபவனாக மாறுகிறான்.

58. ந விஷ்ணோ: ஸத்ருசோ தேவோ ந விஷாலா ஸமா புரீ

ந பிசுஷு ஸத்ருசம் பாத்ரம் ருஷிதீர்த்த ஸமம் ந ஹி

பொருள் – மஹாவிஷ்ணுவைப் போன்ற தெய்வம் வேறு இல்லை, பதரிவிஷாலுக்குச் சமமான சேஷத்ரம் வேறு இல்லை, பிசைஷ அளிக்கும்போது ரிஷிகளைப் போன்று பெறுபவர்களில் உயர்ந்தவர்கள் இல்லை, நாரததீர்த்தத்திற்குச் சமமான தீர்த்தம் இல்லை.

59. சாதூர்மாஸ்யம் ப்ரகுர்வந்தி யே நரா: புண்யசாலிந:

தேஷாம் புண்யபலம் வக்தும் ப்ரஹ்மணா அபி ந சக்யதே

பொருள் – பதரியில் சாதூர்மாஸ்ய வ்ரதத்தைக் கைக்கொள்ளும் ஒருவருடைய புண்ணியத்தின் பலனை முழுமையாக எடுத்துரைக்க நான்முகனுக்கும் சக்தி இல்லை.

60. பிசுஷுகாணாம் பலாவப்திர் விசேஷாத் இஹ கீர்த்யதே

வேதாந்த ச்ரவண வர்ணாத் புண்யம் தசதாயத் ப்ரகீர்த்திதம்

61. பதரீ த்ருஷ்டி மாத்ரேண பிசுஷுகாணாம் ததிஷ்யதே

சாதூர்மாஸ்யே விசேஷேண கைவல்ய பல பாகிந:

பொருள் – பிசைஷ எடுத்து உண்பவர்களுடைய பலனில் உள்ள விசேஷங்கள் இங்கு போற்றப்படுகின்றன. அவர்கள் பதரியைக் கண்ட அந்த நேரத்திலேயே வேதாந்தத்தைக் கேட்பதன் மூலம் பெறப்படும் பலனைக் காட்டிலும் பத்து மடங்கு பலன் பெறுகிறார்கள். சாதூர்மாஸ்யத்தின்போது அவர்கள் முக்தி பலனை அடைகிறார்கள்.

62. ந்யாஸிநோ பதரீ ஸ்தானே விநாயாஸேந புத்ரக

யே மூர்க்க ஜாடயமாபந்நா தம்ப காஷாய வாஸஸ:

பதரீ தர்சநாத் ஏஷாம் முக்தி: கரதலே ஸ்திதா

பொருள் – புத்திரனே! அனைத்தையும் துறந்தவர்கள் பதரியில் மிகவும் எளிதாக முக்தி பெறுகிறார்கள். மூர்க்கர்கள், தற்பெருமை உள்ளவர்கள், மற்றவர்களுக்காக காவி

உடுத்துபவர்கள் ஆகியவர்களுக்கும் கூட பதரியின் தரிசனம், முக்தியை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியாக அளிக்கவல்லதாகும்.

63. ஜ்ஞாநிநோ அஜ்ஞாநிநோ வாபி ந்யாஸிநோ நியத வ்ரதா:

த்ரஷ்டவ்யா பதரீ தைஸ்து பலாநி ஸமபீப்ஸுபி:

பொருள் - ஞானம் உள்ளவர்கள், ஞானம் அற்றவர்கள், அனைத்தும் துறந்தவர்கள், அனைத்து விரதங்களையும் கைக்கொள்பவர்கள் என்று யாராக இருந்தாலும், உயர்ந்த பலனைப் பெற விரும்பினால், பதரிக்குச் செல்லவேண்டும்.

64. ச்ருத்வா அத்யாயம் இமம் புண்யம் ப்ரஸங்கேந அபிமாநவ:

ஸர்வபாப விநிர்முக்தோ விஷ்ணுலோகே மஹீயதே

பொருள் - புண்ணியம் நிறைந்த இந்த அத்யாயத்தை யார் ஒருவன் விருப்பத்துடன் கேட்கிறானோ அவன் தனது பாபங்கள் அனைத்தும் நீங்கப்பெற்று, விஷ்ணுலோகத்தினை அடைகிறான்.

ஐந்தாம் அத்யாயம் ஸம்பூர்ணம்

ஆறாம் அத்யாயம்

ஸரஸ்வதீ சரிதம், வஸுதாரா மாஹாதீயம்

ஸ்கந்த உவாச:-

1. கராத் விகலிதம் யத்ர கபாலம் தே மஹேஸ்வர

தஸ்ய தீர்த்தஸ்ய மாஹாதீயம் க்ருபயா வதமே பித:

பொருள் - ஸ்கந்தன் சிவனிடம், "தந்தையே! உங்களுடைய கைகளிலிருந்த கபாலம் கீழே விழுந்த அந்த தீர்த்தத்தின் மாஹாதீயத்தை அருள்கூர்ந்து எனக்கு உரைக்கவேண்டும்", என்றான்.

சிவ உவாச:-

2. அதிகுஹ்யம் இதம் தீர்த்தம் ஸுராஸுர நமஸ்க்ருதம்

ப்ரஹ்மஹா அபி நரோ யத்ர ஸ்நாந மாத்ரேண சுத்தயதி

பொருள் – (சிவன் கூறத் தொடங்குதல்) இந்தத் தீர்த்தம் மிகவும் இரகசியமானதாகும். இது தேவர்களாலும், அஸுரர்களாலும் வணங்கப்படுவதாகும். அந்தணன் ஒருவனைக் கொல்வதால் உண்டாகக்கூடிய ப்ரஹ்மஹத்தி தோஷம் என்னும் பாபத்தால் பீடிக்கப்பட்டவன், இந்த தீர்த்தத்தில் நீராடுவதால் தூய்மை அடைகிறான்.

3. பஞ்சதீர்த்தாநி திஷ்டந்தி கபாலே பாபமோசநே

தத்ர ஸ்நாநம் தபோ தாநம் ஸர்வம் அக்ஷயமிஷ்யதே

பொருள் – ப்ரஹ்மகபாலம் என்று கூறப்படும் இந்த இடத்தில் உள்ள ஐந்து தீர்த்தங்களும் அனைத்துவிதமான பாபங்களையும் விலக்கவல்லதாகும். இங்கு நீராடுதல், தவம் இயற்றுதல், தானம் செய்தல் போன்றவை அனைத்தும் அழியாத பலன்களை அளிப்பதாகும்.

4. பிண்டம் விதாய விதிவந் நரக உத்தாரயேத் பித்ருந்

பித்ரு தீர்த்தம் இதம் ப்ரோக்தம் கயாத: அஷ்ட குணாதிகம்

5. தில தர்பணதோ யாந்தி பிதர: ஸ்வர்கமுத்தமம்

பொருள் – பித்ரு தீர்த்தம் என்று அழைக்கப்படும் இந்த இடத்தில் ஒருவன் பிண்டங்கள் வைப்பதன் மூலம், அவன் தனது பித்ருக்களை நரகத்திலிருந்து மேலே உயர்த்துகிறான். இந்த இடம் கயாவைக் காட்டிலும் எட்டு மடங்கு புண்ணியம் நிறைந்ததாகும். எள்ளும் நீரும் கொண்டு இங்கு தர்ப்பணம் செய்வதால், பித்ருக்கள் ஸ்வர்க்கம் செல்கிறார்கள்.

6. அஹோராத்தரம் ஸ்திரோ பூத்வா ஜப நிஷ்ட: ஸமாஹித:

தஸ்ய இஷ்டஸித்திர் மஹதீ தத்சக்ஷணாத் ஏவ ஜாயதே

பொருள் - இந்த இடத்தில் ஒருவன் பகலிலும் இரவிலும் தூய்மையான மனதுடன் விடாமல் ஜபம் செய்தால், அவன் விரும்புவது அனைத்தும் அந்த நொடியிலேயே அதிக அளவில் கிடைக்கும்.

7. பாரலௌகிக கர்மாணி ஸர்வாண்ய வ்யஹதாநிச
கபாலமோசநே தீர்த்தே நாதிகம் பித்ரு கர்மாணி

பொருள் - கபாலமோசநம் என்னும் தீர்த்தத்தில், மற்ற லோகங்களில் உள்ளவர்களுக்காகச் செய்யப்படும் அனைத்து கர்மங்களும் எந்தவிதமான தடையும் இன்றி நிறைவேறும். இதனைக் காட்டிலும் பித்ருக்களுக்குச் செய்யவேண்டியது வேறு ஏதும் இல்லை.

ஸ்கந்த உவாச:-

8. குத்ர வா ப்ரஹ்மதீர்த்தம்வை பலம் வா கீத்ருசம் பவேத்
கே வா தத்ர வஸந்தீஹ க்ருபயா வத மே பித:

பொருள் - ஸ்கந்தன் சிவனிடம், “தந்தையே! ப்ரஹ்மதீர்த்தம் என்பது எங்கு உள்ளது? அதன் பலன் என்ன? அங்கு யார் வசிக்கிறார்கள்? தயை கூர்ந்து இவற்றைக் குறித்து எனக்குக் கூறவேண்டும்”, என்று கேட்டான்.

சிவ உவாச:-

9. ஏகதா விஷ்ணு நாபி அம்போரு ஹஸ்தஸ்ய ப்ரஜாபதே:
வேதாந் முகாம்புஜாத் த்ருத்வா ஜக்ம துர்மது(தி) கைடபை
10. ததோ ஹி உத்தாய சயாநாத் ஸிஸ்ருக்ஷுரப்ஜ ஸம்பவ:
ஸ்ரஷ்டும் விநா அகமம் லோகேந சாசாகஹத ஸ்ம்ருதி:
11. ததா பதரிகாமேத்ய ஹரிணா ப்ரதிபாலிதாம்
துஷ்டாவ ப்ரணதோ பூத்வா பகவந்த ஸநாதநம்

பொருள் - ஒருமுறை மது, கைடபன் என்ற இரு அஸுரர்கள் மஹாவிஷ்ணுவின் திருநாபியில் உள்ள தாமரையில் அமர்ந்திருந்த நான்முகனின் தாமரை போன்ற முகத்திலிருந்து வெளிப்பட்ட வேதங்களை அபகரித்துச் சென்றனர். அந்தத் தாமரையில்

உதித்தவனாகிய நான்முகன் தனது ஆசனத்திலிருந்து எழுந்து, ஸ்ருஷ்டி செய்ய முனைந்தான். ஆனால் வேதங்கள் இன்றி அவனுடைய ஞாபகசக்தி மறைந்துவிட்ட காரணத்தால், அவனால் ஸ்ருஷ்டிக்க இயலவில்லை. அப்போது ஸ்ரீஹரியின் ஆணைக்கு ஏற்ப அவன் பதரியை வந்தடைந்தான். தனது தலையைத் தாழ்த்தி அந்தப் பதரிநாதனை வணங்கினான்.

12. தத: குண்டாத் ஸமுத்பூதோ ஹயசீர்ஷோ நிஜாயுத:

பீதாம்பரதர: சுக்லச் சதுர்பாஹு: ஸுதுப்ததுக்

13. அத்யத்புத: ப்ரகட கடோர லோசலநச் சலச்சடாவிச் சுரிதமேகடம்பர:

ஸ்வதேஜஸா ஹதநிகில ப்ரபாகுல: க்ருபாந்விதோ த்ருஹிண புர: ஸரோபவத்

14. நிரீக்ஷய தம் விதிரபி விஸ்ப்ரயாகுல: ப்ரணம்ய ச ஸ்துதிம் அகரோத் ப்ரஸந்நதுக்

பொருள் - அந்தத் தீர்த்தகுண்டத்திலிருந்து குதிரையின் முகம் கொண்ட ஹயக்ரீவன் தன்னுடைய ஆயுதங்களுடன் வெளிப்பட்டான். அவன் மஞ்சள் பட்டாடை அணிந்து, வெண்மையான நிறத்தில் காணப்பட்டான். நான்கு திருக்கரங்களுடன் கூடிய அவன், தீர்க்கமான திருக்கண்கள் கொண்டிருந்தான். மிகவும் அழகான திருக்கண்களுடன், இந்தத் தோற்றத்தில் மிகவும் எடுப்பாகக் காணப்பட்டான். ஒரு மேகமானது மினுமினுப்புடன் கூடியதாகக் காட்சி அளித்தான். தனது இத்தகைய தேஜஸ்ஸினால், இந்த உலகில் காணப்பட்ட அனைத்து ஒளிகளையும் மங்கும்படிச் செய்தான். மிகுந்த கருணை நிறைந்த அவன், நான்முகன் முன்பாகத் தோன்றினான். அவனைக் கண்ட நான்முகன் வியந்து நின்றான். தனது கண்களில் அந்த மகிழ்ச்சி வெளிப்படுப்படியாக நான்முகன் ஹயக்ரீவனைத் துதித்தான்.

ப்ரஹ்ம உவாச:-

15. நம: கமலநாபாய நமஸ்தே கமலாசர்ய

நமஸ்தே கமலாதாஸ விஷால வநமாலிநே

16. நமோ விஜ்ஞாநமாத்ராய குஹாவாஸ நிவாஸிநே

ஹ்ருஷீகேசாய சாந்தாய துப்யம் பகவதே நம:

17. ஸ்வ பக்த ரக்ஷண க்ருதே த்ருத தேஹாய சார்ங்கிணே

அநந்த க்லேச நாசாய கதிநே ப்ரஹ்மணே நம:

18. ஸம்ஸார விவிதாஸார நிவ்ருத்தி க்ருத கர்மணே

ரக்ஷித்ரே ஸர்வஜந்தாநாம் விஷ்ணவே ஜிஷ்ணவே

19. நமோ விச்வம்பரா சேஷ நிவ்ருத்த குண வ்ருத்தயே

ஸுராஸுர வரஸ்தம்ப நிவ்ருத்தி ஸ்திதி கீர்த்தயே

பொருள் - மஹாலக்ஷ்மியால் அண்டப்படுபவனும், நாபியில் தாமரையைக் கொண்டவனும் ஆகிய உனக்கு நமஸ்காரம். மஹாலக்ஷ்மியின் இருப்பிடமாக உள்ள உனக்கு நமஸ்காரம். அழகான வனமாலை அணிந்த உனக்கு நமஸ்காரம். தூய்மையான ஞானத்தையே ஸ்வரூபமாகக் கொண்டவனும் அனைத்து உயிர்களுடைய இதயங்களில் வசிப்பவனும் ஆகிய உனக்கு நமஸ்காரம். மிகவும் சாந்தமானவனும் ஹ்ருஷீகேசனும் ஆகிய உனக்கு நமஸ்காரம். உன்னுடைய பக்தர்களைக் காக்க பலவிதமான திருமேனிகளை எடுத்தவனும், சார்ங்கம் என்னும் வில்லைக் கொண்டவனும் ஆகிய உனக்கு நமஸ்காரம். அனைத்துவிதமான துன்பங்களையும் போக்கவல்ல ப்ரஹ்மமாகிய உனக்கு நமஸ்காரம். அனைத்துவிதமான உயிர்களையும் காப்பவனும், யாராலும் வெள்ள இயலாதவனும் ஆகிய விஷ்ணுவே, உனக்கு நமஸ்காரம். அனைத்து உயிர்களையும் ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விலக்குகின்ற கர்மம் கொண்ட உனக்கு நமஸ்காரம். இந்த உலகத்தைத் தாங்குபவனே! அனைத்து குணங்களின் செயல்பாடுகளும் (ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ்) விலகியுள்ள உனக்கு நமஸ்காரம். தேவர்களையும் அஸுரர்களையும் தாங்குபவனே, ஸ்ருஷ்டி - ஸ்திதி - ஸம்ஹாரம் ஆகியவற்றின் காரணமாக உள்ளவனே! உனக்கு நமஸ்காரம்.

20. இதீரீத: ஸுரபதிநா மஹேச்வரோ ஹ்ருதி ஸ்திதி: அகிலவித சேஷ கர்மபி:

தத: அந்தரம் ஸபதி கதோ நிபத்ய தெள ஸுரத்ருஹௌ கில நிஜகாந லீலயா

பொருள் - இப்படியாக தேவர்களுடைய தலைவனாகிய நான்முகனால் போற்றப்பட்டவனும், அனைவருடைய இதயங்களில் எப்போதும் உள்ளவனும், அனைவருடைய அனைத்துவிதமான செயல்களைக் குறித்தும் நன்கு அறிந்தவனும் ஆகிய ஸர்வேச்வரன், அந்த அஸுரர்களின் நடுவில் புகுந்து, மிகவும் எளிதாக அவர்களை அழித்தான்.

21. ததோ நிகமம் ஆஸாத்ய ப்ரஹ்மணோ அந்திகமாயயௌ

தத்த்வா ஸ்வநிகமம் தஸ்மை ஸ்வஸ்தோ அபூத்ஸ ஸமீடித:

பொருள் - அதன் பின்னர் ஸர்வேச்வரன் வேதங்களை எடுத்துக் கொண்டு நான்முகனுடைய அருகில் வந்தான். அவனிடம் வேதங்களைக் கொடுத்தான். தொடர்ந்து மிகவும் ஆனந்தம் அடைந்த அவன், நான்முகனால் போற்றப்பட்டான்.

22. தத: ப்ரப்ருதி தத் தீர்த்தம் ப்ரஹ்மணா ப்ரகடிக்ருதம்

ப்ரஹ்மகுண்டம் இதிக்யாதம் த்ரிஷு லோகேஷு விச்ருதம்

பொருள் - இப்படியாக நான்முகனால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட அந்த தீர்த்தம், மூன்று உலகங்களாலும் “ப்ரஹ்மகுண்டம்” என்று கொண்டாடப்படுகிறது.

23. யஸ்ய தர்சந மாத்ரேண மஹாபாதகிநோ ஜநா:

விமுக்தி கில்பிஷா ஸத்யோ ப்ரஹ்மலோகம் வ்ரஜந்திதே

24. ஸ்நாநம் குர்வந்தி யே லோகா வ்ரதசர்யாம் தாபி வா

ப்ரஹ்மலோகம் அதிகர்மய விஷ்ணுலோகம் வ்ரஜந்திதே

பொருள் - அந்த ப்ரஹ்மகுண்டத்தைத் தரிசிப்பதன் மூலம் ஒருவனுடைய மஹாபாபங்கள் கூட மறைகின்றன. அவர்கள் ப்ரஹ்மலோகம் செல்வது உறுதியாகும். அந்த ப்ரஹ்மகுண்டத்தில் நீராடி, புனிதமான விரதங்களை இயற்றுபவர்கள், ப்ரஹ்மலோகத்தையும் கடந்து விஷ்ணுலோகம் செல்கிறார்கள்.

ஸ்கந்த உவாச:-

25. தத: கிம் அகரோத்தாதா லப்த்வா வேதாந் ஜநார்த்தநாத்

ஏதத் அந்யச்ச ஸர்வம் மே க்ருபயா வதஸாம் ப்ரதம்

பொருள் - ஸ்கந்தன் சிவனிடம், “ஜநார்த்தனனிடமிருந்து வேதங்களைப் பெற்றுக் கொண்ட நான்முகன் என்ன செய்தான்? அதனைக் குறித்து முழுமையாக எனக்குக் கூறவேண்டும்”, என்றான்.

மஹாதேவ உவாச:-

26. சதுர்ணாமபி வேதாநாம் த்ருஷ்ட்வா பதரிகாசர்மம்

மதிர்ந ஜாயதே கந்தும் ப்ரஹ்மணா ஸஹ புத்ரக

27. ததஸ்து விகலம் த்ருஷ்ட்வா ப்ரஹ்மாணம் ஜநவாஸிந:

ஸித்தாஸ்து விதிவத் ஸ்துத்வா ப்ரணிபத்யேதம் அப்ருவந்

பொருள் - மஹாதேவன் ஸ்கந்தனிடம் கூறுதல் - புத்திரனே! பதரிகாசர்மத்தைக் கண்டவுடன் (மயங்கிய) நான்கு வேதங்களும் அங்கிருந்து புறப்பட்டு நான்முகனுடன் செல்ல மனமின்றி இருந்தன. இதனைக் கண்ட நான்முகன் வருத்தம் கொண்டான். இவ்விதம் உள்ள நான்முகனைக் கண்ட ஜனலோகத்தில் வசிப்பவர்களான ஸித்தர்கள், வேதங்களைப் பணிந்து, புகழ்ந்து, அவற்றிடம் உரைக்கத் தொடங்கினர்.

ஸித்தா உவாச:-

28. ஆஜ்ஞா பகவத: கார்யா ஸர்வை: ஸ்தாவர ஜங்கமை:

பகவாந் ஸர்வஜந்தூநாம் கர்த்தா ஹர்த்தாபிதா குரு:

29. ஸ்திதிர் ப்ரஹ்மாந்திகேவச்ச ஹரிணைவா அநுகல்பிதா

நிவ்ருத்திர் வர்த்ததே ச ஏஷா ததாபி ஏதாந் நிராமயம்

30. ஏகாந்தே த்ரவ ரூபேண மூர்த்திர்வ: அத்ர அவதிஷ்டதாம்

த்விதீயா ப்ரஹ்மணா ஸார்தம் ப்ரஹ்மலோகம் வ்ரஜேத் புந:

பொருள் - ஸித்தர்கள் வேதங்களிடம், “பகவானின் ஆணைகளை அசையும் உயிர்கள், அசையாத உயிர்கள் என்று அனைத்துமே கேட்கவேண்டும். அவனே அனைத்து உயிர்களையும் படைக்கவும், ஸம்ஹரிக்கவும் செய்கிறான்; அவனே அவற்றின் தந்தை மற்றும் குருவாக உள்ளான். நீங்கள் நான்முகன் அருகில் எப்போதும் இருக்கவேண்டும் என்பது அவனுடைய ஆணையாகும். ஆனால் இதற்கு ஒரு மாற்று வழி உண்டு. நீங்கள் இரண்டுவிதமான ரூபங்களை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். திரவ வடிவில் உள்ள ஒரு ரூபத்துடன் இங்கு இருப்பீர்களாக; மற்றொரு வடிவத்தில் நான்முகனுடன் செல்வீர்களாக”, என்றார்கள்.

31. தத: ஸஹ்ருதயா வேதா த்வைதீக்ருதாத்ம் ரூபகா:
 ப்ரஹ்மணா ப்ரஹ்மலோகம் தே யயு: ஸார்தம் ப்ரஹர்ஷிதா:
 32. ததஸ் த்ரிலோகம் விதிவத்ஸ ஸர்ஜ சதுராநந:
 த்ரவரூபேஷு வேதேஷு ஸ்நாந தாந தப: க்ரியா:
 க்ருதா விச்சேதிதா ந ஸ்யுர்யாவதா பூத ஸம்ப்லவம்

பொருள் – அதனைத் தொடர்ந்து வேதங்கள் ஆலோசித்து இரண்டு ரூபங்களை எடுத்துக் கொண்டன. அவற்றில் ஒரு ரூபமானது நான்முகனுடன் மகிழ்வுடன் ப்ரஹ்மலோகம் சென்றன. அதன் பின்னர், நான்முகன் மூன்றுலோகங்களையும் ஸ்ருஷ்டித்தான். திரவ வடிவில் உள்ள வேதங்கள் உள்ள அந்த இடத்தில் செய்யப்படும் நீராடுதல், தானங்கள், தவம் போன்றவை உயிர்கள் உள்ளவரை தொடர்ந்தபடியே இருக்கும் (இது வேத தாரை எனப்படும் இடமாகும். இந்த இடம் ப்ரஹ்மகபாலத்திற்கு அருகில் உள்ளது).

33. பலம் உத்திச்ய குர்வந்தி உபவாஸ த்ரயம் நரா:
 சதுர்ணாம் அபிவேதாநாம் வ்யாக்யாதாரோ ந ஸம்சய:
 34. அநுக்ரமேண திஷ்டந்தி வேதாச்சத்வரா ஏவ ச
 ருக் யஜு: ஸாம அதர்வா ரூபா பகவத் பார்ச்வம் வர்த்திந:
 35. யே புண்யவந்த: அகலுஷா வேதவேதாங்கபாரகா:
 தே வேதகோஷம் விரலா: ச்ருண்வந்த்ய அபிகலௌயுகே

பொருள் – யார் ஒருவர் அங்கு பலனை மனதில் வைத்தவர்களாக மூன்று நாட்கள் உபவாஸம் இருக்கிறார்களோ, அவர்கள் நான்குவேதங்களுக்கும் வ்யாக்யானம் இயற்றவல்லவர்கள் ஆவார்கள் என்பதில் ஐயம் இல்லை. ருக், யஜுர், ஸாமம் மற்றும் அதர்வணம் ஆகிய நான்கு வேதங்களும் எப்போதும் பகவத் ஆணையை உணர்த்துவதாக, அவன் அருகிலேயே உள்ளன. இந்தக் கலியுகத்தில், புண்ணியம் நிறைந்தவர்களும் பாபம் அற்றவர்களும் ஆகிய சிலரே வேதங்களையும் வேதங்களுடைய அங்கங்களையும் அறிகிறார்கள்; அவர்களிலும் மிகவும் சிலரே வேதங்களை ஓதியபடி உள்ளனர்.

36. சதுர்வ்ரணாம் அபி வேதாநாம் உதகஸ்தி ஸரஸ்வதீ
 ஜப்தா அத ஸா ந்ருணாம் ஹந்தி ஜடதாம் ஜல ரூபிணீ

37. ஸரஸ்வத்யா ஜலே ஸ்தித்வா ஜபம் க்ருத்வா ஸமாஹித:

மநோஸ்தஸ்ய ந விச்சேத: கதாசித் அபி ஜாயதே

38. வேதவ்யாஸ: அபி பகவாந் யத் ப்ரஸாதாத் உதாரதீ:

புராண ஸம்ஹித அர்த்தஜ்ஞ: அபவத் தத்ர ந ஸம்சய:

பொருள் – நான்குவிதமாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ள வேதங்களைக் காட்டிலும் ஸரஸ்வதி நதி மிகவும் உயர்ந்தவள் ஆவாள் (இவள் பதரிக்கு அருகில் உள்ள மானா என்னும் க்ராமத்தில் மட்டுமே புலப்படும் நதியாகும். அதன் பின்னர், இவள் பூமியின் அடியில் மறைந்துவிடுகிறாள். ஆனால் அலகநந்தா மற்றும் பாகீரதி ஆகியவை சங்கமித்து கங்கை பிறக்கும் இடமான தேவப்ரயாகையில், இவள் பூமிக்கு அடியில் மூன்றாவது நதியாக மறைவாக இணைகிறாள் என்று அங்குள்ளவர்கள் கூறுகிறார்கள்). இவளுடைய பெயரை மீண்டும் மீண்டும் ஜபித்தால், நதி ரூபத்தில் இவள் அவர்களுடைய அனைத்து தடைகளையும் விலக்குகிறாள். ஸரஸ்வதி நதியில் நின்று, மனத்தாய்மையுடன் ஜபிக்கும் மந்த்ரங்கள் பலனற்றுப் போவதில்லை. அனைத்து வேதங்களையும் தொகுத்தளித்த வ்யாஸபகவான், புராணங்களுடைய ஆழ்பொருள் குறித்த ஞானத்தை ஸரஸ்வதி நதியின் மூலமே பெற்றார் என்பதில் எந்தவிதமான சந்தேகமும் இல்லை.

39. த்ரயாணம் அபி லோகாநாம் ஹிதாய ஜகதாம்பதி:

ஸ்தாபயாமாஸ விதிநா வாணீம் வாக் விபவ ப்ரதாம்

40. தர்சந ஸ்பர்சந ஸ்நாந பூஜா ஸ்துதி அபிவந்தநை:

ஸரஸ்வத்யா ந விச்சேத: குலேதஸ்ய கதாசந

41. மந்த்ர ஸ்திதிர் விசேஷேண ஸரஸ்வத்யாஸ் தடே ந்ருணாம்

ஜபதாம் அசிரேணைவ ஜாயதேநா அத்ர ஸம்சய:

42. பஹுநா கிம் இஹ உக்தேந வாணீ வாக் விபவ ப்ரதா

த்ரவ ரூபதரா ந்ருணாம் தர்சநாத் பூதிர் உஜ்ஜ்வலா

பொருள் – இந்த மூன்று உலகங்களுடைய நன்மையைக் கருத்தில் கொண்டே, உலகத்தின் ஈச்வரனாகிய ஸர்வேச்வரன், வாக்கை அளிக்கவல்ல வாணியைப் படைத்துள்ளான். யார் ஒருவர் ஸரஸ்வதி நதியைக் காண்கிறானோ, தொடுகிறானோ, அதில் நீராடுகிறானோ, பூஜிக்கிறானோ, துதிக்கிறானோ, வணங்குகிறானோ அவனுடைய குடும்பத்திலிருந்து

கல்வியானது (ஸரஸ்வதி) அகலாது. ஸரஸ்வதி நதியின் கரையில் அமர்ந்து ஒருவன் ஜபித்தால், அவனுடைய மந்த்ரங்கள் அனைத்தும் முழுமை அடையும் என்பதில் ஐயம் இல்லை. இவ்விதம் பலவும் ஏன் கூறவேண்டும்? நதி ரூபத்தில் உள்ள வாணி, வாக்கு என்னும் மேன்மையை அளிக்கிறாள். அந்த ஸரஸ்வதி நதியை ஒருமுறை தரிசித்தாலே மிகுந்த தூய்மையும் தேஜஸ்ஸையும் அடைவது உறுதியாகும்.

43. தத: அர்வாக் தக்ஷிணே பாகே த்ரவதாரேதி விச்ருதம்

தீர்த்தம் இந்த்ரபதம் யத்ர தபச்சக்ரே புரந்தர:

44. ஸுதாருணம் தப: க்ருத்வா பரிதோஷ்ய ஜநார்த்தநம்

பதம் இந்த்ரம் ஸமாலேபே ஸுராஸுர நமஸ்க்ருதம்

45. தபோதாநம் ஜபோ வ்ரதாநி நியமா யமா:

தத்ர அநந்தகுணம் ப்ரோக்தம் தத் தீர்த்தம் அதி துர்லபம்

பொருள் – ஸரஸ்வதி நதியின் பின்புறம் தெற்கில், இந்த்ரபதம் என்னும் தீர்த்தம் உள்ளது. த்ரவதாரா என்று அழைக்கப்படும் இந்த இடத்தில் இந்த்ரன் தவம் புரிந்தான். மிகுந்த கடுமையான தவம் இயற்றிய இந்த்ரன் ஜநார்த்தநனைப் போற்றினான். அதன் பின்னர் அவன் தேவர்களாலும் அஸுரர்களாலும் வணங்கப்படும் இந்த்ரபதவியை அடைந்தான். அங்கு இயற்றப்படும் தவம், செய்யப்படும் தானம், ஜபம், வ்ரதங்கள், நியமங்கள் ஆகிய அனைத்தும் எல்லையற்ற புண்ணியத்தை அளிப்பதாகும். ஆனால் அந்த தீர்த்தத்தை அடைவது மிகவும் கடினமாகும்.

46. ப்ரதிமாலே த்ரயோதச்யாம் சுக்லாயாம் ஹரிதோஷணே

ஸ்நாத்வாஸு தீர்த்தே ஸுத்ராமாச்சந்தம் சோபேத்ய ஸங்கத:

47. உபவாஸ த்வயம் க்ருத்வா பூஜயித்வா ஜநார்த்தநம்

ஸ்ர்வ பாப விநிர்முத்த: சக்ரலோகே மஹீயதே

பொருள் – ஒவ்வொரு மாதமும் சுக்ல பக்ஷ த்ரயோதசி அன்று ஒருவன் ஹரிதோஷணம் என்னும் தீர்த்தத்தில் நீராடக்கடவன். அதன் பின்னர் அந்த தீர்த்தத்துடன் ஸுத்ராமாச்சந்தத்தை அடைவானாக (இந்த வரியில் உள்ள ஹரிதோஷணம், ஸுத்ராமாச்சந்தம் போன்றவை இன்னவை என்று கூற இயலவில்லை. ச்லோகத்தில்

உள்ள கருத்து அப்படியே மொழிபெயர்க்கப்பட்டது). அதன் பின்னர் இரண்டு நாட்கள் உபவாஸம் இருந்து ஜநார்த்தனனைப் பூஜிப்பானாக. இதன் பலனாக அவனுடைய அனைத்து பாபங்களும் நீங்கப்பெற்று, இந்த்ரலோகம் அடைவான்.

48. தத்ர ஏவ மாநஸோத்பேத: ஸர்வபாப ப்ரணாசந:

துர்லப: ஸர்வஜந்தூநாம் யத்ர தே ஸ்யுர்மஹர்ஷய:

49. மாநஸம்சித் அசித் க்ரந்திம் உத்க்ரத்நந்தி ச ஸர்வத:

மாநஸோத்பேத இத்யாக்யா ருஷிபி: பரிகீயதே

பொருள் - அங்கு மாநஸோத்பேதம் என்னும் ஒரு புண்ணியமானதும், அனைத்து பாபங்களையும் போக்கவல்லதும் ஆகிய இடம் உள்ளது. இந்த இடம் அனைத்து உயிர்களாலும் சென்றடைவதற்குக் கடினமாகும். அங்கு மிகவும் உயர்ந்த மஹரிஷிகள் உள்ளனர். மாநஸோத்பேதம் என்னும் அந்தப் பகுதியானது, சித் மற்றும் அசித் வஸ்துக்கள் குறித்த மனதில் உள்ள சந்தேகங்கள் என்னும் முடிச்சுகளை அவிழ்க்கிறது. அங்குள்ள ரிஷிகள் எப்போதும் “மாநஸோத்பேதம்” என்பதை உச்சரித்தபடி உள்ளனர் (இந்த இடமானது பத்ரி சேஷத்ரத்தை அடுத்துள்ள மானா என்னும் கிராமத்தில் காணப்படும் ஸரஸ்வதி நதியின் அருகில் உள்ளதாகும்).

50. பிந்தந்தி ஹ்ருதய க்ரந்திம்ச் சிந்தந்தி பஹு ஸம்சயம்

கர்மாணி சஷபயந்த்யஸ்மாந் மாநஸோத்பேத இத்யபூத்

51. யதி பாக்யவசா தத்ர பிந்துமாத்ரம் லபேந்நர:

தத் சஷணாத் முக்திம் ஆப்நோதி கிமதஸ்த்வதிகம் பவேத்

பொருள் - அந்த இடமானது இதயத்தில் உள்ள அனைத்து முடிச்சுகளையும் அவிழ்த்து, அனைத்து சந்தேகங்களையும் நீக்குகிறது. மேலும் அங்கு கர்மங்களும் அழிக்கப்படுகின்றன. இதனால் அந்த இடம் மாநஸோத்பேதம் எனப்படுகிறது. இங்கிருந்து ஒருவன் ஒரு துளி தீர்த்தத்தைப் பெற்றால் கூட, அவன் அந்த நொடியிலேயே மோஷும் அடைகிறான் (அதாவது அனைத்து துன்பங்களிலிருந்தும் விடுதலை அடைகிறான்). ஆக இந்த இடத்தைக் காட்டிலும் உயர்ந்த இடம் வேறு என்ன உள்ளது?

52. கிரிதரீ நிலயே நிவஸந்த்யமீ ருஷிகணா: பல மூல ஜலாசநா:

ஜித மநோ விஷயா: சிதபுத்தய: கலிபயாத் இவ பாப பயாகுலா:

53. பல ஸமீரண கஹ்வர நிர்ஜர ஆசர்ம பராதுபலப்த படோத்தமா:

த்ரிஷுவணக்ரம நிர்ஜித துர்ஜய இந்த்ரிய பராக்ரமணா முநயஸ்த்வமீ

பொருள் – அந்த பர்வதத்தின் குகைகளில் பல ரிஷிகள் வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் பழங்களையும், கிழங்குகளையும், நீரையும் மட்டுமே உட்கொள்கிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய மனதையும், உலகவிஷயங்களைக் குறித்த சிந்தனையையும் வென்றவர்கள் ஆவர். கூர்மையான புத்தி கொண்ட அவர்கள், தங்களுடைய பாபங்களைக் குறித்தும், கலிகாலத்தில் இந்த உலகில் உண்டாகும் பாபங்களைக் குறித்தும் அஞ்சியபடி உள்ளனர். நீர் ஊற்றுக்களில் பெருகும் நீரைக் கொண்ட ஆசர்மத்தில் உள்ள அவர்களுக்கு சிறந்த பழங்களும் ஆடைகளும் கிடைத்தபடியே உள்ளன. அவர்கள் அன்றாடம் மூன்றுமுறை நீராடி, தங்களுடைய இந்த்ரியங்கள் தீயவற்றின் பின்னே செல்லாதபடி வென்றவர்கள் ஆவர்.

54. ஸாதநாநி பஹூந்யேவ காய க்லேச கராண்யஹோ

ஸுலபம் ஸாதநம் லோகே மாநஸோத்பேத தர்சநம்

55. யஸ்மிந் திநே ஜலம் சைதல்லபதே புண்யவாஞ்ஜந:

பவதி வ்யாஸ ஸத்ருசோ யம பித்ருஸம: க்ரமாத்

56. காம்ய தீர்த்தம் இதம் ந்ருணாம் காமநாவச க்ருத்புந:

ஆகாமதஸ்து முக்தி: ஸ்யாத் உபயோரேஷ நிச்சய:

பொருள் – முக்தியை அடைவதற்கு பலவிதமான சிரமமான வழிகள் உள்ளன. ஆனால் மிகவும் சுலபமான வழி என்னவென்றால் மாநஸோத்பேதத்தைத் தரிசிப்பதே ஆகும். எந்த ஒரு நாளில், ஒரு மனிதன் இங்குள்ள புண்ணிய தீர்த்தத்தை அடைகிறானோ, அவன் அப்போதே பித்ருக்கள், யமன் மற்றும் வ்யாஸர் ஆகியவர்களுக்கு நிகரான நிலையை, அதே வரிசையில் அடைகிறான். அனைவராலும் விரும்பத்தக்கதாக இந்த தீர்த்தம் உள்ளது. இதனை அடைந்தவர்களுடைய ஆசை மற்றும் குறிக்கோள் ஆகியவற்றை இந்தத் தீர்த்தம் ஒரு கட்டுப்பாட்டில் வைக்கிறது. ஆசை இல்லை என்றால் முக்தியும்

இல்லை அல்லவோ (முத்தியை விரும்பும் ஒருவனே முமுக்ஷு அல்லவோ)? ஆக இரண்டுமே நிச்சயம் கைகூடும்.

57. யதி கச்சித் ப்ரமாதேந காமாநாம் குருதே நர:

பலம் பூத்தவா புநர் முக்திர் பவத்யேவ ந ஸம்சய:

58. மஹாராதிஷு லோகேஷு புக்த்வா போகாந் யதேப்ஸிதாந்

போகே புக்தே புநர்யாதி காம நாவசதோ ஜந:

59. புருஷார்த்த ஸமாவாப்த்யை யதநீயம் மநீஷிபி:

மாநஸோத்பேதநே தீர்த்தே நாபேத்யச்ரேதி மே மதி:

பொருள் – ஏதோ சில காரணங்களால் ஒருவனுக்கு உலகவிஷயங்கள் மீது ஆசை எற்பட்டால், அதற்கான பலன்களை அனுபவித்த பின்னர் அவன் முக்தி பெறுவதில் எந்த ஐயமும் இல்லை. மஹர்லோகம் முடிய உள்ள அனைத்து லோகங்களிலும் மறுமையில் இன்பங்களை அனுபவிக்கக்கூடும். அந்தப் பலன்கள் அனைத்தும் கழிந்த பின்னர், ஆசையில் சிக்குவதற்காக மீண்டும் இந்த உலகத்தை அடைகிறார்கள். ஆகவே சிறந்தவர்கள் எப்போதும் உயர்ந்த புருஷார்த்தத்தையே எண்ணவேண்டும். இப்படிப்பட்டவர்கள் மாநஸோத்பேதத்தை அடைந்தால் அவர்களுடைய முயற்சி வீணாகாது என்பது எனது (சிவபெருமான்) எண்ணமாகும்.

60. மாநஸோத்பேதநாத் ப்ரத்யக் திசி ஸர்வ மநோஹரம்

வஸுதார இதி விக்யாதம் தீர்த்தம் த்ரைலோக்ய துர்லபம்

பொருள் – மாநஸோத்பேதத்தின் மேற்குப் பகுதியில் மிகவும் ப்ரஸித்தி பெற்ற வஸுதாரா என்னும் ஒரு தீர்த்தம் உள்ளது. இது காண்பதற்கு மிகவும் அழகானதாகும். மூன்று லோகங்களில் உள்ள தீர்த்தங்களில், இதுவே அடைவதற்கு மிகவும் கடினமான ஒன்றாகும் (இந்நாளிலும், இந்த அருவியைக் காணும் பாக்கியம் ஒரு சிலருக்கே கிட்டுகிறது என்பது உண்மையாகும்).

61. த்ரிலோக்யாம் ஸர்வதீர்த்தேப்ய: ச்ரேஷ்டோ பதரிகாசர்ம:

ச்ருத்வா தந்நாரதாத் ஸர்வே வஸவ: ஸமுபாகதா:

62. த்ரீம்சத் வர்ஷ ஸஹஸ்ராணி தப: பரமதாருணம்

தலாம்பு ப்ராசநாச்ச க்ரஸ்தத: ஸித்திம் உபாயயு:

63. பகவத் தர்சநாத் ப்ராப்த அநந்த நிவ்ருத்த விக்லமா:

ஹ்ருதய ஆநந்த ஸந்தோஹ ப்ரபுல்லித முகாம்புஜா:

64. த்ருஷ்ட்வா நாராயணம் தேவம் வரம் லப்த்வா மநோரமம்

ஹரி பக்தி ஸுகைச்வர்யம் பரம் லப்த்வாமுதம் யயு:

பொருள் - மூன்று லோகங்களில் உள்ள அனைத்து தீர்த்தங்களைக் காட்டிலும் பதரிகாசர்மத்திற்கு உள்ள மேன்மையை நாரதர் மூலமாகக் கேட்ட வஸுக்கள் பதரிக்கு வந்தனர். அவர்கள் இங்கு (வஸுதாரா அமைந்துள்ள இடத்தில்) முப்பதாயிரம் வருடங்கள் கடுமையான தவம் இயற்றினார்கள். இலைகளையும், நீரையும் மட்டுமே உட்கொண்டபடி இருந்தனர். இதன் மூலம் ஸித்தி பெற்றனர். அத்தகைய ஸித்தி என்னவென்றால் - நாராயணனைத் தரிசித்தனர். அந்த மகிழ்ச்சி காரணமாக, அவர்களுடைய களைப்பு முழுவதும் அகன்றது. அவர்களுடைய இதயத்தில் உண்டான மகிழ்ச்சி காரணமாக, அவர்களுடைய தாமரை போன்ற முகங்கள் முழுவதுமாக மலர்ந்தன. நாராயணனைக் கண்டு, அவனிடமிருந்து வரத்தைப் பெற்றவுடன் மிகுந்த மகிழ்ச்சி, ஐச்வர்யம் மற்றும் ஸ்ரீஹரியைக் குறித்த பக்தி ஆகியவற்றை அடைந்தனர்.

65. அத்ர ஸ்நாத்வா ஜலம் பீத்வா பூஜயித்வா ஜநார்த்தநம்

இஹ லோகே ஸுகம் புக்த்வா யாத்யந்தே பரமம் பதம்

66. அத்ர புண்யவதாம் ஜ்யோதிர் த்ருச்யதே ஜல மத்யத:

யத் த்ருஷ்ட்வா ந புநர்பூயோ கர்ப்பவாஸம் ப்ரபத்யதே

பொருள் - இந்த இடத்தில் நீராடி, இந்த தீர்த்தத்தைப் பருகு, ஜநார்த்தனை வணங்கினால், இந்த உலகில் வாழும்போது எல்லையற்ற சுகத்தையும், பின்னர் பரமபதத்தையும் பெறுகிறார்கள். மிகுந்த புண்ணியம் செய்தவர்கள் வஸுதாரா அருவியின் நீருடைய நடுவில் ஒரு ஜ்யோதியைக் காண்கிறார்கள். அந்த ஜ்யோதியைத் தரிசித்த பின்னர், அவர்கள் மீண்டும் கர்ப்பவாசம் அடைவதில்லை (மீண்டும் பிறப்பதில்லை).

67. யே அசுத்த பித்ருஜா: பாபா: பாஷண்ட மதி வருத்தய:

ந தேஷாம் சிரஸி ப்ராய: பதந்த்யாப: கதாசந

பொருள் - முறையற்ற பிறவியை அடைந்தவர்கள், பாபம் செய்தவர்கள், கலங்கிய புத்தியும் செய்கையும் கொண்டவர்கள் ஆகியோர் வஸுதாராவின் அருகில் வந்தாலும், அவர்களுடைய தலையின் மீது இந்த தீர்த்தம் விழுவதில்லை (இந்த நிகழ்வு இன்றளவும் நடக்கிறது).

68. திந த்ரயம் சுசிர்பூத்வா பூஜயித்வா ஜநார்த்தநம்

உபோஷ்ய பகவத் பக்த்யா ஸித்தாந் பச்யந்தி ஸாதவ:

69. யே தத்ர சபலாஸ்தத்யம் ந வதந்தி ச லோலுபா:

பரிஹாஸ பர த்ரவ்ய பரஸ்த்ரீ கபடாக்ரஹ:

70. மலசைலாவ்ருதா அசாந்தா அசுசயஸ் த்யக்த ஸத்க்ரியா:

தேஷாம் மலிந சித்தாநாம் பலம் அத்ர ந ஜாயதே

பொருள் - தூய்மையாகவும், ஜநார்த்தனனை ஆராதித்தபடியும், மூன்று நாட்கள் உபவாஸம் இருந்தபடியும், பகவானிடம் மிகுந்த பக்தியுடனும் உள்ளவர்கள், அங்கு ஸித்தர்களைக் காண்பார்கள். சபலமும் சூழ்ச்சியும் கொண்ட மனம் உள்ளவர்கள், நங்கு உண்மையைப் பேசாதவர்கள், மற்றவர்கள் சொத்தை அபகரிப்பவர்கள், மற்றவர்களுடைய மனைவியை அபகரிப்பவர்கள், மற்றவர்களைப் பரிகாசம் செய்பவர்கள், அசுத்தமான ஆடை அணிந்தவர்கள், மன அமைதி அற்றவர்கள், தூய்மை அற்றவர்கள், நற்செயல்களைத் துறந்தவர்கள், தாழ்ந்த சிந்தனை கொண்டவர்கள் ஆகியோர் வஸுதாராவில் எந்தப் பயனையும் அடையமாட்டார்கள்.

71. யே தத்ர ஸாதகா: சாந்தா விரலாவிதி வர்த்தமகா:

தேஷாம் ஜபஸ் தபோ ஹோமோ தாந வ்ரத ஜப க்ரியா:

72. க்ரியமாணா யதா சக்த்யா ஹி அஷ்யய பலதாயகா:

73. யத் கிஞ்சித் சுபகர்மாணி க்ரியமாணாநி தேஹிநாம்

மஹதாதி பலம் தத்யுர் நிச்ரேய ஸமத்தநுமம்

பொருள் - இங்குள்ள ஸாதகர்கள் வேதங்களில் விதிக்கப்பட்ட முறை தவறாமல் அமைதியுடன் இருந்து ஆனந்தம் அடைகிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய சக்திக்கு ஏற்ப செய்கின்ற ஜபம், தவம், ஹோமம், தானம், வ்ரதம் முதலானவை தடையற்ற பலன்களை எப்போதும் அளிக்கின்றன. இங்கு செய்யப்படும் மிகவும் சிறிய நற்செயல்கள் கூட, மிகவும் உயர்ந்த பலன்களையும், மோக்ஷத்தையும் அளிக்கவல்லதாகும்.

74. ச்ராவணீயம் இஹ கிம் பலாதிகம் யத்ர யாந்தி விபுதா: பலார்த்திந:

பூஜிதாதநு ஹரே: ப்ரியார்த்திந: ஸ்வர்க்க மார்க்க நிரதா: ப்ரமோதிந:

75. யத்ர ஸந்தி ந விக்நகாரிண: கர்மணாம் ஹரி பயாத ஸுஸித்யதி

நிர்விசந்தி ச பலம் விவேகிந: கர்ம மார்க்க நிரதா: ஸுதேஹிந:

76. யே படந்த்யத ச பாடயந்த்யஹோ புண்யதீர்த்த விஷயம் ப்ரகாசிதம்

பக்திபாவ ஸமலங்க்ருதாச்ச தே ஸம்ப்ரயாந்தி ஹரி மந்திரம் சுபம்

பொருள் - தேவர்களும் பலன் அடைவதற்காக வரும் இடமான இந்த வஸுதாராவை அடைவதன் மூலம் கிட்டும் பலன்களை மேலும் கூறவேண்டுமா? இங்கு வந்து ஸ்ரீஹரியைத் தரிசித்து, பூஜித்த பின்னர், தங்களுடைய அந்த ப்ரியமான செயல் காரணமாக அளவற்ற மகிழ்ச்சி அடைந்து ஸ்வர்க்கம் செல்லத் தயாராகிறார்கள் (வஸுதாராவைக் கடந்து செல்லும் பாதையானது, பாண்டவர்கள் ஸ்வர்க்கம் செல்வதற்குச் சென்ற பாதையான ஸ்வர்க்க ஆரோஹிணி என்னும் இடத்திற்கு இட்டுச் செல்வதாகும்). இந்த இடத்தில் யாரும் நற்செயல்களுக்கு தடை ஏற்படுத்த இயலாது. ஸ்ரீஹரியிடம் உள்ள அச்சம் காரணமாக, அந்த நற்செயல்கள் உடனடியாகப் பலன் அளிக்கின்றன. தகுந்த விவேகம் கொண்டவர்கள் இங்கு அனைத்து பலன்களையும் பெறுகிறார்கள். கர்மமார்க்கத்தில் நிலைநிற்பவர்கள் இங்கு நல்ல பலன்களை அடைகிறார்கள். இந்த புண்யதீர்த்தத்தைக் குறித்த இந்த விஷயங்களை படிப்பவர்களும், மற்றவர்களுக்கு உபதேசிப்பவர்களும் ஆழ்ந்த பக்தியை அடைகிறார்கள். அவர்கள் ஸ்ரீஹரியின் சுபமான இடத்தை அடைகிறார்கள்.

ஆறாம் அத்யாயம் ஸம்பூர்ணம்

ஏழாம் அத்யாயம்
பஞ்சதாரை முதலான தீர்த்தங்களுடைய மாஹாத்ம்யம்

சிவ உவாச:-

1. ததோ நைர்க்ருத்ய திக்பாகோ பஞ்சதாரா: பதந்த்யத:

ப்ரபாஸம் புஷ்கரம் ச ஏவ கயாம் நைமிஷம் ஏவ ச

குருசேஷத்ரம் விஜானீஹ த்ரவரூபம் ஷடாநந

பொருள் - சிவபெருமான் கூறத் தொடங்குதல் - ஆறுமுகம் கொண்டவனே! பதரியின் தென்மேற்கு திசையில் ஐந்து நீர்த்தாரைகள் உள்ளன. அவை ப்ரபாஸம் (ஸோம்நாத்), புஷ்கரம், கயா, நைமிசாரண்யம் மற்றும் குருசேஷத்ரம் ஆகிய புண்ணிய சேஷத்ரங்கள் திரவ ரூபத்தில் உள்ளவையாகும் (இது ஸஹஸ்ரதாரை எனப்படும் இடத்தில் உள்ளதாகும்).

2. புரா தே ப்ரஹ்மண: ஸ்தாநம் கதா மலிநரூபிண:

பாபிநாம் பாபதோஷேண விக்ருதா: க்ருத புத்த்ய:

3. தத்ர கத்வா நமஸ்க்ருத்ய ப்ரஹ்மாணம் லோகபாவநம்

ஊச: ப்ராஞ்ஜலய: ஸர்வே விஜாகமந காரணம்

பொருள் - இவை (இவர்கள்) அனைத்தும், பல மனிதர்களுடைய பாபங்களால் பீடிக்கப்பட்டு அசுத்தம் அடைந்த காரணத்தால், முன்பு ஒரு காலத்தில் நான்முகனைச் சென்று சந்தித்தனர். நான்முகனை கைகள் குவித்து வணங்கி நின்றபடி, அனைவரும் தாங்கள் வந்த காரணத்தைக் கூறினர்.

4. தச்ச்ருத்வா த்யாநம் ஆலம்ப்ய ப்ரஹஸ்ய ஜகதீச்வர:

உவாச வசநம் சாரு ஸ்ம்ருத்வா பதரிகாசர்மம்

5. மா பைஷ்ட கச்சத சஷிப்ரம் ஹரேர் பதரிகாசர்மம்

யஸ்ய நிவேச மாத்ரேண ஸத்ய: புண்யம் பவிஷ்யதி

பொருள் - இதனைக் கேட்ட இந்த உலகின் ஈசுவரனாகிய நான்முகன் சற்று த்யானத்தில் ஆழ்ந்தான். அப்போது தனது த்யானத்தில் பதரிகாசர்மத்தை நினைவு கூர்ந்த அவன் புன்முறுவலுடன் அவர்களிடம், “அச்சம் கொள்ளவேண்டாம். விரைவாக நீங்கள் பதரிகாசர்மம் செல்வீர்களாக. ஸ்ரீஹரியின் இருப்பிடமான அங்கு சென்றவுடன் உங்களுக்குப் புண்ணியம் வந்து சேரும்”, என்றான்.

6. ததஸ்தே ஹர்ஷ வேகேந நமஸ்க்ருத்ய பிதாமஹம்

ஜக்மு: உத்புல்லநயநா விசாலாமமித ப்ரபாம்

7. யஸ்ய நிர்வேச மாத்ரேண தத் சஷணாத் விகதைநஸ:

ததோ த்விருபம் ஆஸ்தாய ஸ்வஸ்தாநம் யயுருத்ஸுகா:

8-1. த்ரவ ரூபேண ச அந்யேந பஞ்சதிஷ்டந்தி நிர்மலா:

பொருள் - இதனைக் கேட்டவுடன் அவர்களுடைய கண்கள் மகிழ்ச்சி காரணமாகத் தாமரைமலர் போன்று மலர்ந்தன. நான்முகனை வணங்கிய அவர்கள், அளவிட இயலாத ஒளியைக் கொண்ட விஷாலுக்குச் (பதரிவிஷால்) சென்றனர். விஷாலில் புகுந்த அந்த நொடியிலேயே அவர்களுடைய பாபங்கள் அனைத்தும் விலகின. அதன் பின்னர் அவர்கள் இரண்டு ரூபங்களை எடுத்தவர்களாக, தங்களுடைய இருப்பிடங்களுக்குச் சென்றனர். திரவ ரூபத்திலும், மற்ற ரூபத்திலும் (புண்ணிய சேஷத்ரம்) அந்த ஐவரும் பாபங்கள் அற்றவர்களாக காணப்பட்டனர்.

8-2. தேஷு ஸ்நாத்வா விதாநேந க்ருத்வா நித்ய க்ரியாம் சுசி:

9. தத் தீர்த்த பலம் லப்த்வா யாத்யந்தே பரமம் பதம்

பஞ்ச உபவாஸ நிரத: பூஜயித்வா ஜநார்த்தநம்

10. இஹ போகாந் பஹூந் புக்த்வா ஹரே: ஸாலோக்யம் ஆப்நுயாத்

பொருள் - இந்த ஐந்து தீர்த்தங்களில் தகுந்த விதிகளுக்கு ஏற்ப நீராடி, நித்யகர்மங்களைத் தூய்மையுடன் செய்யும் ஒருவன், அந்தந்த தீர்த்தத்தின் பலனை அடைந்து, இறுதியில் உயர்ந்த கதியை அடைகிறான். அங்கு யார் ஐந்து தினங்கள் உபவாஸம் இருந்து ஜநார்த்தனைப் பூஜிக்கிறானோ, அவன் இந்த உலகத்தில் பலவிதமான சுகங்களை அனுபவித்து, மரணத்தின் பின்னர் ஸ்ரீஹரியின் இடத்திற்குச் செல்கிறான்.

11. ததஸ்து விமலம் தீர்த்தம் ஸோமகுண்ட அபிகம்பரம்

தபச்சகார பகவாந் ஸோமோயத்ர கலாநிதி:

பொருள் - இந்த தீர்த்தங்களைக் கடந்து எந்தவிதமான தோஷங்களும் அற்றதான ஸோமகுண்டம் என்னும் இடம் உள்ளது. இங்கு கலைகளின் நிதியாகிய ஸோமன் தவம் இயற்றினான் (ஸோமகுண்டம் என்பது ஸ்தோபந்த் என்னும் இடத்தையும் கடந்து உள்ளது).

ஸ்கந்த உவாச:-

12. ஸோமகுண்டஸ்ய மாஹாத்ம்யம் வத மே வததாம்வர

தவத் ப்ரஸாதாத் அஹம் ச்ரோதும் இச்சாமி பரமேச்வர

பொருள் - ஸ்கந்தன் சிவபெருமானிடம், “பரமேச்வரனே! நல்ல விஷயங்களைக் கூறுபவர்களில் உயர்ந்தவனே! அந்த ஸோமகுண்டத்தின் மாஹாத்ம்யம் குறித்து உம்மிடமிருந்து அறிய நான் ஆவலாக உள்ளேன்”, என்றான்.

சிவ உவாச:-

13. புரா அத்ரி தநய: ஸ்ரீமாந் ஸோம: ஸம்ப்ராப்ய யௌவநம்

ச்ருத்வா ஸர்வவாலிநாம் ஸௌக்யம் கந்தர்வேப்யோ முஹூர்முஹூ:

ததா ஸ்வபிதரம் ப்ராயாத் ப்ரஷ்டம் தல்லபதே கதம்

பொருள் - சிவபெருமான் பதில் கூறத் தொடங்குதல் - அத்ரியின் புத்திரனாகிய ஸோமன் என்பவன் யௌவந பருவத்தை அடைந்தான். அவன், ஸ்வர்க்கத்தில் உள்ளவர்கள் எப்போதும் நலமாக உள்ளதாக கந்தர்வர்கள் கூறுவதை அடிக்கடி கேள்விப்பட்டான். ஆகவே அதனை அடைவது எப்படி என்று கேட்கத் தனது தந்தையிடம் சென்றான்.

ஸோம உவாச:-

14. பகவந் ஸர்வ தர்மஜ்ஞ! கருணாம்ருத ஸாகர!

கதம் வா லப்யதே ஸ்வர்க்க: ஸர்வேஷாம் உத்தமோத்தம:

15. க்ரஹ நக்ஷத்ர தாரணாம் ஓஷதீநாம் பதி: ப்ரபோ!

ஸ்யாம் அஹம் யேந தம் யத்நம் க்ருபயா வத மே பித:

பொருள் – ஸோமன் தனது தந்தையான அத்ரியிடம் சென்று, “பகவானே! அனைத்து தர்மங்களையும் நன்கு அறிந்தவரே! கருணை என்னும் அமிர்தக்கடலாக உள்ளவரே! அனைத்து உயர்ந்தவற்றைக் காட்டிலும் உயர்ந்த ஸ்வர்க்கத்தை அடைவது எப்படி என்று கூறவேண்டும். நான் எவ்விதம் கிரஹங்கள், நக்ஷத்ரங்கள், மூலிகைகள் ஆகியவற்றின் அதிபதியாக ஆகலாம்? இதனை எனக்குத் தயை கூர்ந்து உரைக்கவேண்டும்”, என்று கேட்டான்.

அத்ரி உவாச:-

16. தபஸா ஆராத்ய கோவிந்தம் யமைர் வா நியமை: ஸுத

கிம் துர்லபம் து ஸாதூநாம் இஹ லோகே பரத்ர ச

பொருள் – அத்ரி ஸோமனிடம், “புத்திரனே! தகுந்த யம நியமங்களுடன் கோவிந்தனைக் குறித்து தவம் இயற்றியும், ஆராதனையும் செய்தால், எதுதான் கிடைப்பதற்கு அரிதாகும்? இந்த உலகிலும், அந்த லோகத்திலும் ஸாதுக்களுக்கு எதுவும் அரிதானது அல்ல”, என்றார்.

17. ததஸ்து நாரதத் ச்ருத்வா சேஷத்ரம் பரமநிர்மலம்

ஜகாம பதரீம் நத்வா பிதரம் திசாம் உத்தராம்

18. தத்ர கத்வா பலைர் மேத்யைர் விஷ்ணோ: பூஜாம் அகல்பயத்

ஜஜாப பரமம் ஜாப்யம் அஷ்டாசுஷரம் மநோஹரம்

19. அஷ்டாசீதி ஸஹஸ்ராணி வர்ஷாணி பகவத் பரம்

தபஸ்தேபே அதிபரமம் ஸர்வலோக பயாவஹம்

பொருள் – நாரதர் மூலமாக ஸோமன், மிகவும் தூய்மையானதும் புண்ணியம் நிறைந்ததும் ஆகிய பதரியைக் குறித்து அறிந்தான். தனது தந்தையிடம் உத்தரவைப் பெற்ற பின்னர், ஸோமன் வடக்கு நோக்கிச் சென்றான். பதரியை அடைந்த ஸோமன், தூய்மையான பழங்களைக் கொண்டு விஷ்ணுவை பூஜித்தான். அவன் மிகவும் உயர்ந்த ஜபமான

அஷ்டாசுஷரத்தால் ஜபித்தபடி இருந்தான். அவன் எண்பதாயிரம் வருடங்கள் பகவனைக் குறித்துக் கடுந்தவம் இயற்றினான். அந்தத் தவத்தின் வலிமை காரணமாக அனைத்து லோகங்களும் நடுங்கின.

20. ததஸ் துஷ்ட: ஸமாகத்ய பகவாந் பக்தவத்ஸல:

உவாச ஸோமம் விதிபத் வரம் வரய ஸுவ்ரத

21. தத: ஸோம: ஸமுத்தாய நமஸ்க்ருத்ய புந: புந:

க்ரஹ நக்ஷத்ர தாரணாம் ஓஷதீநாம் அஹம் பதி:

த்விஜாநாம் அபி ஸர்வேஷாம் பூயாஸம் தே ப்ரஸாதத:

பொருள் – இந்தத் தவத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்து, அடியார்களிடம் வாத்ஸல்யத்துடன் உள்ளவனாகிய பகவான் அங்கு வந்து ஸோமனிடம், “உனக்கு வேண்டிய வரத்தைக் கேட்பாயாக”, என்றான். உடனே ஸோமன் எழுந்து நின்று, அவனைப் பணிவுடன் மீண்டும் மீண்டும் நமஸ்கரித்து, “உன்னுடைய ப்ரஸாதத்தால் நான் கிரஹங்கள், நக்ஷத்ரங்கள், மூலிகைகள், அந்தணர்கள் ஆகிய அனைத்தின் அதிபதியாக ஆகவேண்டும்”, என்று உரைத்தான்.

22. வரம் அந்யம் வ்ருணுஷ்வ அதோ துர்லபம் த்வம் பவாத்ருசாம்

வராந்நோவரயாம் ஆஸததா தம் ஹிமஜாத்மஜ

23. ததோ அதிவிமநா: ஸோம: புநஸ்தேபே தபோ மஹத்

த்ரிம்சத் வர்ஷ ஸஹஸ்ராணி தேவமானேந புத்ரக

பொருள் – இதனைக் கேட்ட பகவான், “உன்னைப் போன்றவர்களுக்கு கிட்டவேண்டிய அரிதான வரத்தைக் கேட்பாயாக (அதாவது ஸோமன் கேட்ட வரம், அவனுடைய தவத்திற்கு மிகவும் தாழ்ந்தது என்று கருத்து அல்லது இந்த வரம் உன்னுடைய தகுதிக்கு அரிதானது என்றும் கொள்ளலாம் – அதாவது இரண்டுவிதமான பொருள்களும் இங்கு பொருந்துவதாக சொற்கள் உள்ளன)”, என்றான். ஹிமவானின் புத்ரியாகிய பார்வதியின் புத்திரனே! இதனைக் கேட்ட ஸோமன் மிகுந்த கலக்கம் அடைந்தான். மீண்டும் முப்பதாயிரம் தேவ வருடங்கள் கடுந்தவம் இயற்றினான்.

24. ததா அஸௌ கருணா பூர்ண ஹ்ருதயோ பகவாந் அகாத்

வரம் வரய பத்ரந்தே வரதோ அஹம் தவ அக்ரத:

ஸோமஸ்து தாத்ருசம் வவ்ரே தச்ச்ருத்வா அந்தர்த்தே ஹரி:

25. ததோ அதிவிமநா: ஸோம: புநஸ்தேபே தபோ மஹத்

சத்வாரிம்சத் ஸஹஸ்ராணி தபஸ்தப்தம் ஸுதுஷ்கரம்

26. ததஸ் துஷ்டோ ஹரி: ஸாஷாத் சங்க சக்ர கதாதர:

உவாச வசநஞ்சாரு ஸோமம் ச்ராந்தம் தபோநிதிம்

27. உத்திஷ்ட உத்திஷ்ட பத்ரந்தே வரம் வரய ஸுவ்ரத

தபஸா ஆராதீதோ நூநம் த்வயா அஹம் தபஸாம் நிதி:

பொருள் - அளவு கடந்த கருணையானது பரிபூர்ணமாக நிறைந்த இதயம் கொண்டவனாகிய பகவான் அங்கு வந்து, “மங்களம் உண்டாகட்டும். வரங்களை அளிக்கவல்ல என்னிடம் நீ வேண்டும் வரத்தைக் கேட்பாயாக”, என்றான். ஸோமன் முன்பு கேட்ட வரத்தையே மீண்டும் கேட்க, ஸ்ரீஹரி அங்கிருந்து மறைந்தான். இதனைக் கண்ட ஸோமன் மேலும் மிகுந்த கலக்கம் அடைந்தான். அவன் மீண்டும் நாற்பதாயிரம் வருடங்கள் கடுந்தவம் இயற்றினான். இதனால் மகிழ்ந்த ஸ்ரீஹரி, சங்கு சக்ரம் கதையுடன் அங்கு தோன்றி, தவத்தின் புதையலாக உள்ள ஸோமனிடம், “எழுவாயாக, எழுவாயாக. உன்னுடைய தவம் என்னும் ஆராதனையால் நான் மிகவும் மகிழ்ந்தேன். தவக்குவியலே! உனக்கு வேண்டிய வரத்தைக் கேட்பாயாக”, என்றான்.

ஸோம உவாச:-

28. யதி துஷ்டோ பவாந் மஹ்யம் பகவாந் வரதர்ஷப:

க்ரஹ நக்ஷத்ர தாராணாம் அதிபத்யம் ப்ரயச்ச மே

தத் ஓளஷதீநாம் விப்ராணாம் யாமிந்யாச்ச ஜகத்பதே

பொருள் - இதனைக் கேட்ட ஸோமன், “பகவானே! இந்த ஜகத்தின் பதியே! நீ என்னுடைய தவத்தால் மகிழ்ந்தாய் என்றால் - நான் கிரஹங்கள், நக்ஷத்ரங்கள், மூலிகைகள், அந்தணர்கள், இரவுப்பொழுது ஆகிய அனைத்தின் அதிபதியாக ஆகவேண்டும். இந்த வரத்தை அளிப்பாயாக”, என்றான்.

ஸ்ரீபகவான் உவாச:-

29. துர்லபம் ப்ரார்த்திதம் வத்ஸ விதராம் இததாப்யஹம்

ஏவம் அஸ்து தத: ஸர்வே ஸமாகத்ய திவௌகஸ:

அபிஷித்த வந்தோ விதிவத் ஸோமம் ராஜாநாமாத்ருதா:

30. ததோ விமாநம் ஆருடோ ரதேந சுப்ரவாஸஸா

அபிஷ்டுத: ஸுரைர் அபூத்திவங்கதோ நிசாகர:

பொருள் – பகவான் ஸோமனிடம், “ப்ரியமானவனே! கிட்டுவதற்கு அரியதான ஒன்றை நீ பிரார்த்தித்துள்ளாய். ஆனாலும் அதனை நான் உனக்கு அளிக்கிறேன். நீ வேண்டியபடியே ஆகட்டும்”, என்று கூறிச் சென்றான். அதனைத் தொடர்ந்து ஸ்வர்க்கத்தில் உள்ள அனைவரும் அங்கு வந்து, ஸோமனை வணங்கி, அவனைத் தங்களுடைய அரசனாக தகுந்த முறையில் முடிசூட்டினார்கள். தொடர்ந்து புதிய கொடிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட விமானம் அங்கு வந்தது. அதில் தேவர்களால் துதிக்கப்பட்டபடி ஸோமன் ஏறிச் சென்று, விண்ணை அடைந்தான்.

31. தத: ப்ரப்ருதி தீர்த்தம் தத் ஸோமகுண்டே துர்லபம்

யத் த்ருஷ்டி மாத்ராந் மநுஜா கத தோஷா பவந்திஹி

32. யதுபஸ்பர்சநாத்யந்தி ஸோமலோகம் விநிந்திதா:

யத்ர ஸ்நாத்வா விதானேந ஸந்தர்ப்ய பித்ரு தேவதா:

33. ஸோமலோகம் விநிர்பித்ய விஷ்ணுலோகம் ப்ரபத்யதே

உபவாஸ த்ரயம் க்ருத்வா பூஜயித்வா ஜநார்த்தநம்

34. ந தேஷாம் புநராவ்ருத்தி: கல்ப கோடி சதைரபி

த்ரிராத்ரேண ஸ்திதோ பூத்வா பூஜயித்வா ஜநார்த்தநம்

ஜபம் குர்வந் விசேஷேண மந்த்ர ஸித்தி: ப்ரஜாயதே

35. கர்மணா மநஸா வாசா யத் க்ருதம் பாதகம் ந்ருபி:

தத் ஸர்வம் சுஷயம் ஆயாதி ஸோமகுண்டே சுஷணாத் இஹ

பொருள் – அன்று முதல் ஸோமன் தவம் இருந்த அந்தத் தீர்த்தமானது ஸோமகுண்டம் எனப்படுகிறது (இது ஸதோபந்த் என்னும் தீர்த்தத்திற்கு அடுத்து உள்ளதாகும். இந்த தீர்த்தமானது பெளர்ணமி அன்று முழுவதுமாகக் காணப்பட்டு, அமாவாஸ்யை முடிய

படிப்படியாகக் குறைந்தபடியும், பின்னர் மீண்டும் அதிகரித்தபடியும் உள்ளதாகக் கூறுவர்). அது மிகவும் அரிதான இடமாகும். அதனைக் கண்டாலே, காண்பவர்களுடைய அனைத்து பாபங்களும் நீங்குகின்றன. அந்தத் தீர்த்தத்தைத் தொடுபவனும், பருகுபவனும் சந்த்ரமண்டலம் செல்கிறான். அங்கு நீராடி, பித்ரு கார்யங்களையும் தேவ கார்யங்களையும் செய்யும் ஒருவன், சந்த்ரமண்டலத்தையும் கடந்து விஷ்ணுலோகம் செல்கிறான். அங்கு மூன்று நாட்கள் உபவாஸம் இருந்து ஜநார்த்தனனை ஆராதிப்பவர்கள், நூறுகோடி கல்பங்கள் ஆனாலும், இந்த உலகிற்குத் திரும்புவதில்லை. அங்கு மூன்று நாட்கள் ஜநார்த்தனனைக் குறித்து ஜபம் இயற்றுபவர்களுக்கு அனைத்து மந்த்ரங்களும் கைகூடுகின்றன. ஒருவன் தனது உடலாலும், மனதாலும், வாக்காலும் செய்த பாபங்கள் அனைத்தும் ஸோமகுண்டத்திற்குச் சென்ற நொடியிலேயே அழிகின்றன.

36. ததஸ்து த்வாதச ஆதித்ய தீர்த்தம் பாப ஹரம் பரம்

யத்ர தப்த்வா புந: க்ருச்சம் காச்யப: ஸுர்யதாம் யயௌ

37. துர்லபம் த்ரிஷு லோகேஷு தப: ஸித்தயேக காரணம்

ரவி வாரேஷு ஸப்தம்யாம் ஸங்க்ராந்த்யாம் விதிவந் நர:

ஸப்த ஜநம் க்ருதாத் பாபாத் ஸ்நாந மாத்ரேண சுத்தயதி

38. பாராகம் விதிவத் க்ருத்வா பூஜநீயோ ஜநார்த்தந:

ஸுர்யலோகே ஸுகம் புக்தா விஷ்ணுலோகே மஹீயதே

39. மஹாரோகாபி பூதஸ்து ஸ்நாத்வா பீத்வா ஜலம் சுசி:

ரோக முக்த: அசிராதேவ ந அத்ர கார்யா விசாரணா

பொருள் - அதனைத் தொடர்ந்து, அனைத்து பாபங்களையும் போக்கவல்ல உயர்ந்த த்வாதச ஆதித்ய தீர்த்தம் (இது ஸுர்யகுண்டம் எனப்படும்) உள்ளது. இங்கு கடுமையான தவம் இயற்றிய பின்னர் காச்யபரின் புத்திரன் சூரியதேவன் ஆனான். இதனைப் போன்று ஒரு தீர்த்தம் மூன்றுலோகங்களிலும் கிட்டுவது அரிதாகும். அனைத்து தவங்களும் பலனை அளிக்க இதுவே காரணமாக உள்ளது. ஞாயிற்றுக்கிழமை, ஸப்தமி, ஸங்கராந்தி ஆகிய நாட்களில் இங்கு தகுந்த விதிமுறைகளுக்கு ஏற்ப நீராடும் ஒருவன், தனது ஏழு பிறவிகளில் செய்த பாபங்கள் அனைத்தையும் நீக்கிக் கொண்டு சுத்தம் அடைகிறான். இங்கு பாராக ஜபம் (அல்லது க்ருச்சரம் என்பர்) செய்து ஜநார்த்தனனை ஆராதிப்பவர்கள்,

ஸூரியமண்டலம் சென்று சுகங்களை அனுபவித்த பின்னர், விஷ்ணுவோகத்தில் வரவேற்கப்படுவான். ஒருவன் எத்தகைய நோயால் பீடிக்கப்பட்டிருந்தாலும், இந்த ஸூரியகுண்டத்தில் நீராடி, அதனைப் பருகினால், தனது நோய்களிலிருந்து விடுபடுவான்; இதனை மேலும் ஆராயவேண்டியதில்லை.

40. சது:ஸ்ரோதம் பரம் தீர்த்தம் விலோசந மநோஹரம்

தர்மார்த்த காம மோக்ஷாஸ்தே திஷ்டந்தி த்ரவ ரூபிண:

41. ஹரேர் ஆஜ்ஞா அநுஸாரேண சேஷத்ரே அஸ்மிந் வைஷ்ணவே ஸ்வயம்

புருஷார்த்தா த்ரவீபூதா பூதாநாம் முக்தி ஹேதவ:

42. பூர்வாதி திசுஷு க்ரம ஸந்நிவிஷ்டா தர்ம ப்ரதாநா இவ ரூபபாஜ:

பஜந்தி யே தாந் க்ரம ஸந்நிவிஷ்டாந் ப்ரஸந்நதைஷாம் ஸததம் பவேத்தி

43. நாந்யத்ர சேஷத்ரே மிலிதா: கதாஞ்சித் சத்வார ஏதே த்ரிதசைரலப்யா:

தாநக்ரிமம் ஜந்ம ஜவேந லப்த்வா பச்யந்தி பூர்வார்ஜித புண்யபுஞ்ஜா:

44. யே துர்ஜநா துர்ஜந ஸங்கமாஜ: சஷம ஆர்ஜவ ப்ராணஜய ப்ரதாநா:

க்ரீடாம்ருகா க்ராம்யவதூ ஜநாநாம் ந தே ப்ரபச்யந்த்ய சிராத் புமர்தாந்

45. ததைவ பச்யந்த்ய சிரேண தத்வஜ்ஞாநைக ஹேதூநபி தாந்புமர்தாந்

46. அத்ர ப்ரஹ்மாதயோ தேவா ருஷயச்ச தபோதநா:

பர்வணி ப்ரயதா: ஸ்நாதும் ஸமாயாந்தி ஷ்டாநந

பொருள் – அதனைத் தொடர்ந்து சதுஸ்ரோதம் என்னும் கண்களுக்கு மநோஹரமான தீர்த்தம் உள்ளது. இது தர்மம், அர்த்தம், காமம் மற்றும் மோக்ஷம் ஆகிய புருஷார்த்தங்கள் திரவ நிலையில் உள்ள இடமாகும் (இது ஸஹஸ்ரதாரை எனப்படும் இடத்தில் உள்ளதாகும்). ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய புனிதமான இந்த இடத்தில், ஸ்ரீஹரியின் ஆணைக்கு இணங்க, இந்த நான்கு புருஷார்த்தங்களும் திரவ ரூபம் எடுத்து, முக்திக்கான காரணங்களாக இங்கு உள்ளன. புருஷார்த்தங்களில் மிகவும் முக்கியமான தர்மம் என்பது கிழக்குத் திசையில் முதலில் காணப்படுவதாகும், அதனைத் தொடர்ந்து மற்றவை வரிசையாக உள்ளன (மேற்கு – காமம், தெற்கு – அர்த்தம், வடக்கு – மோக்ஷம்). இந்த வரிசையில் தனித்தனியாகக் காணப்படும் அவற்றை, அதே வரிசையில் வணங்குபவர்கள் எப்போதும் ஆனந்தம் அடைவர். வேறு எந்த ஒரு புண்ணிய இடத்திலும் இது போன்று இவை நான்கும் ஒன்றாகக் காணப்படுவதில்லை. தேவர்களாலும் காண்பதற்கு அரியதான

இவற்றை, மிகுந்த புண்ணியம் செய்து அந்தணர்களாகப் பிறந்த சிலர் காணக்கூடும் (ஸஹஸ்ரதாரை என்னும் அந்த இடத்தில் பல அருவிகள் உள்ளதால், இவற்றைக் கண்டு பிடிப்பது கடினம் என்பதால் இவ்விதம் கூறியிருக்கலாம்). தீயவர்கள், தீயவர்களுடன் ஸம்பந்தம் கொண்டவர்கள், தீய நடத்தை கொண்ட பெண்களிடம் வளர்ப்புப் பிராணிகள் போன்று உள்ளவர்கள் ஆகியோர் தங்களுக்குள் மன்னித்தல், நேர்மையாக இருத்தல் முதலானவற்றுக்கே முக்கியத்வம் அளித்தபடி இருந்து, உயர்ந்த புருஷார்த்தங்களைக் காணமாட்டனர். இது போன்றே தத்வஞானத்தை அளிக்கவல்ல புருஷார்த்தங்களையும் அவர்கள் நீண்டகாலம் காண மாட்டார்கள். ஆறுமுகனே! நான்முகன் தொடங்கி தேவர்களும் ரிஷிகளும் இங்கு பெளர்ணமி அன்று வந்து நீராடிச் செல்வர்.

47. தத: ஸத்யபதம் நாம தீர்த்தம் ஸர்வமநோஹரம்

த்ரிகோணகாரம் ஏவ ஏதத் குண்டம் கல்மஷ நாசநம்
ஏகாதச்யாம் ஹரி: தத்ர ஸ்வயம் ஆயாதி பாவநே

48. தத் பஞ்சாத்ருஷ்ய: ஸர்வே முநயச்ச தபோதநா:

ஸநாதும் ஆயாந்தி விதிவத் குண்டே ஸத்யபதாபிதே

49. கந்தர்வ அப்ஸரஸாம் யத்ர மத்யாஹ்நே ஹரிவாஸரே

கானம் ச்ருண்வந்தி விரலா: ஸத்யவ்ரத பராயணா:

50. தர்சநாத் யஸ்ய தீர்த்தஸ்ய பாதகாநி மஹாந்த்யபி

பலாயந்தே பயேநைவ ஸிம்ஹம் த்ருஷ்ட்வா ம்ருகா இவ

பொருள் – இதனைக் கடந்து ஸத்யபதம் என்னும் தீர்த்தம் உள்ளது (இது ஸதோபந்த் எனப்படுகிறது); காண்பவர்கள் மனதைக் கவர்வதாக உள்ளது. இது முக்கோண வடிவத்தில் உள்ளதாகும். அனைத்து பாபங்களையும் போக்கவல்லது. ஒவ்வொரு ஏகாதசியன்றும் ஸ்ரீஹரி தானே இந்த இடத்திற்கு வருகிறான். அவனைத் தொடர்ந்து ரிஷிகளும், அனைத்து முனிவர்களும், தவம் இயற்றுபவர்களும் அங்கு வந்து, ஸத்யபதம் என்னும் அந்த தீர்த்தத்தில் நீராடுகிறார்கள். அங்கு வருபவர்களில் ஸத்யம் தவறாதவர்களாக இருந்தால், அவர்கள் ஏகாதசியன்று மதிய வேளையில் கந்தர்வர்கள் மற்றும் அப்ஸரர்களுடைய கானத்தைக் கேட்க இயலும். இந்த தீர்த்தத்தைக் காண்பவர்களுடைய பாபங்கள் அனைத்தும் சிங்கத்தைக் கண்டு மற்ற விலங்குகள் ஓடுவது போன்று ஓடிவிடும்.

51. ஸ்வசாகோக்த விதானேந ஸ்நாநம் க்ருத்வா விசக்ஷண:
ஸத்யலோகம் அவாப்நோதி ததோ நை:சீரேய ஸம்பதம்
52. அஹோராத்ரம் சுசிர்பூத்வா உபோஷ்ய ச ஜநார்த்தநம்
பூஜயித்வா யதா சக்த்யா ஸ ஜீவன்முக்தி பாஜந:
53. ப்ரஹ்மா விஷ்ணுச்ச ருத்ரச்ச த்ரிகோணஸ்தா: ஸமாஹிதா:
தப: குர்வந்த்யநுதினம் ஸர்வலோகாதி தோஷணம்
54. த்ரிகோண மண்டிதம் தீர்த்தம் நாம்நா ஸத்யபத ப்ரதம்
தர்சநீயம் ப்ரயத்நேந ஸர்வபாப முமுக்ஷிபி:
55. ஜபம் தபோ ஹரி ஸ்தோத்ரம் பூஜாம் ஸ்துத்யபி வந்தநம்
மாஹாதீயம் குர்வதாம் வக்த்ரம் ப்ரஹ்மணாபி ந சக்யதே

பொருள் – யார் ஒருவன் தன்னுடைய வேதசாகையில் கூறப்பட்ட விதிகளின்படி அங்கு நீராடுகிறானோ அவன் ஸத்யலோகத்தை அடைகிறான். தொடர்ந்து அவன் முக்தி அடைகிறான். அங்கு ஒருவன் மிகுந்த தூய்மையுடன் ஒரு பகலும் ஒரு இரவும் உபவாஸம் இருந்து ஜநார்த்தனனை தன்னுடைய சக்திக்கு ஏற்ப பூஜிக்கவேண்டும்; இதன் மூலம் அவன் ஜீவன்முக்தன் ஆகிறான். அங்கு நான்முகன், விஷ்ணு, ருத்ரன் ஆகிய மூவரும் முக்கோணத்தின் மூன்று பக்கங்களிலும் உள்ளனர். அவர்கள் இந்த உலகிற்கு அனைத்துவிதமான மகிழ்வையும் அளிப்பதற்காக அன்றாடம் அங்கு தவப் இயற்றியபடி உள்ளனர். ஸத்யபதத்தின் உள்ள த்ரிகோணமண்டிதம் எனப்படும் இந்தத் தீர்த்தத்தை முமுக்ஷுக்கள் தங்களுடைய பாபங்களைப் போக்கிக்கொள்ள அடையவேண்டும். இங்கு ஸ்ரீஹரியைக் குறித்து ஜபமும், தவமும் இயற்றி, அவனைக் குறித்து துதித்து, பூஜித்து, வணங்கியபடி உள்ளவர்களுடைய மாஹாதீயத்தை நான்முகனும் உரைக்கச் சக்தி அற்றவன் ஆவான்.

56. ததோ அதிவிமலம் நாம நரநாராயணாசீரமம்
த்விவிதம் த்ருச்யதே தத்ர பாத: பரம நிர்மலம்
57. உபாப்யாம் உபயோ: ப்ரீதிர் பவதீதி விநிச்சிதம்
தத்ர ஸ்நாத்வா ப்ரயத்நேந பூஜயித்வா ஜநார்த்தனம்
ஸர்வபாப விநிர்முக்த: தக்ஷணாந் ந அத்ர ஸம்சய:

58. ததோ நாராயணாவாஸ சிகரே விமலாக்ருதி

தீர்த்தம் பவித்ரம் உர்வச்யா அபிவ்யக்திகரம் பவேத்

பொருள் - அதனைக் கடந்து அதிவிமலம் என்னும் பெயர் கொண்டதான நரநாராயணர்களுடைய ஆசர்மம் உள்ளது. அங்கு தூய்மையான தீர்த்தம் இரண்டுவிதங்களில் காணப்படுகிறது. இந்த இரண்டு இரண்டையும் (நர-நாராயண ஆசர்மம், இரண்டு தீர்த்தங்கள்) காண்பவர்கள் மிகுந்த ப்ரீதி அடைவார்கள். அந்தத் தீர்த்தங்களில் நீராடி ஜநார்த்தனை மிகுந்த ச்ரத்தையுடன் பூஜை செய்பவர்கள், அந்த நொடியிலேயே அனைத்து பாபங்களும் நீங்கப்பெறுகிறார்கள் என்பதில் ஐயம் இல்லை. மேலும் நாராயணசிகரத்தின் உச்சியில் ஒரு புண்ணிய தீர்த்தம் உள்ளது. இதுவே உர்வசியின் (ச்லோகத்தில் உர்வசி என்றே உள்ளது. ஆனால் ஊர்வசி என்றே படிக்கப்படுகிறது) உற்பத்தி இடமாகும்.

ஸ்கந்த உவாச:-

59. அபிவ்யக்தி: கதம் தஸ்யா உர்வச்யா: சிகரே பித:

கிம் புண்யம் கிம் பலம் தத்ர பரம் கௌதூஹலம் வத

பொருள் - ஸ்கந்தன் சிவனிடம், “தந்தையே! அந்தச் சிகரத்தில் உர்வசி எவ்விதம் வெளிப்பட்டாள்? அந்தத் தீர்த்தத்தினால் உண்டாகும் புண்ணியம் என்ன, பலன் என்ன? இதனை அறிய நான் ஆவலாக உள்ளேன். எனக்கு விரிவாக உரைக்கவும்”, என்று கேட்டான்.

சிவ உவாச:-

60. தர்மஸ்ய பத்நீ மூர்த்தி ஆஸீத் தஸ்யாம் ஜாதௌ ஷடாநந

நரநாராயணௌ ஸாஷாத் பகவாதேந கேவலம்

61. பித்ரோர் ஆஜ்ஞாம் அநுப்ராப்ய தபோ அர்த்தம் க்ருதம் ஆநஸௌ

உபயோர் நகயோஸ்தௌ து தபோமூர்த்தீ இவ ஸ்திதௌ

62. தௌ த்ருஷ்ட்வா விஸ்மித: சக்ர: ப்ரேஷ்யாமாஸ மந்மதம்

ஸகணம் தபஸோத்வம்ஸோ யதா ஸ்யாத் கந்தமாதநம்

63. விக்ரமய விதிவத்தே து நாராயண பலோதயம்

ஜ்ஞாத்வா ஹதமநஸ்காஸ்தாந் உவாச ஜகதீபதி:

பொருள் – சிவபெருமான் கூறத் தொடங்குதல் – ஆறுமுகனே! தர்மத்தின் பத்னியாக வந்தவள் மூர்த்தி என்பவள் ஆவாள். அவளுக்குப் பிறந்தவர்கள் நர நாராயணர்கள் ஆவர். பகவானே இவளுக்குப் புத்திரனாக அவதரித்தான். தங்களுடைய பெற்றோரின் ஆணையை ஏற்று அந்த இருவரும் தவம் இயற்றத் தீர்மானித்தனர். அவர்கள் இருவரும் அந்த இரண்டு மலைகளில், தவம் என்பதே வடிவம் எடுத்தது போன்று அமர்ந்தனர். இதனைக் கண்டு அதிர்ந்து போன இந்த்ரன், மன்மதனை அவனுடைய பரிவாரங்களுடன் அந்த இடத்திற்கு அனுப்பி, அவர்களுடைய தவத்தை அழிக்க முயன்றான். அவர்களும், கந்தமாதநம் என்னும் அந்த மலைக்கு வந்தனர். அங்கு வந்த அவர்கள் நாராயணனுடைய வலிமையைக் கண்டு, மனம் ஒடிந்து நின்றனர். அவர்களிடம் ஜகத்தின் அதிபதியாகிய நாராயணன் உரைத்தான்.

ஹரி உவாச:-

64. கிம் அர்த்தம் ஆகதா யூயம் ஆதித்யம் க்ருஹ்யதாம் இதி

பொருள் – ஸ்ரீஹரி மன்மதன் முதலானவர்களிடம், “நீங்கள் எதற்காக இங்கு வந்தீர்கள்? என்னுடைய உபசரிப்பை ஏற்பீர்களாக”, என்றான்.

65. இத்யுக்த்வா பலமூலாநி தேப்யோ தத்த்வ: உர்வசீம் ததா

தத்த்வாநந்தர்த்திமகாதேவ பச்யதாம் விக்ந காரினீம்

66. தே து கத்வா திவம் பீதே சக்ராயேசுர் பலம் ஹரே:

சக்ரஸ்தாம் உர்வசீம் ப்ராப்ய ஹர்ஷணைக யுதோ அபவத்

67. தத: ப்ரப்ருதி தத் தீர்த்தம் உர்வசீ நாமத: ப்ருதக்

ப்ரஸித்தம் யத்ர பகவாந் ஸ்வயம் ஆஸ்தே தபோமய:

68. தத்ர ஸ்நாத்வா விதானேந உபோஷ்ய ரஜநி த்வயம்

பூஜயித்வா ஹரிஸ் தத்ர நரோ நாராயணோ பவேத்

69. உர்வசீகுண்டம் ஆஸாத்ய காமநாவசதோ நர:

உர்வசீ லோகம் ஆப்நோதி ஸ்நாந மாத்ரேண புத்ரக

70. ஸதைவ பகவாம்ஸ்தத்ர உர்வசீகுண்ட ஸந்நிதௌ

பூதாநாம் பாவயந் பவ்யம் தபோ மூர்த்திர் வ்யவஸ்தித:

பொருள் - இவ்விதம் அவர்களிடம் உரைத்த நாராயணன் அவர்களுக்குப் பழங்கள், கிழங்குகள் ஆகியவற்றையும், உர்வசியையும் அளித்தான். தவங்களுக்கு இடையூறு உண்டாக்கவல்லவளாக உர்வசியை அவர்கள் நோக்கியபடி உள்ளபோதே, நாராயணன் அங்கிருந்து மறைந்தான். அவர்கள் மிகவும் அச்சம் கொண்டவர்களாக, தேவலோகத்திற்கு விரைந்து, இந்த்ரனிடம் நடந்த அனைத்தையும் உரைத்து, ஸ்ரீஹரியின் வலிமையையும் கூறினர். உர்வசியைக் கண்ட இந்த்ரன் மகிழ்ந்து நின்றான். அதன் பின்னர் அந்த தீர்த்தம் உர்வசியின் பெயராலேயே தனித்து அழைக்கப்படுகிறது. அதன் கரையில் நாராயணன் எப்போதும் தவம் செய்தபடி உள்ளான். அங்கு தகுந்த முறையில் நீராடி, இரண்டு இரவுகள் உபவாஸம் இருந்து, ஸ்ரீஹரியை பூஜித்தால், அந்த மனிதன் நாராயணனாகவே (ஆனந்தமயனாக) ஆகிறான். புத்திரனே! யார் ஒருவன் மிகுந்த பக்தியுடன் உர்வசிகுண்டத்தை அடைந்து அங்கு நீராடுகிறானோ அவன் உர்வசியின் லோகத்தை அடைகிறான். உர்வசிகுண்டத்தின் அருகே பகவான், இந்த உலகில் உள்ள அனைத்து உயிர்களுடைய நன்மைகளுக்காக, தவம் புரிந்தபடி உள்ளான்.

71. ஆமோதம் ததுபரி வை ப்ரபஞ்சோ அபி ஸ்ரீபர்த்துர் வஹதி பதாம்புஜைக லப்தம்

யத் ஸங்காத் கலியுக கல்மஷாதுராணாம் உத்ஸங்கே ந பவதி பாப பார பாக:

72. யத் ஸங்காத் தர்ஷமுபாவஹத் பத ஸ்ரீநிர்விண்ணோ கிரிவிவரேச்யுத ஏகஸேவீ

ஸ்ரீபர்த்துச் சரணயுகம் வஹந் ஸமந்தாத் அப்யேதி ப்ரசமமஹஸ்தப: ஸமீரே

73. கீர்வாணாந் உபஹஸதி ஸ்வகேந பூர்ண: கீடோ அபி ப்ரசமிததுர்நயோ நிரீஹ:

யத்ரஸ்த: குஸும நிவேதம் ஆத்மயோக பர்யுஷ்டம் ஜஹத் உபயாஸ்யதே பதம் தத்

74. யத்ரேத்வா முநிமதயோ பஹி: பதார்த்தாந் ந அபச்யந் நிஹித பதாம்புஜைகபாஜ:

யத்ரஸ்த: ஸ்வயமபி கோபதிர் ஜநாநாம் ஆதத்தே ஸ்வபதம் அநுக்ரம ஆகதாநாம்

பொருள் - அங்கு வீசும் காற்றானது மஹாலக்ஷ்மியின் பதியாகிய ஸர்வேச்வரனுடைய தாமரை போன்ற திருவடிகளின் நறுமணத்தைக் கொண்டதாகவே வீசுகிறது. கலியுகத்தின் பாபங்களால் பீடிக்கப்பட்டவர்கள் அந்தக் காற்றினால் தழுவப்பட்டால், தங்களுடைய பாபங்கள் என்னும் பாரத்தினால் துன்பம் அடைவதில்லை. அந்தக் காற்றுடன் ஸம்பந்தம்

கொண்டவர்கள் அந்த மலையின் தாழ்வரைகளில் அச்சுதனுக்கு மட்டுமே கைங்கர்யம் செய்தபடி உள்ளனர். மஹாலக்ஷ்மியின் பதியாகிய ஸர்வேச்வரனுடைய திருவடிகளைத் தங்களுடைய உள்ளம் எங்கும் கொண்டவர்கள், அந்தக் காற்றில் அமைதி அடைகிறார்கள். மிகுந்த பாபங்கள் நிறைந்ததால் புழுவாகப் பிறவி எடுத்து அங்கு வசிக்கும் ஒரு புழு கூட, தன்னுடைய பாபங்கள் அனைத்தும் நீங்கப்பெறுவதால், தேவர்களை நோக்கிப் பரிகாசம் செய்வது போன்று சிரிக்கிறது. தனக்குக் கிட்டிய மலரை அவனுக்கு அர்ப்பணம் செய்வதால், அங்கு சென்று வசிக்கும் உன்னத நிலை அதற்கு ஏற்படுகிறது. அங்கு சென்ற பின்னர் முனிவர்களுடைய மனமானது ஸ்ரீஹரியின் தாமரை போன்ற திருவடிகளில் பதிவதால், மற்ற பொருள்களில் அவர்களுடைய சிந்தனை செல்வதில்லை. இந்த ஜகத்தின் பதியாகிய ஸர்வேச்வரன் அங்கு அமர்ந்தபடி, தனது அந்த இடத்திற்கு வருபவர்களுக்கு, தனது இடத்தையே (பரமபதம்) அளிக்கிறான்.

75. பஹூநி ஸந்தி தீர்த்தாநி கிரௌ நாராயணாச்சரிதே

ஸர்வபாப ஹராண்யாசு தாந்யஹம் வேத நோ ஜந:

76. ஸம்ஸார குஹரே கோரே யத்ர ஸ்தகிதஸாத்மந:

உர்வசீகுண்டம் ஆஸாத்ய திநம் ஏகம் வஸேந் நர:

77. உர்வசீ தக்ஷிணே பாகே ஆயுதாநி ஜகத்பதே:

வித்யந்தே தர்சநாத் தேஷாம் ந சஸ்த்ர பயம் ஆக்பவேத்

78. ய இதம் ச்ருணுயாத் பக்த்யா ச்ராவயேத்வா ஸமாஹித:

ஸர்வபாப விநிர்முக்த: ஸாலோக்யம் பலதே ஹரே:

பொருள் - நாராயணன் அண்டியுள்ள இந்த மலையில் இது போன்று பல தீர்த்தங்கள் உள்ளன. அவை அனைத்துப் பாபங்களையும் உடனடியாக அழிக்கவல்லவை ஆகும். அவற்றைக் குறித்து நான் (சிவபெருமான்) மட்டுமே முழுமையாக அறிவேன், மற்ற ஜனங்கள் அறியமாட்டனர். ஸம்ஸாரம் என்னும் பெருங்குகையில் சிறை வைக்கப்பட்டுள்ள ஆத்மாவை மீட்க உர்வசிகுண்டத்தை அடைந்து ஒருநாளாவது வசித்தல் வேண்டும். உர்வசிகுண்டத்தின் தெற்குப் பகுதியில் ஸர்வேச்வரனுடைய திவ்யமான ஆயுதங்கள் அனைத்தும் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றைத் தரிசிப்பவர்கள் ஆயுதங்களால் பயம் கொள்ள மாட்டார்கள். யார் ஒருவன் இந்த அத்யாயத்தைப்

பக்தியுடன் கேட்கிறானோ அல்லது உரைக்கிறானோ அவன் அனைத்து பாபங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு, ஸ்ரீஹரியுடன் சேர்ந்து வசிக்கிறான்.

ஏழாம் அத்யாயம் ஸம்பூர்ணம்

எட்டாம் அத்யாயம்

மேரு நிர்மாணம், தர்ம சேஷத்ரம், மற்ற தீர்த்தங்களுடைய மாஹாத்ம்யம்

சிவ உவாச:-

1. ப்ரஹ்மகுண்டாத் தக்ஷிணதோ நராவாஸ கிரிர் மஹாந்
யத்ர பகவதா மேரு: ஸ்தாபிதோ லோகஸுந்தர:

பொருள் - சிவபெருமான் ஸ்கந்தனிடம் கூறுதல் - ப்ரஹ்மகுண்டத்தின் தெற்கில் நரனுடைய இருப்பிடமாக நரபர்வதம் உள்ளது. அங்கு, இந்த உலகிலேயே மிகவும் சுந்தரமான மேருமலையானது பகவானால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

ஸ்கந்த உவாச:-

2. கதம் பகவதா மேரு: ஸ்தாபிதோ நரஸந்நிதௌ
மஹத் கௌதூஹலம் தத கத்யதாம் யதி ரோசதே

பொருள் - ஸ்கந்தன் சிவபெருமானிடம், "தந்தையே! நரனுடைய இருப்பிடத்தில் பகவான் மேருவை எப்படி ஸ்தாபித்தான்? இதனைக் குறித்து நான் அறிய ஆவலாக உள்ளேன்", என்றான்.

மஹாதேவ உவாச:-

3. யதா பகவதோ வாலோ விஷாலாயாம் ஸமாகத:
தேவா மஹர்ஷய: ஸித்தா: ஸ வித்யாதர சாரணா:
4. விஹாய மேரு ச்ருங்காணி பகவத் தர்சந உத்ஸுகா:
பகவத் தர்சந ஆஹலாத திரஸ்க்ருத ஸுராலயா:

5. ததா து பகவாம்ஸ்தேஷாம் ஸுகஹேதோ: ஷடாநந
உத்பாட மேரு ச்ருங்காணி கரேணைகேந லீலயா
ஸ்தாபயாமாஸ ஸர்வேஷாம் பகவாந் ப்ரீதி வர்த்தந:
6. தத: ஸர்வே ஸமாலோக்ய கிரிம் காஞ்சந நிர்மிதம்
ப்ரஸந்நாஸ்துஷ்டுவ: ஸர்வே நாராயணமநாமயம்

பொருள் – மஹாதேவன் ஸ்கந்தனிடம் உரைத்தல் – பகவான் தன்னுடைய இருப்பிடத்தை விஷாலுக்கு (பதரிக்கு) மாற்றிக் கொண்டு வந்தவுடன் தேவர்கள், மஹரிஷிகள், ஸித்தர்கள், வித்யாதரர்கள், சாரணர்கள் ஆகிய அனைவரும் பகவானைத் தரிசிக்க ஆவல் கொண்டவர்களாக மேருமலையின் சிகரத்தை விட்டு அகன்றனர். அவர்கள், விஷாலில் பகவான் அமர்ந்துள்ளதைக் கண்டு மிகுந்த ஆனந்தம் கொண்டவர்களாக, தங்களுடைய இருப்பிடத்தையும் விட்டனர். ஆறுமுகனே! அவர்களுடைய இன்பத்துற்காகவும் நன்மைக்காகவும் பகவான் ஒரு விளையாட்டு போன்று தனது திருக்கரத்தால் மேருமலையைப் பெயர்த்து எடுத்து, விஷாலில் வைத்தான். அங்கு வந்த அவர்கள் அனைவரும் ஸ்வர்ணமயமாக உள்ள அந்த மலை அங்கு இருப்பதைக் கண்டு ஆனந்தம் அடைந்தனர். எந்தவிதமான குறையும் இல்லாத நாராயணனை அவர்கள் புகழத் தொடங்கினார்கள்.

தேவா உவாச:-

7. யோ அஸ்மத் ஸுகாய பவ விசீரமணாய பிப்ரல்லீலாதநா: கநக சைலமிஹா ஆநிநாய
ஜேதா ஸுரார்த்தந சதாம் த்ரிதசைக பசுஷஸ் தஸ்மை விதேம நம உக்ர தப: ஸ்ரீயாய
8. யத்யத் கரோதி க்ருபயா: க்ருபணார்த்தி தூலசைலாக்நிராசீரித க்ருதேகவிதாம் வரிஷ்ட:
ஸ்வேநைவ தேந கரணேந ஸ துஷ்யதாம் நோ யஸ்யாந்வகாரி புருஷேண ந கேநசிதை
9. அஸ்மாகம் உந்நததியாம் விததாதி ஸம்யக்சிக்ஷாம்
பிதேவ கருணோ நிஜலாப பூர்ண:
த்ரையலோக்யரசுஷண விசுஷண த்ருஷ்டி பாத
பூர்ணாம்ருத அம்புதி ரஸோ விபத: ப்ரபாயாத்

பொருள் – தேவர்கள் துதிக்கத் தொடங்குதல் – (7) எங்களுடைய சுகத்திற்காகவும் இந்த உலகின் நன்மைக்காகவும் லீலையாகவே பல அவதாரங்கள் எடுத்தவனும்,

ஸ்வர்ணமயமான மேருவை இந்த இடத்திற்குக் கொண்டு வந்தவனும், நூற்றுக்கணக்கான அஸுரர்களை அழித்தவனும், த்ரிதசம் எனப்படும் ஸ்வர்க்கத்தில் உள்ள தேவர்கள் பக்கம் உள்ளவனும், உக்கிரமான தவம் கொண்டவனும் ஆகிய பகவானை வணங்குகிறோம். (8) மலை அளவுள்ள பஞ்சையும் அக்னியானது எவ்விதம் சாம்பலாக்குகிறதோ அது போன்று பகவான் தனது க்ருபை காரணமாக துன்பம் நிறைந்தவர்களுடைய துக்கத்தை எரிக்கிறான். அவனைச் சரணம் புகுந்தவர்களுக்கு ஆதரவாக உள்ளான். அவன் எங்களுக்காகக் கருணையுடன் செய்யும் செயல்கள் மூலம் மகிழ்ச்சி அடைவானாக. அவன் செய்த செயல்கள் எதுவும் இதுவரை மற்ற புருஷர்களால் செய்யப்பட்டதில்லை. (9) ஒரு தந்தையைப் போன்று எங்களுக்கு நல்ல கல்வியைப் புகட்டி, நேர்மையான மனம் கொண்டவர்களாக ஆக்குகிறான். கருணை நிறைந்த அவன், தனக்கு வேண்டியவற்றைப் பரிபூர்ணமாகக் கொண்டவன் ஆகிறான் (ஸத்யகாமன்). அவனுடைய கடைக்கண் பார்வையானது மூன்றுலோகங்களையும் காக்கவல்லதாகும். அவன் கருணை என்னும் அமிர்தக்கடலாக உள்ளான். எங்களை ஆபத்துக்களிலிருந்து காப்பானாக.

ருஷ்ய உவாச:-

10. யேநா அத்யஸ்தம் பாதி ஸமஸ்தம் ஜகத் ஏகம்

க்ரீடாபாண்டம் ஸத்யதயா அஜஸ்ய விபூம்ந:

பாநாம் வ்ருந்தம் யத் தத் அநேப்ய ஆச்ரித மூர்த்திஸ்

தஸ்மை நித்யம் சாச்வத! துப்யம் ப்ரணமாம

பொருள் - ரிஷிகள் கூறுதல் - இந்த ஜகத் முழுவதும் அவன் மீதே ஏற்றி வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஸத்யமாக உள்ள இந்த ஜகத்தானது, அவனுடைய லீலைக்கான உபகரணமாக உள்ளது. பிறப்பற்றவனாகிய அவனுடைய திருமுகத்தில் எப்போதும் ஒரு காந்தி நிறைந்துள்ளது. அவன் அடியார்களால் எப்போதும் அண்டப்படுபவனாக உள்ளான். எப்போதும் சாச்வதமாக உள்ள (உன்னை) அவனைப் பணிகிறோம்.

ஸித்தா உவாச:-

11. யத் க்ருபாலவத ஏவ மஹாந்த: ஸித்திமீயுரிதரே பவபாஜ:

தே அசிரேண பவபீமபயோதிம் தீர்ணவந்த இதி ந: ஸுமநீஷா

பொருள் - ஸித்தர்கள் கூறுவது - அவனுடைய க்ருபையின் ஒரு சிறு துளி மூலமே நல்லவர்கள் ஸித்தை அடைகிறார்கள். மற்றவர்களும் அச்சம் உண்டாக்குவதான ஸம்ஸார ஸமுத்திரத்தை, அதன் மூலமே தாமதம் இன்றிக் கடக்கிறார்கள். இதுவே எங்கள் எண்ணமாகும்.

வித்யாதர உவாச:-

12. விபோ! ஸத்குணக்ராம! கல்யாணமூர்த்தே! பரேசாந ஸம்மாந ஸந்தாநஹேதோ!

பவத் பாதபத்மாஸவஸ்வாத மத்தா: க்ருதார்த்தா ந சித்ரம் பவத் யத்ர கிஞ்சித்

பொருள் - வித்யாதரர்கள் கூறுவது - எங்கும் நிறைந்தவனே! நற்குணங்களின் இருப்பிடமே! திருக்கல்யாணகுணங்களின் ரூபமே! தடையற்ற ஸந்தாநத்தின் காரணமாக உள்ளவனே! உன்னுடைய திருவடித் தாமரைகளிலிருந்து பெருகும் மதுவைப் பெருகுபவர்கள் அனைத்துவிதங்களிலும் மனநிறைவு கொண்டவர்களாக இருப்பதில் என்ன வியப்பு உள்ளது?

13. ததஸ் துஷ்டோ அத பகவாம்ஸ்தேஷாம் ஆஸீத் திவைகஸாம்

வரம் வ்ருணுத்வம் இத்யுக்தாஸ்தே ப்ரோசுர் வரதர்ஷபம்

14. பரிதுஷ்டோ பவாந் ஸாஷாத் தேவதேவோ ரமாபதி:

பதரீ ந த்வயா த்யாஜ்யா ந ச மேரு: கதாசந

15. மேரு ச்ருங்கம் ப்ரபச்யந்தி யோஜநா: புண்யயபாகிந:

தேஷாம் வை த்வத் ப்ரஸாதே நமேரௌவாஸ: ப்ரஜாயதாம்

16. தத்ர புத்தவா சிராத்போகாந் பூயாதந்தே லயஸ்த்வயி

ஏவம் அஸ்த்விதி சா ஆபாஷ்ய தத்ரைவா அந்தர்ஹிதோ ஹரி:

பொருள் - இவற்றால் மிகவும் மகிழ்ந்த பகவான் ஸ்வர்க்கத்தில் வசிப்பவர்களான அவர்கள் முன்பாக வந்து, “உங்களுக்கு வேண்டியதைக் கேளுங்கள்”, என்றான். இப்படியாகக் கூறப்பட்டவுடன் அவர்கள் அனைவரும் பகவானிடம், “மஹாலக்ஷ்மியின் பதியே! உனக்கு விருப்பம் உள்ளது என்றால், பதரியும் மேருவும் உன்னால் ஒருபோதும் கைவிடப்படக்கூடாது. மேருபர்வதத்தின் சிகரத்தைக் காண்பவர்கள் புண்ணியம் செய்தவர்கள் ஆவர். உன்னுடைய ப்ரஸாதம் மூலம் அவர்களுடைய இருப்பானது

மேருவிலேயே இருக்கட்டும். அங்கு தங்கியிருந்து அனைத்து இன்பங்களையும் அனுபவித்த பின்னர் அவர்கள் உன்னை வந்து அடையட்டும்”, என்றனர். இதனைக் கேட்ட ஸ்ரீஹரி, “அப்படியே ஆகட்டும்”, என்று கூறி மறைந்தான்.

17. தத: ப்ரப்ருதி தே ஸர்வே மேரு ச்ருங்க விஹாரிண:

நரநாராயணஸ்யா அந்தே பால்யமாநா முஹூர்முஹூ:

18. கதாசித் திவி திஷ்டந்தி கதாசித் மேருமத்யத:

நிர்விசங்கா நிருத்தேகா ருஷயச்சத போதநா:

19. பகவாந் அபி தத்ரைவ நரரூபேண திஷ்டதி

தநூர்பாணதர: ஸ்ரீமாம்ஸ்தபஸா பாவகோபம:

ஆநந்தம் ருஷி வ்ருந்தஸ்ய ஜநயயம்ஸ்தப ஆஸ்தித:

20. ததஸ்து பரமம் தீர்த்தம் லோகபாலாபி வந்திதம்

யத்ர ஸம்ஸ்தாபயாமாஸ லோகபாலாந்த ஹரி: ஸ்வயம்

பொருள் – அந்த நாள் தொடங்கி அவர்கள் அனைவரும் மேருமலையின் உச்சியில் களித்திருந்தனர். அவர்கள் நரநாராயண பர்வதங்களால் எப்போதும் பாதுகாக்கப்பட்டனர். சில நேரங்களில் அவர்கள் ஸ்வர்க்கத்திலும், சில நேரங்களில் மேருவின் நடுவிலும் வசித்தனர். அவர்கள் எந்தவிதமான துயரமும் அச்சமும் இன்றி வாழ்ந்தனர். பகவானும் அங்கு நரனாக, தனது திருக்கரத்தில் வில்லும் அம்பும் கொண்டபடி எப்போதும் உள்ளான். தனது தவம் காரணமாக அவன் அக்னி போன்றே எப்போதும் காட்சி அளிக்கிறான். அவன் ரிஷிகளின் ஆனந்தத்திற்காக எப்போதும் தவம் இயற்றியபடி உள்ளான். அதனைத் தொடர்ந்து திக்பாலர்களால் காக்கப்படும் ஒரு புண்ணியமான தீர்த்தம் உள்ளது. அந்த திக்பாலர்கள் ஸ்ரீஹரியால் நியமிக்கப்பட்டவர்கள் ஆவர்.

ஸ்கந்த உவாச:-

21. கதம் பகவதா தத்ர லோகபாலாச்ச ஸ்தாபிதா:

மஹத் கௌதூஹலம் தாத கதயஸ்ய மஹாமதே

பொருள் – ஸ்கந்தன் சிவனிடம், “சிறந்த மதி உள்ள தந்தையே! அங்கு பகவான் எப்படி திக்பாலர்களை நியமித்தான் என்று அறிய ஆவலாக உள்ளேன். அதனைக் குறித்து உரைக்கவேண்டும்”, என்றான்.

சிவ உவாச:-

22. ஏகதா மேரு மத்யஸ்த ஆசர்யாநிஹ ஹரந்ஹரி:

தேவாநாம் ருஷி முக்யானாம் சரிதம் த்ரஷ்டுமுத்யத:

23. தம் த்ருஷ்ட்வா ஸஹஸோத்தாய நமஸ்க்ருத்ய திவௌகஸ:

ஊவஸ்தே விநயாத் ஸர்வே ப்ரஸீத பகவாந் விபோ

24. சஷணம் விச்ராம்ய விதிவத் த்ருஷ்ட்வாதாம் விரலாம்புவம்

ஸாந்நித்யம் ருஷி தேவாநாம் அயுக்தம் பாவயந்மித:

25. தத: ப்ரஹஸ்ய பகவாந் உவாச மதுஸூதந:

லோகபாலாந் ஸமாஹூய நாத்ர ஸ்தேயம் பவத்விதை:

26. ருஷ்யஸ்தாபஸா: ஸித்தாஸ ஸ்த்ரீகாந் நிவஸாந்தி ஹி

பவத் விதாநாம் ஆஸ்தாநம் புரைவகல்பிதம் மயா

பொருள் – சிவபெருமான் கூறுதல் – பதரியில் கொண்டு வைக்கப்பட்ட மேருவில் வாழ்கின்ற தேவர்கள் மற்றும் ரிஷிகள் ஆகியவர்களுடைய வாழ்வு எப்படி உள்ளது என்பதை அறிவதற்காக ஒருமுறை அங்கு பகவான் வந்தான். அவனைக் கண்ட அவர்கள் அனைவரும் எழுந்து வணங்கி நின்றார்கள். அவர்கள் பகவானிடம், “எங்கும் நிறைந்தவனே! உனக்கு மகிழ்ச்சி உண்டாகட்டும்”, என்றனர். பகவான் அங்கு இருந்து, அந்த இடத்தை ஆராய்ந்தான். அவன் தேவர்களும் ரிஷிகளும் வாழ்கின்ற இடத்தின் சூழல் நேர்த்தியாக இல்லை என்று உணர்ந்தான். அதன் பின்னர் மதுஸூதனன் திக்பாலகர்களை அழைத்து புன்முறுவலுடன், “உங்களைப் போன்றவர்கள் இங்கு இருப்பது சரியல்ல. இங்கு ரிஷிகள், தவம் செய்பவர்கள், ஸித்தர்கள் ஆகியோர் இங்கு தங்களுடைய மனைவிமார்களுடன் வசித்து வருகிறார்கள். உங்களுக்கான இடத்தை நான் முன்பே அமைத்துக் கொடுத்தேன் அல்லவோ?”, என்றான்.

27. தத:ஸ த்வரிதோ கத்வா ரம்யே கிரிவரே ஹரி:

லோகபாலாந் ஸமாஹூய ஸ்தாபயாமாஸதாந் குஹ!

28. தத்ரவ சைல தண்டேந ஹத்வாதீந்த்ர ஜலகாங்க்ஷயா
க்ரீடா புஷ்கரணீம் தேஷாம் நிர்மமே ஸுமநோஹராம்
29. ஸ ஸ்த்ரீகா யத்ர கீர்வாணா விசரந்தி நிஜேச்சயா
காயந்தி ஸ்வநுமோதந்தி கந்தர்வாஸ் த்ரிதிவைகஸாம்
30. வநாநி குஸும ஆமோதரம்யாணி பரிபோஷத:
திநாநி யத்ர கச்சந்தி ச்ஷண ப்ராயாணி தேஹிநாம்
31. பகவாந் அபி தத்ரவ தேஷாம் ஆநந்தம் ஆவஹந்
த்வாத்ச்யாம் பெளர்ணமாஸ்யாச்ச ஸ்வயம் ஆயாதிமஜ்ஜநே
32. தத் பச்சாத் ருஷய: ஸர்வே முநயச்ச தபோதநா:
யத்ர ஸ்நாத்வா விதானேந குஹ! மத்யாஹ்ந காலத:
அஸங்காத் பரமம் ஜ்யோதிர் ஜலே பச்சந்தி ச்ஷுஷா

பொருள் – குஹனே (ஸ்கந்தன்)! அதன் பின்னர் ஸ்ரீஹரி அந்த அழகான பர்வதம் நோக்கிச் சென்றான். அங்கு திக்பாலகர்களை அழைத்து அவர்களுக்கான இருப்பிடத்தை அளித்தான். பின்னர் நீர் பருகுவதற்காக அந்த மலையை ஒரு சிறு தடியைக் கொண்டு அடித்தான். இதன் மூலம் தேவர்களும் ரிஷிகளும் விளையாடி மகிழ ஒரு புஷ்கரணியை அமைத்தான். அங்கு தேவர்கள் தங்களுடைய பத்னிகளுடன் இன்புற்று இருந்தனர். கந்தர்வர்கள் மிகவும் மகிழ்ச்சியுடன் பாடினர். அங்கிருந்த தேவர்களுடைய காடுகளும் தோட்டங்களும் மலர்களின் சுகந்தத்தை வீசின. அனைத்து உயிர்களும் அங்கு ஒவ்வொரு நொடியிலும் மகிழ்வுடன் விளங்கின. அவர்கள் அனைவரையும் மகிழவைக்கும் விதமாக பகவான் ஒவ்வொரு பெளர்ணமியைத் தொடர்ந்து வரும் துவாத்சியன்று அங்கு வந்து நீராடுகிறான். குஹனே! அதன் பின்னர் மத்தியான வேளையில் அனைத்து முனிவர்களும் தவம் இயற்றுபவர்களும் அங்கு விதிப்படி நீராடுகிறார்கள். அந்த நீரானது, உயர்ந்த அக்னி போன்று, எந்தத் தடையும் இன்றி உள்ளதை அவர்கள் காண்கிறார்கள்.

33. ஸர்வதீர்த்த ஆவகாஹேந யத் பலம் பரிகீர்த்திதம்
தத் பலம் தத் ச்ஷணாத் ஏவ தண்ட புஷ்கரிணீ ச்ஷணாத்
34. யத்ர காம்யாநி கர்மாணி ஸபலாநி மநீஷிணாம்
யத்ர பிண்ட ப்ரதானேந கயாதோ அஷ்டகுணம் பலம்

35. யஜ்ஞே தாநம் தப: கர்ம ஸர்வபக்ஷயம் உச்யதே
த்வாதச்யாம் சுக்லபக்ஷஸ்ய ஜ்யேஷ்டே மாஸி ஷ்டாநந!
36. தத்ர ஸ்நாத்வா விதாநேந க்ருதக்ருத்யோ பவேத்ருத:
பதரீ தீர்த்த மத்யே து குப்தம் ஏதத் ஸுரோத்தமை:
ந வாச்யம் யத்ர குத்ரா அபி தவ ப்ரீத்யா மயோதிதம்
37. வக்தவ்யம் கிமிஹ பஹுப்ரபூத புண்யா: பச்யந்தி ப்ரதிதமிதம் ஸுரைக குப்தம்
நாந்யேஷாம் கதமபி சேதஸி ப்ரஸங்காத் தேவை: ஸ்யாத் அநுதிந சிந்திதம் குஹைதத்
38. யேஷாம்வை பகவதி சேத் ஸமக்ர கர்ம ஸ்வாத்யாயாம்யஸந விதி க்ரமேண ஜாதம்
பச்யந்தி த்ரிபுந துர்லபம் ஸுதீர்த்தம் தண்டோதம் ந பவதி ச அந்யதா ஸுத்ருஷ்டம்
39. தண்டோதகாத் பரம் தீர்த்தம் ந விஷ்ணோ: ஸத்ருசோ அமர:
விஷாலா ஸத்ருசம் சேஷத்ரம் ந பூதம் ந பவிஷ்யதி
40. ஸேவநீயா ப்ரயத்நேந விஷாலா ச விசக்ஷணை:
ய இச்சேத் ஸததம் தாம பகவத் பார்ச்வ வர்த்தீம் வை

பொருள் – யார் ஒருவன் தண்டபுஷ்கரணியைப் பார்க்கிறானோ அவன் அந்த நொடியிலேயே அனைத்து தீர்த்தங்களிலும் நீராடிய புண்ணியத்தை அடைகிறான். அங்கு பலனை விரும்பிச் செய்யப்படும் கர்மங்கள் அனைத்தும் அங்கேயே பல அளித்துவிடுகின்றன. அங்கு (பித்ருக்களுக்காக) அளிக்கப்படும் பிண்டங்கள், கயாவில் அளிக்கப்படும் பிண்டங்களைக் காட்டிலும் எட்டுமடங்கு அதிக பலன் அளிப்பவை ஆகும். ஆறுமுகனே! அங்கு ஜ்யேஷ்டா மாதத்தின் சுக்லபக்ஷ துவாதசியன்று தகுந்த விதிப்படி நீராடும் ஒருவன், தான் செய்யவேண்டியதைச் செய்தவன் ஆவதால், அவனால் செய்யப்படும் யஜ்ஞங்கள், தானம், தவம், நற்செயல்கள் ஆகிய அனைத்தும் நிரந்தரமான பலன் தருபவை ஆகின்றன. இந்தப் பதரி தீர்த்தத்தின் இத்தகைய இரகசியமானது, தேவர்களால் பாதுகாக்கப்படுகிறது. ஆறுமுகனே! உன் மீது கொண்ட அன்பு காரணமாக இதனை உனக்கு நான் உரைத்தேன். இதனைக் குறித்து மேன்மேலும் ஏன் உரைக்கவேண்டும்? தேவர்களால் காக்கப்படும் இந்தப் புண்ணியமான இடத்தை, மிகுந்த புண்ணியம் நிறைந்தவர்கள் மட்டுமே காணமுடியும். மற்றவர்களால் இதனைக் காண இயலாது. மற்றவர்கள் இதனைக் குறித்துச் எண்ணவும் மாட்டனர். ஆனால் தேவர்கள் அன்றாடம் சிந்தித்தபடி உள்ளனர். சாஸ்த்ரங்களில் கூறப்பட்டுள்ள விதிகளின்படி பகவானுக்குச் செய்யவேண்டிய கர்மங்களை இயற்றியபடியும், வேதங்களை அத்யயனம்

செய்தபடியும் உள்ளவர்களால் மட்டுமே தண்டோதம் எனப்படும் இந்த தீர்த்தத்தை காண இயலும். தண்டோதகம் என்னும் இந்தத் தீர்த்தைக் காட்டிலும் உயர்ந்த தீர்த்தம் இல்லை, விஷ்ணுவைக் காட்டிலும் உயர்ந்த தெய்வம் இல்லை, பதரிவிஷாலைக் காட்டிலும் இதுவரையிலும் இனிமேலும் உயர்ந்த சேஷத்ரம் இல்லை. பகவானுடன் எப்போதும் நெருக்கமாக இருக்கவேண்டும் என்று எண்ணுபவர்கள், உறுதியுடன் பதரிவிஷாலை அண்டவேண்டும்.

ஸ்கந்த உவாச:-

41. கங்காம் ஆசிரித்ய தீர்த்தாநி காநி ஸந்தீஹ ஸத்பதே
ச்ரேயஸ் கராணி பூரீணி ஸம்சேஷபாத்தாநி மே வத

பொருள் – ஸ்கந்தன் சிவபெருமானிடம், “கங்கையுடன் தொடர்பு கொண்டதும், அனைத்து நன்மைகளையும் அளிக்கவல்லதும் ஆகிய தீர்த்தங்கள் எவை என்று எனக்குச் சுருக்கமாகக் கூறவேண்டும்”, என்றான்.

மஹாதேவ உவாச:-

42. கங்காயாம் யத்ர ஸம்யோகோ மாநஸோத்பேத ஸந்நிதௌ
தத் தீர்த்தம் விமலம் புண்யம் ப்ரயாகாதிகம் மஹத்
43. த்ரிம்சத் வர்ஷ ஸஹஸ்ராணி வாயுபோஜநதோ பவேத்
தத் பலம் ஸ்நாநமாத்த்ரேண கங்காயா: ஸங்கமே ந்ருணாம்

பொருள் – மஹாதேவன் உரைக்கத் தொடங்குதல் – மாநஸோத்பேதத்தின் அருகில் உள்ள தீர்த்தத்துடன் கங்கை சேரும் இடமானது (இது அலகநந்தா – ஸரஸ்வதி சங்கமிக்கும் கேசவ ப்ரயாகை ஆகும்) அனைத்து அசுத்தங்களும் நீங்கப்பெற்ற புண்ணியமான இடமாகும். அது ப்ரயாகையைக் காட்டிலும் மஹத்தானதாகும். அந்தச் சங்கமத்தில் நீராடுவதன் மூலம், முப்பதாயிரம் ஆண்டுகள் காற்றை மட்டும் உட்கொண்டு தவம் செய்யும் பலன் கிட்டும்.

44. ஸங்கமாத் தக்ஷிணே பாகே தர்மசேஷத்ரம் ப்ரகீர்த்திதம்
யத்ர மூர்த்யாம் ச்ருதௌ ஜாதௌ நரநாராயணாவ்ருஷீ

45. தத் சேஷத்ரம் பாவநம் மர்த்யே ஸர்வேஷாம் உத்தமோத்தமம்

தர்மஸ்தத்ரைவ பகவாம்ச்சதுஷ்பாத் அவதிஷ்டதி

46. யத்ர யஜ்ஞாஸ் தபோ தாநம் யத் கிஞ்சித் க்ரியதே ந்ருபி:

தத் புண்யஸ்ய சுடியேநாஸ்தி கல்ப கோடி சதைரபி

பொருள் – அந்தச் சங்கமத்திற்கும் தெற்கில் தர்மசேஷத்ரம் என்ற புகழ் பெற்ற தீர்த்தம் உள்ளது. இந்த இடத்தில்தான் ரிஷிகளான நரநாராயணர்கள் மூர்த்திக்குப் பிறந்தனர். இந்த இடம் மிகவும் புனிதமான இடமாகும். அது உத்தமமான இடங்களைக் காட்டிலும் மிகவும் உத்தமமான இடமாகும். இங்கு மட்டுமே தர்மம் தனது நான்கு கால்களுடன் நிற்கிறது. இங்கு இயற்றப்படும் யஜ்ஞங்கள், செய்யப்படும் தவங்கள், தானங்கள் ஆகியவற்றின் புண்ணிய பலன், நூறுகோடி கல்பங்கள் கழிந்தாலும் அழியாது.

47. ததோ தசுஷினதிக் பாக உர்வசீ ஸங்கமாபிதம்

ஸர்வபாபஹரம் பும்ஸாம் ஸ்நாநமாத்ரேண தேஹிநாம்

48. கூர்மோத்தாரஸ்தத: ஸாசுஷாத் ஹரி பக்த்யேக ஸாதநம்

ஸ்நாநமாத்ரேண பூதாநாம் ஸத்த்வசுத்தி: ப்ரஜாயதே

49. ப்ரஹ்மாவர்த்தஸ்தத: ஸாசுஷாத் ப்ரஹ்மலோகைக காரணம்

தர்சநாத் ஏவ தீர்த்தஸ்ய ஸர்வபாபசுடியோ பவேத்

50. பஹூநி ஸந்தி தீர்த்தாநி துர்கம்யாநிஹ தேஹிநாம்

ஸங்க்ஷேபாத் கதிதம் வத்ஸ! தவாதர வசாதிதம்

பொருள் – அதற்குத் தென்திசையில் உர்வசீஸங்கம தீர்த்தம் உள்ளது. அங்கு நீராடுவதன் மூலம் மட்டுமே அனைத்துவிதமான பாபங்களும் கழிகின்றன. அதற்கும் பின்னே கூர்மோத்தாரை உள்ளது. அதுவே ஸ்ரீஹரியின் பக்திக்கு ஒரே வழியாகும். அங்கு நீராடுவதன் மூலம் சித்தசுத்தி அடைகிறார்கள். அதனைத் தொடர்ந்து ப்ரஹ்மாவர்த்தம் என்னும் இடம் உள்ளது. இது ப்ரஹ்மலோகத்தை அடைவிக்கும் ஒரே காரணம் ஆகும். இந்த தீர்த்தத்தைத் தரிசித்தாலே அனைத்து பாபங்களில் அழிகின்றன. ப்ரியமான புத்ரனே! இவற்றைப் போன்று இந்தப் பதரியில் எண்ணற்ற புண்ணிய தீர்த்தங்கள் உள்ளன. பலவும் மனிதர்களால் அடைய இயலாதபடியே உள்ளன. உனக்கு இவற்றை நான் சுருக்கமாக உரைத்தேன்.

பல ச்ருதி:-

51. ய இதம் ச்ருணுயாந் நித்யம் ச்ராவயேத்வா ஸமாஹித:

ஸர்வ பாப விநிர்முக்த: பதம் விஷ்ணோ: ப்ரபத்யதே

52. ராஜா விஜயம் ஆப்நோதி ஸுதார்த்தீ பலதே ஸுதம்

கந்யார்த்தீம் லபதே கந்யா விந்ததி ஸத்பதிம்

53. தநார்த்தீம் தநம் ஆப்நோதி ஸர்வகாம ஏக ஸாதநம்

54. மாஸமாத்ரம் நரோ பக்த்யா ச்ருணுயாத்ய: ஸமாஹித:

தஸ்ய அபீஷ்ட ஸமாவாப்திர் துர்லப அபி ந ஸம்சய:

55. ஆதி வ்யாதி பயம் கோரம் தாரித்ரயம் கலஹம் ததா

யஸ்ய கேஹேஷு மாஹாத்ம்யம் தத்ர ஏதாநி ந கர்ஹிசித்

56. ந அபம்ருத்யுர்ந ஸர்பாதி தெளர்பாக்யஞ்ச அபி வர்த்ததே

துர்ஸ்வந்ந க்ரஹபீடா ச பர ராஷ்ட்ர பயம் ததா

57. யுத்தே யாத்ரா ப்ரயானே ச படநீயம் ப்ரயத்தநத:

விவாஹே ச விவாதே ச சுபகர்மணி ப்ரயத்தநத:

58. பூர்ணம்வா அத்யாய மாத்ரம்வா ததர்த்தம்வா விசக்ஷணை:

ஸர்வகார்ய ப்ரஸித்தி: ஸ்யாத் ந அத்ர கார்ய விசாரணா

பொருள் – (இனி இந்த பதரிகாசர்ம மாஹாத்ம்யத்தைப் படிப்பதன் பலன் கூறப்படுகிறது)

(51) இந்த பதரிகாசர்ம மாஹாத்ம்யத்தை மனத்தூய்மையுடனும் ச்ரத்தையுடனும் யார் ஒருவன் அன்றாடம் கேட்கிறானோ, யார் ஒருவன் படிக்கிறானோ அவன் அனைத்து பாபங்களையும் நீக்கிக்கொள்கிறான். அவன் மஹாவிஷ்ணுவின் பரமபதத்தை அடைகிறான். (52) அரசன் வெற்றியை அடைகிறான், புத்திரனை வேண்டுவனுக்குப் புத்திரனும், புத்திரியை வேண்டுவனுக்குப் புத்திரியும், கன்னிகைக்கு நல்ல கணவனும் அமைகிறார்கள். (53) அனைத்து விருப்பங்களும் நிறைவேறுவதற்கான ஸாதநமாகக் கருதப்படும் தனம் வேண்டுவர்கள் தனத்தை அடைகிறார்கள் (54) இதனை யார் ஒருவன் ஒரு மாதம் முழுவதும் மிகுந்த பக்தியுடன் கேட்கிறானோ அவன் விரும்புவவை, அடைவதற்கு அரிதானவை என்றாலும் அவனுக்குக் கிடைக்கும் என்பதில் ஐயம் இல்லை. (55) இந்த உயர்ந்த பதரிமாஹாத்ம்ய க்ரந்தம் எந்த வீட்டில் உள்ளதோ அந்த வீட்டில் நோய், அச்சம், சங்கடங்கள், தரித்ரம், கலகம் போன்ற எதுவும் இருக்காது. (56) அகால மரணம், நாகங்களால் அச்சம், துர்பாக்யம், கெட்ட கனவுகள், க்ரஹங்களால் தீய பலன்

பீடித்தல், மற்றவர்களால் தனது ராஜ்யம் அபகரிக்கப்படுதல் போன்றவை நிகழாது. (57, 58) யுத்தம், யாத்திரை, திருமணம், நீதிமன்ற வழக்குகள், சுபகார்யங்கள் ஆகிய நேரங்களில் இந்த பதரிமாஹாத்ம்யத்தை முழுவதுமாகவோ அல்லது ஒரு அத்யாயத்தையோ அல்லது பாதி அத்யாயத்தையோ படித்தால் போதுமானது; அந்தச் செயல்கள் அனைத்தும் தடையின்றி பலன் அளிக்கும். இதில் எந்த ஐயமும் இல்லை.

எட்டாம் அத்யாயம் ஸம்பூர்ணம்

ஸ்ரீஸ்கந்தபுராணம் வைஷ்ணவகாண்டம்
ஸ்ரீபதரிகாசர்ம மாஹாத்ம்யம் ஸம்பூர்ணம்

பெரியபெருமாள் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்ரீபதரிநாராயணன் திருவடிகளே சரணம்